xp̄i in monte. poſt cuiꝰ deſcẽſum lunaticũ li-
berat. ac ſe tradi debere ꝓnũciat: docens di-
ſcipulos de humilitate.
X Deſignat xp̄s alios .lxxij. diſcipulos tradẽſ
eis p̄cepta p̄dicantiũ. cõfutãs p̄ſumptionez
temptat a legiſpito. ⁊ ponit parabolã de ho
mine ſpoliato ꝑ latrones. ac manet in domo
marthe.
XI Poſt oratõz ꝓpꝛiam docet xp̄s oratõez domi
cam: cũ inſtãtia orationis. atq; demoniũ eij
cit. phariſeos redarguit. extollit mł'ier vocẽ
de turba. ac redarguit generatio iudeorum
de diuerſis.
XII Prohibet xp̄s fallaciã phariſeorũ. ac docet
deũ de ſanctis habere ſpecialẽ ꝓuindentiam
petẽti reſpõdet ſe nõ eſſe diuiſorẽ hereditatis
ꝑ ſimilitudinẽ auariciã reprobat. ꝯtinentiã
ſectandã iubet atq; fidelitatẽ diſpenſatõnis
ac redditionẽ penarũ ꝓ peccatis.
XIII Chriſtus monet agendã pniaz ſub exemplo
galileorũ occiſorũ. parabolã ficulnee ſubiũ-
gens. mulierẽ .xviij. annis curuã erigit. In-
crepat archiſynagogꝰ. ac ponit ſimilitudo
de gño ſynapis. ac fermẽti atq; phariſeia ei
dicẽtibus q2 herodes vellet occidere euz: di
cit eum vulpẽ. et increpat hieruſalem.
XIIII Sabbatis xp̄us ſanat hydropicũ. docet diſ
cũbẽdi ordinẽ. ac inuitantez hortat paupes
paſcere. apponẽs ſil'itudinẽ hoïs q̃ fecit cenã
magnã. ac ponit ſimilitudinẽ volẽtis turriz
edificare. ⁊ regis volentis cõmittere p̄liũ.
XV Murmurãt phariſei de cõuiuijs xp̄i cũ pu
blicanis. ⁊ xp̄us dat ſimilitudinẽ paſtoris ⁊
ouis ꝑdite: ⁊ drachme. ac de filio ꝓdigo.
XVI De diſpẽſatore ꝓdigo prudent agente. ⁊ q̧
nemo põt duobꝰ dominis ſuire. ponit q; pa
rabola de diuite ⁊ lazaro:
XVII De ꝓximis nõ ſcandalizandis ſed corrigen-
dis. ac fide in deũ ⁊ ſeruitio. curant q; decez
leproſi quorũ vnus g̃tias agit. docet xp̄s in
tra nos eſſe regnũ dei. atq; ip̄m inſperate cẽ
venturũ ad iudicium.
XVIII Ponit xp̄us ſimilitudinẽ iudicis deũ nõ ti-
mentis ⁊ vidue ip̄m orãtis. ac duorũ publi-
cani ſcz ⁊ phariſei in tẽplo orantiũ. ⁊ īfantes
nõ ꝓhibendos. ac difficultatẽ introitus ī re-
gnum celorũ q̃tuz ad diuites. ac p̄renũciãs
diſcipul' paſſionẽ ſuã: cecũ mẽdicũ curat.
XIX Chriſtus zacheũ collaudat. et ſimilitudinẽ
homis decẽ minas ꝯferentis ad negociãdũ
ponit. ſuꝑ pullũ aſine ſedet. ac flens ſuꝑ hie-
ruſalẽ eius deſtructõz predicit. vendentes ⁊
emẽtes de templo eijcit: ac cũ p̄ncipes ſacer-
dotũ ꝑdere querunt.
XX Querunt phariſei de xp̄i poteſtate. q̃ de ba-
ptiſmo iohãnis querẽs: eis reſpõdet. atq; in
fert ꝑabolã de vinitoribus. temptatꝰ de tri-
buto reſpõdet. ſaduceos de reſurrectõne do
cet. ⁊ a ſcribis cauere iubet.
Viduã paupem xp̄s collaudat. de tẽpli de- XXI
ſtructõe. de futura ꝑſecutõe. ⁊ exitu hierlm:
ac de fine ſeculi p̄dicit. et docet cauere a cra-
pula ⁊ ebrietate.
Judas oportunitate capta xp̄m tradit. xp̄s XXII
paſca celebrat. atq; facta diſputatõne de ma
ioritate diſcipulorũ: pergit in montẽ oliueti
orare. vbi a iudeis capit. petrus auriculam
ſui abſcidit. atq; xp̄m ter negauit. quem iu-
dei ꝑcutientes: ei illudunt.
Chriſtus corã pilato accuſat. a quo ad He- XXIII
rodem mittit. ſpretuſq; remittit. atq; dimiſ-
ſo barraba cruci adiudicat. q̃ ꝓhibens mu-
lierũ planctũ: cũ duobus latronibꝰ crucifigi
tur. ⁊ accepto potu fell' morit. tradit p̄ri ſpi-
ritum: tradito corꝑe ioſeph.
Mulieres ad monumẽtuz cũ aromatibus XXIIII
veniẽtes: nunciãt diſcipul' viſionẽ. atq; ap-
paret xp̄s duobus diſcipul' in emaus eunti-
bus: q̃ renunciãt apoſtol'. in quorum medio
xp̄us ſtetit. ⁊ cibũ ſumẽs eos increpat. atq;
ꝓmittit ſp̄ũſſanctus.

Explicit Regiſtrũ. Incipit ꝓhe
miũ beati Luce in euangeliũ ſuũ.

Quoniã q̃dem multi conati ſunt ordi
nare narratõnes q̃ in nobis comple-
te ſunt rerũ. ſicut tradiderunt nobis
q̃ ab initio ipi viderũt ⁊ miniſtri fuerũt ſer-
monis: viſum eſt ⁊ mihi aſſecuto oïa a p̄nci
pio diligenter ex ordine tibi ſcribere optime
theophile: vt cognoſcas eorũ v̄borum de q̃
bus eruditus es veritatem.

Incipit euangeliũ ſm Lucã. Caplm I A

Fuit in die-
bus herodis reg' iudee
ſacerdoſ q̃dã noïe zacha
rias de vice abia. ⁊ vxor
illiꝰ de filiabus aaron. ⁊
nomẽ eiꝰ eliſabeth. Erãt
aũt iuſti ambo ante deũ
incedentes in oïbus mãdatis ⁊ iuſtificatõni
bus domi ſine q̃rela. Et nõ erat illis filiꝰ. eo
q̧ eſſet eliſabeth ſteril'. ⁊ ambo ꝓceſſiſſent in
diebus ſuis. Factũ eſt aũt cũ ſacerdotio fun
gererur zacharias in ordie vicis ſue añ deũ:
ſm ꝯſuetudinẽ ſacerdotij ſorte exijt vt incen
ſum poneret. ingreſſus in tẽplum domi. Et
oïs mł'titudo populi erat orãs foris hora in
cenſi. ¶ Apparuit aũt illi angelus dñi ſtans J.2.b. Act.12.a.
a dextris altar' incenſi. Et zacharias turba
tus eſt videns. ⁊ timor irruit ſuꝑ eũ. Ait aũt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ad illū angelus. Ne timeas zabaria: qniam
exaudita eſt depcatio tua. Et vxoꝛ tua Eli/
zabeth pariet tibi filiū: ꝛ vocabis nomē ei⁹
Johannē: ꝛ erit gaudiū tibi ꝛ exultatio: et
B mūti in natiuitate eius gaudebūt. Erit enim
magnus corā dn̄o: ꝛ vinū ꝛ ſicerā nō bibet
Et ſpūſancto replebiť adhuc ex vtero ma=
tris ſue: ꝛ multos filioꝛū iſrľ cōuertet ad do
minū deū ipoꝝ. Et ipe pcedet an̄ illū in ſpū
ꝛ ꝟtute helie vt ꝯuertat coꝛda patrū i filios
ꝛ incredulos ad prudentiā iuſtoꝛū: parare
dn̄o plebē pfectā. Et dixit zacharias ad an/
Gen̄.18. gelū. Unde hoc ſciam? ¶ Ego em̄ ſum ſenex
Judicū.13. ꝛ vxoꝛ mea pceſſit in diebus ſuis. Et reſpō/
dens angelus dixit ei. Ego ſum gabꝛiel qui
aſto ante deum: ꝛ miſſus ſum loqui ad te: et
hec tibi euāgelizare. Et ecce eris tacēs ꝛ nō
poteris loqui vſqꝫ in diē quo hec fiant: pꝫ eo
ꝙ nō credidiſti ꝟbis meis q̄ iplebunť in tē=
poꝛe ſuo. Et erat plebs expectās zachariaꝫ
ꝛ mirabāť ꝙ tardaret ipe in templo. Egreſ=
ſus aūt nō poterat loqui ad illos. Et cogno
C rūt ꝙ viſionē vidiſſet in templo. Et ipe erat
innuens illis: ꝛ pmāſit mut⁹. Et factū eſt vt
impleti ſunt dies officij eius: abijt in domū
ſuā. Poſt hos āt dies cōcepit elizabeth vx=
oꝛ eius: ꝛ occultabat ſe mēſibus qnqꝫ dicēs
Quia ſic fecit mihi dn̄s in diebus quib⁹ re=
ſpexit auferre oppꝛobꝛiū meū inter homies.
Jn mēſe aūt ſexto: miſſus eſt āgelus gabꝛiel
a deo in ciuitatē galilee cui nomen nazareth
ad ꝟginem deſponſatā viro cui nomen erat
Joſeph de domo dauid: ꝛ nomen virginis
maria. Et igreſſus angelus ad eā dixit Aue
Judith.13 gratia plena ¶ dn̄s tecū: bn̄dicta tu in mulie
ribus. Que cū audiſſet turbata eſt in ſermo=
ne ei⁹: ꝛ cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio.
Judicū.6. ¶ Et ait angel⁹ ei. Ne timeas maria iueniſti
Eſa.7. em̄ gratiā apud deū ¶ Ecce concipies in vte
ro ꝛ paries filiū: ꝛ vocabis nomen eius ihm̄
Hic erit magnus ꝛ filius altiſſimi vocabiť.
Et dabit illi dn̄s deus ſedem dauid pr̄is ei⁹
Michee.4. ¶ ꝛ regnabit in domo iacob i eternū: ꝛ regni
D eius nō erit finis. Dixit aūt maria ad angelū
Quō fiet iſtud: qm̄ virū nō cognoſco. Et re
ſpondēs angelus dixit ei. Spūſſanctus ſupꝫ
ueniet in te: ꝛ ꝟtus altiſſimi obūbꝛabit tibi.
Eſa.6. ¶ Jdcoqꝫ ꝛ qd̄ naſceť ex te ſanctū vocabiť fi
lius dei Et ecce elizabeth cognata tua: ꝛ ip=
ſa cōcepit filiū in ſenectute ſua. Et hic mēſis
eſt ſext⁹ illi q̄ vocať ſterilis: q: nō erit impoſ
ſibile apud deū omne ꝟbum. Dixit aūt ma
ria. Ecce ancilla dn̄i fiat mihi ſm̄ ꝟbū tuuꝫ
Et diſceſſit ab illa angelus. Exurgens autē
maria in diebus illis abijt in montana cū fe=
ſtinatiōe in ciuitatē iuda: ꝛ intrauit i domū

zacharie ꝛ ſalutauit elizabeth. Et factū ē vt
audiuit ſalutationē marie eliſabeth: exulta/
uit infans i vtero ei⁹. Et repleta ē ſpūſancto
eliſabeth ꝛ exclamauit voce magna ꝛ dixit.
Bn̄dicta tu inť mulieres: ꝛ bn̄dictus fruct⁹
vētris tui. Et vnde hoc mihi: vt veniat mr̄
domi mei ad me? Ecce em̄ vt facta eſt vox ſa
lutationis tue in auribus meis exultauit in
gaudio infans in vtero meo. Et beata q̄ cre E
didiſti: qm̄ pficienť i te q̄ dicta ſunt tibi a do
mino. Et ait maria. Magnificat aīma mea
dn̄m: ꝛ exultauit ſpūs meus in deo ſalutari
meo. Q: reſpexit humilitatē ancille ſue ecce
em̄ ex hoc beatā me dicent oēs generatiōes
Q: fecit mihi magna q̄ potens eſt: ꝛ ſanctuꝫ
nomē eius. Et miſicoꝛdia eius in pgenie et
pgenies timentib⁹ eū. Fecit potentiā in bꝛa
chio ſuo: diſperſit ſupbos mente coꝛdis ſui.
Depoſuit potētes de ſede: ꝛ exaltauit humi
les. Eſuriētes impleuit bonis: ꝛ diuites di=
miſit inanes. Suſcepit iſrľ puerū ſuū memo
rari miſicoꝛdie ſue. Sicut locutus eſt ad pa F
tres noſtros abꝛaam ꝛ ſemini eius in ſecula.
Manſit aūt maria cū illa q̄ſi mēſibus trib⁹
ꝛ reuerſa eſt in domū ſuā. Eliſabeth aūt im=
pletū eſt tps pariēdi ꝛ pepit filiū. Et audie=
rūt vicini ꝛ cognati ei⁹ q: magnificauit do/
min⁹ miſicoꝛdiā ſuā cū illa: ꝛ cōgratulabāť
ei. Et factū eſt in die octauo venerūt circūci
dere puerū: ꝛ vocabant eū nomie patris ſui
zachariā. Et rn̄dens mať eius dixit. Neqꝙ
ſed vocabiť Johānes. Et dixerūt ad illam
Quia nemo eſt i cognatōe tua: q̄ voceť hoc
nomie. Jnnuebāt aūt pr̄i ei⁹: quē vellet vo
cari eū. Et poſtulās pugillarē ſcripſit dicēs
Johānes eſt nomē eius. Et mirati ſunt vni
uerſi. Aptum eſt aūt ilico os ei⁹ ꝛ lingua ei⁹
ꝛ loq̄bať bn̄dicens deū. Et factus eſt timoꝛ
ſupꝫ om̄es vicinos eoꝛū: ꝛ ſupꝫ om̄ia mōtana
iudee diuulgabanť om̄ia ꝟba hec: ꝛ poſue=
rūt om̄es qui audierāt in coꝛde ſuo dicētes. G
Quis putas puer iſte erit ¶ Etenī man⁹ dn̄i Hiere.1.
erat cū illo. Et zacharias pať eius repletus Actuū.11.c.
eſt ſpūſancto: ꝛ pphetauit dicēs. Bn̄dict⁹
dn̄s deus iſrľ: q: viſitauit ꝛ fecit redēptionē
plebi ſue Et erexit coꝛnu ſalutis nob̄ i domo
dauid pueri ſui: ſicut locut⁹ ē pꝫ os ſanctoꝝ
q̄ a ſeculo ſunt pphetarū eius: ſalutē ex ini=
micis nr̄is: ꝛ de manu oīm qui oderūt nos.
ad faciendā miſericoꝛdiā cū pr̄ib⁹ nr̄is ꝛ me
moꝛari teſtamēti ſui ſancti. iuſiurandum qd̄
iurauit ad abꝛaam patrē nr̄m daturū ſe nob̄
¶ vt ſine timoꝛe de manu inimicoꝛū noſtroꝝ 1.Mach.9.
liberati: ſuiamus illi. in ſanctitate ꝛ iuſticia
coꝛā ipo om̄ibus diebus nr̄is. Et tu puer p
pheta altiſſimi vocaberis. ¶ pꝛeibis em̄ ante Mat.11.c.
U

faciē dñi parare vias eiꝰ. Ad dandā ſciam
ſalutis plebi eiꝰ in remiſſionē peccatoꝝ eoꝝ
Per viſcera miſericordie dei nr̄i: in q̄bꝰ viſi=
tauit nos oriens ex alto. Illuminare his q̄ in
tenebris ⁊ vmbra mortis ſedent: ad dirigen
1.Regū.2. dos pedes nr̄os i viā pacis ¶ Puer aūt cre
ſcebat ⁊ confortabat̄ ſpū ⁊ erat in deſertis vſ=
q3 in diem oſtenſionis ſue ad iſrl̄. II
A Factū eſt aūt in diebus illis: exiit edi
ctum a ceſare auguſto vt deſcribere
tur vniuſus orbis. Hec deſcriptio p̄
ma facta eſt a p̄ſide ſyrie cyrino. Et ibāt oēs
vt p̄fiterent̄: ſinguli in ſuam ciuitatē. Aſcen
dit aūt ⁊ ioſeph a galilea de ciuitate nazaret
in iudeā ciuitatē dauid que vocat̄ bethleē
eo ꝙ eſſet de domo ⁊ familia dauid: vt p̄fite
retur cū maria deſpōſata ſibi vxore p̄gnāte.
Mat.2.b. ¶ Factū eſt aūt cū eſſent ibi: impleti ſunt di=
es vt pareret. Et pepit filiū ſuū primogeni=
tum ⁊ pannis eū inuoluit ⁊ reclinauit eū in
p̄ſepio: q2 nō erat ei locus in diuerſorio. Et
B paſtores erāt in regione eadē vigilātes ⁊ cu
ſtodientes vigilias noctis ſup gregem ſuū
Actu.12.a. ¶ Et ecce angelus dñi ſtetit iuxta illos: ⁊ cla
Actu.9.a. ritas dei circūfulſit illos ¶ ⁊ timuerūt timore
Eph.2.d. magno. Et dixit ill' angelus. Nolite timere
Ecce eñ euāgelizo vobis gaudiū magnum
quod erit omni p̄plo: q2 natus eſt vobis ho=
die ſaluator q̄ eſt xp̄s dñs in ciuitate dauid
Et hoc vob ſignū Inuenietis infantē pan=
nis inuolutū ⁊ poſitū in p̄ſepio. Et ſubito fa
cta eſt cum angelo m̄ltitudo militie celeſtis:
laudantiū deū ⁊ dicentiū. Gl'a in altiſſimis
deo: ⁊ in terra pax hominibus bone volunta=
tis. Et factū eſt vt diſceſſerūt ab eis angeli i
celū: paſtores loquebant̄ ad inuicē. Trāſea
mus vſq3 bethleem: ⁊ videamꝰ hoc verbum
quod factum eſt qđ fecit dñs ⁊ oſtendit no=
C bis Et venerūt feſtinantes ⁊ inuenerūt ma
riam ⁊ ioſeph ⁊ infantē poſitū in preſepio.
Uidētes aūt cognouerūt de v̄bo qđ dictū
erat illis de puero hoc. Et omēs q̄ audierāt
mirati ſunt: ⁊ de his q̄ dicta erant a paſtori/
bus ad ipos. Maria aūt ꝯſuabat oia v̄ba
hec cōferēs in corde ſuo. Et reuerſi ſunt pa=
ſtores glorificantes ⁊ laudātes deū in omi/
bus q̄ audierāt ⁊ viderāt: ſicut dictū eſt ad
illos. Et poſtq̄ conſummati ſunt dies octo
Gen.17. ¶ vt circūcideret̄ puer: vocatū eſt nomē eiꝰ
Hiere.4. Jeſus. Quod vocatū eſt ab angelo priuſq̄
Leuiti.12. in vtero ꝯciperet̄. Et poſtq̄ impleti ſunt di
D es purgationis eius ſm legem moyſi tulerūt
illū in hier'lm vt ſiſterēt eū dño ſicut ſcriptū
Exo.34. eſt i lege dñi ¶ Quia oē maſculinū adapiēs
Deu.15. vuluā ſanctū dño vocabit̄ ¶ Et vt darēt ho
Leuiti.5. et.12. ſtiā ſm qđ dictū eſt in lege dñi: par turturū
aut duos pullos colūbaꝝ. Et ecce hō erat i
hier'lm cui nomen ſymeon. Et hō iſte iuſtꝰ ⁊
timoratꝰ expectās ꝯſolationē iſrl̄: ⁊ ſpūſſan
ctus erat in eo. ¶ Et reſpōſum accepat a ſpū Act.10.c.
ſancto: nō viſurū ſe mortē: niſi p̄us videret
xp̄m dñi. Et venit in ſpū in templū. Et cū
inducerent puerū ih̄m parētes eius: vt face
rent ſm ꝯſuetudinem legis p̄ eo: ⁊ ipe acce
pit eū in vlnas ſuas ⁊ bñdixit deum ⁊ dixit
Nūc dimittis dñe ſuum tuū: ſm v̄bum tuū E
in pace. Quia viderūt oculi mei ſalutare tuū
Qđ paraſti añ faciē oim p̄ploꝝ. Lumen ad
reuelationē gētiū ⁊ gl'iam plebis tue iſrl̄. Et
erat pater eius ⁊ mr̄ eius mirātes ſup his q̄
dicebant̄ de illo. Et bñdixit ill' ſymeon ⁊ di
xit ad mariā matrē eiꝰ ¶ Ecce poſitus eſt hic Sophonie.3
in ruinā ⁊ in reſurrectionē multoꝝ in iſrl̄: ⁊ i Zach.14.
ſignū cui contradicet̄. Et tuā ipius animā
p̄tranſibit gladius vt reuelent̄ ex m̄ltis cor=
dibꝰ cogitatiōes. Et erat anna p̄phetiſſa fi/
lia phanuel de tribu aſer: hec p̄ceſſerat i die
bus multis: ⁊ vixerat cū viro ſuo ānis ſeptē
a v̄ginitate ſua. Et hec vidua vſq3 ad ānos F
octoginta q̄tuor q̄ nō diſcedebat de tēplo: ie
iuniis ⁊ obſecrationibꝰ ſeruiēs nocte ac die.
Et hec ipa hora ſupueniēs ꝯfitebat̄ dño et
loquebat̄ de illo oibꝰ q̄ expectabant redem=
ptionē iſrl̄. Et vt p̄fecerūt oia ſm legē dñi.
reuſi ſunt in galileā in ciuitatē ſuā nazareth.
Puer aūt creſcebat ⁊ ꝯfortabat̄ plenꝰ ſapia
⁊ gr̄a dei erat in illo. Et ibant parentes eius J.18.b.
p oēs annos in hier'lm in die ſolēni paſce. Eſa..27.
Et cū factus eſſet annoꝝ duodecim aſcēdē Actu.3.a.
tibꝰ illis in hieroſolymā ſm ꝯſuetudinē diei
feſti: ꝯſummatiſq3 diebus cū redirēt: remā=
ſit puer ih̄s in hier'lm ⁊ nō cognouerūt parē/
tes eiꝰ. Exiſtimātes aūt illū eſſe i comitatu
venerūt iter diei: ⁊ req̄rebāt eū int̄ cognatos
⁊ notos Et nō inueniētes: regreſſi ſunt i hie G
ruſalē req̄rentes eū. Et factū eſt pꝰ triduū
inuenerūt illū in tēplo ſedentē in medio do=
ctorū: audientē illos: ⁊ interrogantem eos.
¶ Stupebāt aūt oēs q̄ eū audiebāt ſup p̄ru/ Mat.7.g.
dentia ⁊ reſponſis eius. Et vidētes āmirati Mar.1.d.
ſunt. Et dixit mater eius ad illū. Fili q̄d feci
ſti nob ſic: Ecce pr̄ tuus ⁊ ego dolētes q̄re=
bamꝰ te. Et ait ad illos. Quid eſt ꝙ me q̄re=
batis: Neſciebatis q2 in his q̄ patris mei ſūt
oportet me eſſe: Et ipi nō intellexerūt v̄bū
qđ locutus eſt ad eos. Et deſcendit cū eis
⁊ venit nazareth ⁊ erat ſubditꝰ ill'. Et mr̄ eiꝰ
ꝯſuabat oia v̄ba hec i corde ſuo ¶ Et ih̄s p̄ 1.Regū.2.
ficiebat ſapia ⁊ etate ⁊ gr̄a apđ deū ⁊ hoies.
A Anno aūt q̄ntodecimo iperii ty III
berii ceſaris p̄curāte pōtio pilato iu
deam: tetrarcha aūt galilee herode

philippo autem fratre eius tetrarcha iturее
⁊ traconitidis regionis: ⁊ lyſania abiline te
trarcha ſub p̄ncipib⁹ ſacerdotū anna ⁊ cay-
pha: factū eſt v̄bū dn̄i ſup iohannē zacha-
Mat.3.a. rie filiū in deſ̄to ¶ Et venit in oēm regionē
Mar.1.a. iordanis p̄dicās baptiſmū pn̄ie i remiſſiōē
Joh.3... peccatorū ſicut ſcriptū eſt in libro ſermonū
eſaie p̄phete ¶ Uox clamātis in deſ̄to para
Eſaie.40. te viam dn̄i: rectas facite ſemitas eius ¶ Oīs
Mat.3.a. Mar.1.a. vallis implebit̄: ⁊ oīs mons ⁊ collis hūilia-
Joh.1.c. bitur. Et erunt praua in directa ⁊ aſpera in
vias planas: ⁊ videbit oīs caro ſalutare dei
B Dicebat ḡ ad turbas q̄ exibant vt baptiza-
Mat.3.c. rent̄ ab ipo ¶ Genimina viperarū: q̄s oſten
et.23.f. dit vob fugere a vētura ira. Facite ḡ fruct⁹
dignos penitētie: ⁊ ne ceperitis dicere patrē
habemus abraam. Dico eñ vob: q2 potēs
eſt deus de lapidibus iſtis ſuſcitare filios a-
C brae. Jam eñ ſecuris ad radicē arboris po
Mat.3.d. ſita eſt ¶ Oīs ḡ arbor nō faciēs fructum bo-
et.7.d. num excidet̄: ⁊ in ignem mittet̄. Et interro/
gabant eū turbe dicētes. Quid ḡ faciemus
Reſpōdens aūt dicebat ill'. Qui habet du-
as tunicas det nō habenti: ⁊ q̄ habet eſcas
ſilr faciat. Uenert aūt ⁊ publicani vt bapti
zarent̄: ⁊ dixerūt ad illū. Mgr̄ quid facie-
mus? At ille dixit ad eos Nihil amplius q̄
qd̄ cōſtitutū eſt vobis faciatis. Interroga/
bant aūt eū ⁊ milites dicentes. Quid facie/
mus ⁊ nos? Et ait ill'. Neminē ɔcuciatis ne-
q̄ calumniā faciatis: ⁊ ɔtenti eſtote ſtipen-
diis veſtris. Exiſtimāte aūt p̄plo ⁊ cogitan-
tib⁹ oībus in cordib⁹ ſuis de iohāne: ne for/
D te ipe eſſet xp̄s: rn̄dit iohānes dicēs oībus.
Mat.3.e. ¶ Ego q̄dē aq̄ baptizo vos: veniet āt fortior
Mar.1.b. me poſt me: cui⁹ nō ſū dignus ſoluere corri/
Joh.1.d. giam calciamentorū eius: ipe vos baptiza-
Mat.3.e. bit in ſpūſancto ⁊ igni ¶ Cuius ventilabrum
in manu eius ⁊ purgabit aream ſuā ⁊ ɔgre-
gabit triticū in horreū ſuū: paleas aūt cōbu
ret igni inextinguibili. Multa q̄dem ⁊ alia
Mat.14.a. exhortās euangelizabat p̄plo ¶ Herodes āt
Mar.6.c. tetrarcha cū corriperet̄ ab illo d̄ herodiade
E vxore fratris ſui: ⁊ de oīb⁹ malis q̄ fec̄ hero
des adiecit ⁊ hoc ſup oīa: ⁊ incluſit iohēm i
Mat.3.f. Mar.1.b. carcerē ¶ Factū eſt aūt cū baptizaret̄ oīs
Joh.1.c. p̄p̄ls ⁊ ieſu baptizato ⁊ orāte: aptū eſt celum
⁊ deſcēdit ſpūſanct⁹ corpali ſpecie ſic colū-
Eſaie.42. Mat.3.g. ba in ipm̄: ⁊ vox de celo facta eſt ¶ Tu es fi/
Mar.1.b. lius meus dilectus in te cōplacuit mihi. Et
ipe ih̄s erat icipiēs q̄ſi annoꝝ trigita vt pu
tabat̄ fili⁹ ioſeph: q̄ fuit heli: q̄ fuit mathat
qui fuit leui: qui fuit melchi: qui fuit iāne q̄
fuit ioſeph: qui fuit mathathie: q̄ fuit amoſ
q̄ fuit naum: q̄ fuit heſli: q̄ fuit nage: qui fuit
F maath: q̄ fuit mathathie: q̄ fuit ſemei: q̄ fuit

ioſeph: q̄ fuit iuda: q̄ fuit iohanna: q̄ fuit re/
ſa: q̄ fuit zorobabel: q̄ fuit ſalathiel: q̄ fuit ne
ri: q̄ fuit melchi: q̄ fuit addi: q̄ fuit thoſan: q̄
fuit helmadan: q̄ fuit her: q̄ fuit ieſu: qui fu/
it heliezer: q̄ fuit iorim: q̄ fuit mathat: q̄ fuit
leui: q̄ fuit ſimeon: q̄ fuit iuda: q̄ fuit ioſeph G
q̄ fuit iona: q̄ fuit heliachim: q̄ fuit melcha.
q̄ fuit menna: q̄ fuit mathatha: q̄ fuit nathā
q̄ fuit dauid: q̄ fuit ieſſe: q̄ fuit obeth: q̄ fuit
boos: q̄ fuit ſalmon: q̄ fuit naaſon: qui fuit
aminadab: q̄ fuit aram: q̄ fuit eſrom: q̄ fuit
phares: q̄ fuit iude: q̄ fuit iacob q̄ fuit yſaac
q̄ fuit abrae: q̄ fuit thare: q̄ fuit nachor: q̄ fu
it ſaruch: q̄ fuit ragau: q̄ fuit phalech: q̄ fuit
heber: q̄ fuit ſale: q̄ fuit chaynan: qui fuit ar
phaxat: q̄ fuit ſem: q̄ fuit noe: q̄ fuit lamech
q̄ fuit mathuſale: q̄ fuit enoch: q̄ fuit iareth.
q̄ fuit malalehel: q̄ fuit caynan: q̄ fuit enos.
q̄ fuit ſeth: q̄ fuit adam: qui fuit dei. IIII A

IEſus aūt plen⁹ ſpūſancto egreſſus
eſt a iordane: ⁊ agebat̄ in ſpū i deſer
to diebus q̄draginta ¶ ⁊ tēptabat̄ a Mat.4.a.
diabolo ¶ Et nihil māducauit in dieb⁹ illis: Mar.1.b.
⁊ conſumatis illis eſuriit. Dixit aūt illi dia- Mat.4.a.
bolus. Si fili⁹ dei es: dic lapidi huic vt pa/
nis fiat. Et rn̄dit ad illum ieſus ¶ Scriptum Exo.34.
eſt: q2 non in pane ſolo viuit hō: ſed in omni Deutro.8.
v̄bo dei. Et duxit illū diabol⁹ ⁊ oſtēdit illi
oīa regna orbis terre in momento t̄pis: et
ait illi. Tibi dabo poteſtatē hāc vniūſam ⁊
glām illorū: q2 mihi tradita ſunt: ⁊ cui volo
do illa. Tu ḡ p̄cidēs ſi adoraueris corā me B
erūt tua oīa. Et rn̄dens ieſus dixit illi. Scri-
ptum eſt ¶ Dn̄m deū tuū adorabis: ⁊ illi ſo- Deu.6.et.10
li ſeruies. Et duxit illū i hierl'm: ⁊ ſtatuit eū Apo.15.c.
ſup pinnam tēpli: ⁊ dixit illi ¶ Si fili⁹ dei es Mat.4.c. Mar.1.b.
mitte te hinc deorſum. Scriptū ē eñ ¶ q2 an- Mat.4.b.
gelis ſuis mandauit de te: vt conſeruēt te: ⁊ Pſ.90.
q2 in manibus tollēt te: ne forte offendas ad
lapidem pedē tuū. Et reſpōdens ih̄s ait illi.
Dictū eſt ¶ Non temptabis dn̄m deū tuum Dentro.6.
Et ɔſummata oī tēptatione: diabol⁹ receſſit
ab illo vſq2 ad t̄ps ¶ Et egreſſus eſt ih̄s i vir Mat.4.g.
tute ſpūs in galileā: ⁊ fama exiit p̄ vniūſam Mar.3.b.
regionē de illo. Et ipe docebat i ſynagogis Joh.6.a.
eorū: ⁊ magnificabat̄ ab oīb⁹. ¶ Et venit na C Mat.15.g.
zareth vbi erat nutrit⁹: ⁊ intrauit ſm̄ cōſue/
tudinem ſuā die ſabbati in ſynagogā: ⁊ ſur/
rexit legere. Et tradit⁹ eſt illi liber eſaie pro/
phete Et vt reuoluit librū: inuenit locū vbi
ſcriptum erat ¶ Spūs dn̄i ſup me: p̄pter qd̄ Eſaie.61.
vnxit me: euāgelizare paupib⁹ miſit me: ſa/
nare cōtritos corde: p̄dicare captiuis remiſ
ſionē ⁊ cecis viſum: dimittere cōfractos in
remiſſionē: p̄dicare annū domini acceptū ⁊
diem retributōis. Et cū plicuiſſet librū red- D

dixit miniſtro ⁊ ſedit. Et oim̄ in ſynagoga
oculi erant intēdētes in eū. Cepit autem di-
cere ad illos: q2 hodie ipleta eſt hec ſcriptu-
Mat.13.g. ra in auribus vr̄is. ¶ Et oēs teſtimoniū illi
Mar.6.a. dabāt: ⁊ mirabant̄ in v̄bis gratie que p̄ce-
Joh.4.f. debāt de ore ipius ⁊ dicebāt ¶ Nōne hic eſt
Mat.13.g. fili⁹ ioſeph? Et ait illis. Utiq3 dicetis mihi
Mar.6.a. hanc ſimilitudinem Medice cura te ipſum
Joh.6.c. Quāta audiuim⁹ facta in capharnaū. fac ⁊
Mat.13.g. hic in patria tua ¶ Ait aūt. Amē dico vobis
Mar.6.a. q2 nemo ꝓpha accept⁹ eſt i patria ſua. ¶ In
Joh.4.f. veritate dico vob: m̄lte vidue erāt in dieb⁹
3.Reg.17. helie in iſrl̄ q̄n clauſum eſt celū annis trib⁹
et.18. ⁊ mēſibus ſex: cū facta eſt fames mag̃ i oīni
Jac.5.d. terra: ⁊ ad nullā illaꝝ miſſus eſt helias: niſi
4.Regū.5. i ſarepta ſidonie: ad mulierē viduā ¶ Et m̄l
ti leproſi erāt in iſrl̄ ſb̄ heliſeo ꝓpheta: ⁊ ne-
E mo coꝝ mūdatus eſt niſi naaman ſyrus. Et
repleti ſunt oēs in ſynagoga ira hec audien
tes Et ſurrexerūt ⁊ eiecerūt illū extra ciuita
tem: ⁊ duxerūt illū vſq3 ad ſupciliū montis
ſup quē ciuitas illoꝝ erat edificata: vt p̄cipi
Joh.10.g. tarent eū ¶ Ipē aūt trāſiens p mediū illoꝝ
Mar.1.d. ibat ¶ Et deſcēdit in capharnaū ciuitatē ga-
ē.2.g. lilee: ibiq3 docebat illos ſabbatis ¶ Et ſtupe
Mat.7.g. bant in doctrina eius: q2 in p̄tāte erat ſermo
Mar.1.d. ipius. ¶ Et in ſynagoga erat hō hn̄s demo-
et.7.g. niū immūdū: ⁊ exclamauit voce mag̃ dicēs
Mar.1.d. Sine: q̄d nob: ⁊ tibi ieſu nazarene. Veniſti
F p̄dere nos. Scio te q̄ ſis ſctūs dei. Et incre-
pauit illū ieſus dicens. Obmuteſce ⁊ exi ab
eo. Et cū ꝓieciſſet illud demoniū in mediū
exit ab illo: nihil q3 illū nocuit. Et fact⁹ ē pa
uor in oīnibus ⁊ colloquebant̄ ad inuicē di
centes. Quod eſt h̄ v̄bū: q2 in p̄tāte ⁊ v̄tute
impat immūdis ſpiritib⁹ ⁊ exeūt. Et diuul-
G gabat̄ fama de illo in oēm locum regionis.
Surgēs aūt ih̄s de ſynagoga introiuit i do
Mar.1.e. mum ſymonis ¶ Socr⁹ aūt ſymonis teneba-
tur magnis febribus: ⁊ rogauerūt illū ꝓ ea.
Et ſtās ſup illā impauit febri: ⁊ dimiſit illā
Mar.1.e. ⁊ ꝯtinuo ſurgēs miniſtrabat illis ¶ Cū aūt
ſol occidiſſet oēs q̄ habebāt infirmos variis
languoribus: ducebāt illos ad eū: at ille ſin
gulis man⁹ imponēs curabat eos. Exibant
Mar.3.c. aūt demonia a mult̄ ¶ clamātia ⁊ dicētia q2
tu es fili⁹ dei. Et increpās nō ſinebat ea loq̄
q2 ſciebāt ip̄m eſſe xp̄m. Facta aūt die egreſ-
ſus ibat i deſ̄tū locū: ⁊ turbe requirebāt eū
⁊ venerūt vſq3 ad ip̄m: ⁊ detinebant illū ne
diſcederet ab eis. Quib⁹ ille ait. Q2 ⁊ aliis
ciuitatib⁹ oportet me euāgelizare regnū dei
q2 ideo miſſus ſum. Et erat p̄dicans in ſyna
A gogis galilee. V
Mar.4.a F ¶ Actū eſt aūt cū turbe irruerēt i eū
vt audirēt v̄bū dei ⁊ ipē ſtabat ſec⁹

ſtagnū genezareth Et vidit duas naues ſtā
tes ſecus ſtagnū piſcatores aūt deſcenderāt
⁊ lauabāt retia Aſcendēs aūt in vnā nauim
q̄ erat ſimonis: rogauit eū a terra reducere
puſillū Et ſedēs docebat de nauicl̄a turbas
Ut ceſſauit aūt loq̄: dixit ad ſimonē. Duc i
altum: ⁊ laxate retia vr̄a in capturam. Et re
ſpondēs ſimon dixit illi ¶ Preceptor: p totā Joh.21.b.
noctē laborātes nihil cepim⁹: i v̄bo aūt tuo B
laxabo rete Et cū hoc feciſſent ꝯcluſerūt pi-
ſcium m̄ltitudinē copioſam. Rūpebat̄ autē
rete eorū. Et annuerūt ſociis q̄ erāt i alia na
ui: vt venirēt ⁊ adiuuarēt eos. Et venerunt
⁊ impleuerūt ambas nauiculas: ita vt pene
mergerent̄. Qd̄ cū videret ſimon petr⁹ ꝓci-
dit ad genua ieſu dicēs. Exi a me dn̄e: quia
hō peccator ſum. Stupor eni circūdederat
eū ⁊ oēs qui cū illo erāt: in captura piſcium
quā ceperāt. Sil̄r aūt iacobū ⁊ iohēm filios
zebedei: q̄ erāt ſocii ſimonis ¶ Et ait ad ſimo Mat.4.c.
nem ih̄s. Noli timere ex h̄ iam hoīes eris ca Mar.1.c.
piens. Et ſubductis ad terrā nauib⁹: relictis C
oībus ſecuti ſunt eū. ¶ Et factum eſt cū eſſet Mat.8.a.
in vna ciuitatū: ⁊ ecce vir plen⁹ lepra vidēs Mar.1.g.
ieſum: ⁊ ꝓcidēs in faciē ſuā: rogauit eū di- J.17.c.
cens. Dn̄e ſi vis potes me mūdare. Et extē
dens manū tetigit eū dicēs. Volo. Mūda-
re. Et ꝯfeſtim lepra diſceſſit ab illo. Et ipē p̄
cepit illi vt nemi diceret: ſ; vade oſtende te
ſacerdoti: ⁊ offer ꝓ emūdatiōe tua ſicut pre
cepit moyſes in teſtimoniū ill̄. ¶ Perambu- Mat.4.g.
labat āt magis ſ̄mo de illo: ⁊ ꝯueniebāt tur Mar.3.b.
be m̄lte vt audirēt: ⁊ curarent̄ ab infirmitati Joh.6.a.
bus ſuis ¶ Ipē aūt ſecedebat in deſertū ⁊ ora Mat.14.c.
bat. Et factū eſt in vna dierū: ⁊ ipē ſedebat Mar.6.g.
docēs ¶ Et erant phariſei ſedētes ⁊ legis do Joh.6.b.
ctores qui venerāt ex oīni caſtello galilee ⁊ Mat.4.g.
iudee ⁊ hierl̄m: ⁊ v̄tus dn̄i erat ad ſanādum Mar.6.g.
eos. Et ecce viri portantes in lecto hoīem q̄ D
erat palyticus: ⁊ q̄rebant eū inferre ⁊ pone- Mat.9.a.
re an̄ eum. Et nō inuenientes q̄ parte illū in Mar.2.a.
ferrēt p̄ turba: aſcenderūt ſupra tectū ⁊ p te- Joh.5.a.
gulas ſummiſerūt eum cū lecto in mediū an̄
ih̄m. Quorū fidem vt vidit dixit. Hō remit
tunt̄ tibi peccata tua. Et ceperunt cogitare
ſcribe ⁊ phariſei dicētes. Quis ē h̄ q̄ loquit̄
blaſphemias ¶ Quis pōt dimittere peccata J.7.g.
niſi ſol⁹ de⁹? Ut cognouit aūt ieſus cogita- Mat.9.a.
tiones coꝝ: rn̄dēs dixit ad illos Quid cogi Mar.2.b.
tatis in cordib⁹ vr̄is? Quid eſt facili⁹ dicere
dimittunt̄ tibi peccata an dicere ſurge ⁊ am E
bula? ¶ Ut aūt ſciatl q2 fili⁹ hoīs habet p̄tā- Mat.9.a.
tem in terra dimittendi peccata: ait palytico Mar.2.b.
¶ Tibi dico ſurge: tolle lectū tuū ⁊ vade i do Mat.9.b.
mum tuā. Et ꝯfeſtim ꝯſurgēs corā illis tu- Mar.2.c.
lit lectū in quo iacebat: ⁊ abiit in domū ſuā Joh.5.b.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

magnificans deū. Et ſtupoꝛ apꝓhēdit oēs
F ⁊ magnificabāt deuz. Et repleti ſunt timoꝛe
Mat.9.b. dicentes: q꞉ vidimus mirabilia hodie. ¶ Et
Mar.2.c. poſt hec exijt ⁊ vidit publicanum noīe leui
Mat.9.b. ſedentē ad teloneū: ⁊ ait illi. ¶ Sequere me. Et
Mar.2.d. relictis oībus: ſurgens ſecut⁹ eſt eum. Et
fecit ei conuiuium magnū leui in domo ſua:
⁊ erat turba multa publicanoꝝ ⁊ alioꝝ qui
cum illis erāt diſcūbentes. Et murmurabāt
phariſei ⁊ ſcribe eoꝝ: dicentes ad diſcipl'os
Mat.9.c. eius. ¶ Quare cū publicanis ⁊ peccatoꝛib⁹
Mar.2.d. manducatis ⁊ bibitis? Et reſpondens ieſus
dixit ad illos Non egent qui ſani ſunt medi
co: ſed qui male habent. Non veni vocare
iuſtos ſed peccatoꝛes ad penitentiam. At il/
Mat.9.c. li dixerunt ad eū ¶ Quare diſcipuli iohānis
Mar.2.e. ieiunant frequent̄ ⁊ obſecratiōes faciunt ſi=
G militer ⁊ phariſeoꝝ: tui aūt edunt et bibunt
Mat.9.c. Quibus ip̄e ait ¶ Nūq̄d poteſtis filios ſpō=
Mar.2.e. ſi dum cum illis eſt ſponſus facere ieiunare
Uenient autē dies ⁊ cū ablat⁹ fuerit ab illis
ſpōſus: tunc ieiunabūt in illis diebus. Dice
Mat.9.d. bat aūt ⁊ ſimilitudinē ad illos ¶ Quia nemo
Mar.2.f. cōmiſſuraz a nouo veſtimēto: mittit in veſti
mentū vetus: alioq̄n ⁊ nouū rumpit: ⁊ vete
Mat.9.d. ri nō cōuenit cōmiſſura a nouo ¶ Et nēo mit
Mar.2.f. tit vinū nouū in vtres veteres: alioq̄n rum/
pit vinum nouū vtres: ⁊ vinū effundetur et
vtres p̄ibūt. Sed vinū nouum in vtres no=
uos mittendū eſt: ⁊ vtraqꜫ ꝯſeruant̄. Et ne=
mo bibens vet⁹ ſtatim vult nouū: dicit eñ
A vetus melius eſt. VI

Mat.12.a. F ¶ Actū eſt aūt in ſabbato ſecūdo: pri
Mar.2.f. mo cū tranſiret p ſata vellebāt diſci=
puli eius ſpicas ⁊ manducabāt con
Mat.12.a. fricantes manibus ¶ Quidā aūt phariſeoꝝ
Mar.2.g. dicebāt illis. Quid facitis quod non licet in
ſabbatis? Et reſpondens ieſus ad eos dixit
1.Regū.21. ¶ Nec h legiſtis qđ fecit dauid: cū eſuriſſet
Mat.12.a. ip̄e ⁊ qui cū illo erant quō intrauit in domū
Mar.2.g. dei: ⁊ panes ꝓpoſitiōis ſumpſit ⁊ māduca=
uit ⁊ dedit his q̄ cum ip̄o erāt quos nō lice=
bat manducare niſi tantū ſacerdotibus. Et
Mat.12.a. dicebat illis ¶ quia dñs eſt filius hoīs etiam
Mar.2.g. ſabbati. Factū eſt autē ⁊ in alio ſabbato: vt
B intraret in ſynagogā ⁊ docebat. ¶ Et erat ibi
Mat.12.b. homo ⁊ manus eius dextera erat arida. Ob
Mar.3.a. ſeruabāt aūt ſcribe ⁊ phariſei ¶ ſi in ſabbato
J.14.a. curaret vt inuenirent vnde accuſarent eum
Ip̄e vero ſciebat cogitatiōes eoꝝ: ⁊ ait hoi
q̄ habebat manū aridam. Surge ⁊ ſta i me=
dium. Et ſurgēs ſtetit. Ait aūt ad illos ih̄s
Mat.12.b. Interrogo vos ¶ ſi licet ſabbatis bñfacere:
Mar.3.a. an male: animā ſaluā facere an perdere? Et
circūſpectis oībus dixit homi. Extēde ma
num tuā. Et extēdit: ⁊ reſtituta eſt man⁹ ei⁹

Ip̄i aūt repleti ſunt inſipiētia ⁊ colloq̄bant̄
adinuicē quid nā facerēt de ieſu. ¶ Factū eſt Mat.14.e.
aūt in illis diebus exijt in montem oꝛare: et Mar.6.g.
erat p̄noctās in oꝛatōne dei ¶ Et cū dies fa/ C Mat.10.a.
ctus eſſet vocauit diſcipulos ſuos: et elegit Mar.3.d.
duodeci ex ip̄is quos ⁊ ap'los noīauit: ſimo Actuū.1.b.
nem quē cognominauit petrū ⁊ andreā fra=
trem eius: Jacobū ⁊ iohannē: philippum et
bartholomeū: mattheū ⁊ thomā: iacobū al/
phei: ⁊ ſimonē q̄ vocat̄ zelotes: ⁊ iudā iaco
bi: ⁊ iudā ſcarioth q̄ fuit p̄ditoꝛ. Et deſcen/
dēs cū ill' d̄ mōte ſtetit in loco cāpeſtri ⁊ tur
ba diſcipuloꝝ ei⁹ ⁊ mltitudo copioſa plebis
ab oī iudea ⁊ hierl'm ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ ſi=
donis: ¶ q̄ venerāt vt audirēt eū ⁊ ſanarent̄ Mat.4.g.
a languoꝛibus ſuis. Et q̄ vexabant̄ a ſpiriti Mar.3.b.
bus imūdis curabant̄. Et oīs turba q̄rebat Joh.6.a.
eū tangere: q꞉ virtus de illo exibat ⁊ ſanabat
oēs. Et ip̄e eleuatꝭ oclis in diſcipl'os ſuos di
cebat ¶ Beati paupes: q꞉ vr̄m eſt regnū dei Mat.5.a.
¶ Beati q̄ nunc eſuritis: q꞉ ſaturabimi. Beati Mat.5.a.
q̄ nunc fletis: q꞉ ridebitis ¶ Beati eritis cuz D Jac.4.c.
vos oderint hoīes ⁊ cū ſepauerint vos ⁊ ex Mat.5.a.
ꝓbrauerint ⁊ eiecerint nomē vr̄m tāqꜫ ma=
lum ꝓpter filiū hoīs ¶ Gaudete in illa die et 1.Pe.4.c.
exultate: ecce eñ merces vr̄a multa eſt i celo
Scđm hec eñ faciebāt ꝓphetiſ patres eoꝝ
verūtñ ve vob̄ diuitib⁹ qui habetis ꝯſolatō
nem veſtrā. Ue vob̄ qui ſaturati eſtis: quia
eſurietis. Ue vob̄ q̄ ridetis nunc: q꞉ lugebi
tis ⁊ flebitis. Ue cuz bñdixerint vobis oēs
hoīes. Scđm hec faciebāt pſeudo ꝓphetis
prēs eoꝝ ¶ Sed vob̄ dico q̄ auditis. Dilig Mat.5.g.
te inimicos vr̄os: bñfacite his q̄ vos oderūt
Bñdicite maledicentib⁹ vob̄: ⁊ oꝛate pro ca
lūniātib⁹ vos. Et q̄ te p̄cutit in maxillā vnā E
p̄be illi ⁊ alterā: ⁊ ab eo q̄ aufert tibi veſtimē
tum: etiā tunicā noli ꝓhibere. Oi aūt petēti
te tribue: ⁊ q̄ aufert que tua ſunt ne repetas
¶ Et ꝓut vultis vt faciāt vob̄ hoīes: et vos Mat.7.c.
facite illis ſilr ¶ Et ſi diligitis eos q̄ vos di= Thobie.4.
ligunt: q̄ vob̄ eſt grā? Nam ⁊ peccatoꝛes di Mat.5.g.
ligentes ſe diligūt. Et ſi bñfeceritis his qui
vob̄ bñfaciūt: q̄ vob̄ eſt grā? Siq̄dē ⁊ pecca
toꝛes hoc faciūt ¶ Et ſi mutuū dederitꝭ his a Exo.22.
q̄bus ſperatis recip̄e: q̄ grā eſt vobis? Nā ⁊ Deutro.15.
peccatoꝛes peccatoꝛib⁹ fenerāt̄: vt recipiāt
eq̄lia. Uerūtñ diligite inimicos vr̄os: bñfa
cite: ⁊ mutuū date: nihil inde ſperātes ⁊ erit
merces vr̄a mlta: ⁊ eritis filij altiſſimi: q꞉ ip=
ſe benign⁹ eſt ſup ingr̄tos ⁊ malos. Eſtote g̊ F
miſicoꝛdes: ſic͂ ⁊ pr̄ vr̄ miſicoꝛs eſt ¶ No/ Mat.7.a.
lite iudicare: ⁊ nō iudicabimi. Nolite condē
nare: ⁊ nō ꝯdēnabimini. Dimittite ⁊ dimit=
temi. Date ⁊ dabit̄ vob̄. Menſurā bonā ⁊
confertā ⁊ coagitatā ⁊ ſupeffluentē dabunt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Mat.7.a. in ſinū veſtrū ¶ Eadē quippe mēſura q̄ mēſi
Mar.4.c. fueritis: remetietur vob. Dicebat aūt illꝭ ⁊ ſi/
Mat.15.c. militudinē ¶ Nunq̄d pōt cecus cecū ducere
Mat.10.c. Nonne ābo in foueā cadūt? ¶ Non eſt diſci
Joh.13.d. et.15.f pulus ſup mgr̄m: pfectus aūt oīs erit: ſi ſit
Mat.7.a. ſicut mgr̄ eius ¶ Quid aūt vides feſtucam in
oculo fratris tui trabē aūt q̄ in oculo tuo eſt
nō ꝯſideras? Aut quō potes dicere frī tuo
frater ſine eijciā feſtucā de oculo tuo: ipſe in
oculo tuo trabem nō vides ¶ Hypocrita eij=
ce pmū trabem de oculo tuo: ⁊ tūc pſpicies
Mat.7.d. vt educas feſtucā de oculo fratris tui ¶ Nō
eſt eñ arbor bona q̄ facit fructus malos: ne=
G ꝗ arbor mala faciēs fructū bonū Unaque/
Mat.7.d. ꝗ eñ arbor de fructu ſuo cognoſcit ¶ Neꝗ
eñ de ſpinis colligūt ficus: neꝗ de rubo vi/
Mat.12.c. demiant vuā ¶ Bon⁹ hō de bono thezauro
cordis ſui pfert bonū: ⁊ malus hō de malo
Mat.12.c. thezauro pfert malū. ¶ Ex abūdātia eñ cor
Math.7.c. dis os loquit ¶ Quid autē vocatis me dn̄e
Mat.7.ſ. dn̄e: ⁊ nō facitis q̄ dico ¶ Oīs q̄ venit ad me
⁊ audit ſmones meos ⁊ facit eos: oſtēdam
vob cui ſilis ſit. Similis eſt hoi edificāti do
mum q̄ fodit in altum: ⁊ poſuit fundamētū
ſupra petrā. Inundatōne aūt facta illiſum ē
flumē domui illi: ⁊ nō potuit eā mouere Fū
data erat eñ ſupra firmā petrā. Qui aūt au
dit ⁊ nō facit ſilis eſt hoi edificāti domū ſuā
ſupra terraȝ ſine fundamēto: in quā illiſus ē
fluuius: ⁊ continuo cecidit ⁊ facta eſt ruina
domus illius magna. VII

A C Um aūt impleſſet oīa vba ſua in
Mat.8.b. aures plebis ¶ intrauit capharnauȝ
Joh.4.g. Centurionis aūt cuiuſdā ſuus ma
le habens erat moriturus: q̄ illi erat precio=
ſus. Et cū audiſſet de ieſu: miſit ad eū ſenio=
res iudeorū: rogans eū vt veniret ⁊ ſanaret
ſuum eius. At illi cū veniſſent ad ihm roga
bant eū ſollicite dicentes ei: qꝛ dignus eſt vt
hoc illi pſtes: diligit eñ gentē noſtrā: ⁊ ſy/
nagogam ipſe edificauit nob. Jhs aūt ibat
cū illis. Et cū iam nō longe eſſet a domo: mi
B ſit ad eū centurio amicos dicens. Dn̄e: noli
Mat.8.b. vexari ¶ Nō eñ ſum dign⁹ vt ſub tectū meū
intres: ppter qđ ⁊ meipm nō ſum dignū ar
bitratus vt venirē ad te: ſed dic vbo ⁊ ſana/
bitur puer me⁹. Nam ⁊ ego hō ſuȝ ſb ptāte
ꝯſtitutus: habēs ſub me milites: ⁊ dico hu=
ic vade: ⁊ vadit: ⁊ alio veni ⁊ venit: ⁊ ſeruo
meo fac hoc ⁊ facit Quo audito ihs mirat⁹
eſt: ⁊ ꝯuerſus ſequentibus ſe turbis dixit.
Mat.8.c. ¶ Amē dico vob: nec in iſrl̄ tantā fidē iueni.
Et reuſi q̄ miſſi fuerant domū inuenerūt ſuū
q̄ languerat ſanū Et factū eſt deinceps ibat
ihs in ciuitateȝ q̄ vocat naym: ⁊ ibant cum
eo diſcipuli eius ⁊ turba copioſa. Cum aūt
appropinq̄ret porte ciuitatis: ecce defunct⁹
efferebat filius vnicus matris ſue. ¶ Et hec 4.Regū.4.
vidua erat: ⁊ turba ciuitatis multa cuȝ illa.
Quam cū vidiſſet dn̄s: miſericordia motus
ſup eaȝ dixit illi. Noli flere. Et acceſſit: ⁊ te=
tigit loculū. Hi aūt q̄ portabant ſteterūt. Et
ait. ¶ Adoleſcēs. tibi dico ſurge. ¶ Et reſedit Mar.5.g.
q̄ erat mortuus: ⁊ cepit loqui: ⁊ dedit illum 3.Regū.3. 4.Regū.4.
matri ſue. Accepit aūt omēs timor ⁊ magni C
ficabāt deū dicētes. ¶ Quia pp̄ha magnus Joh.4.c.
ſurrexit in nob: ⁊ qꝛ de⁹ viſitauit plebē ſuaȝ et.6.b.
Et exijt hic ſmo in vniūſam iudeam de eo ⁊
omnē circa regionē. Et nunciauerūt iohāni
diſcipuli eius de oībus his. ¶ Et cōuocauit Mat.11.a.
duos de diſcipulꝭ ſuis iohānes: ⁊ miſit ad ie
ſum dicēs. Tu es q̄ venturus es: an aliū ex
pectamus? Cū aūt veniſſent ad eū viri dixe
rūt Johānes baptiſta miſit nos ad te dicēs
¶ Tu es qui venturus es an aliū expectam⁹ Mat.11.a.
In ipſa aūt hora mltos curauit a lāguorib⁹
ſuis ⁊ plagis: ⁊ ſpiritib⁹ malis: ⁊ cecis mltis
donauit viſum. Et rn̄dens dixit illis. ¶ Eū/ Mat.11.a.
tes renūciate iohāni que audiſtis ⁊ vidiſtis D
Quia ceci vident: claudi ambulant: leproſi
mundantur: ſurdi audiunt: mortui reſurgūt
paupes euāgelizant ⁊ beat⁹ eſt q̄cunꝗ non
fuerit ſcandalizat⁹ in me. ¶ Et cū diceſſiſſent Mat.11.b.
nūcij iohānis: cepit de iohāne dicere ad tur
bas. Quid exiſtis in deſertū videre. Arun=
dinē vento agitatā? Sȝ quid exiſtis videre
hoiem mollib⁹ veſtimētꝭ indutū. Ecce q̄ in
veſte pcioſa ſunt ⁊ delitijs: in domib⁹ regū
ſunt? Sed q̄d exiſtis videre? Prophetam?
Utiꝗ dico vobis: ⁊ plus q̄ pphetam Hic
eſt de q̄ ſcriptū eſt ¶ Ecce mitto angelū meū Malach.3. Mat.11.c.
añ faciē tuam: q̄ preparabit viam tuam añ te. Mar.1.a.
Dico eñ vob: maior inter natos mulierum Mat.11.c.
pp̄heta iohāne baptiſta nemo ē ¶ Qui aūt
minor eſt in regno dei maior eſt illo. Et oīs
pplꝰ audiēs: ⁊ publicani iuſtificauerūt deum E
baptizati baptiſmo iohānis. Phariſei aūt
⁊ legiſpiti ꝯſiliū dei ſpreuerūt in ſemetipos:
nō baptizati ab eo. Ait autē dn̄s. ¶ Cui ḡ ſi/ Mat.11.d.
miles dicam hoies generationis hui⁹: ⁊ cui
ſiles ſunt? Similes ſunt pueris ſedentib⁹ in
foro: ⁊ loquētibus ad inuicem ⁊ dicentibus
Cantauim⁹ vobis tibijs ⁊ nō ſaltaſtis: lamē
tauimus ⁊ nō ploraſtis ¶ Uenit autē Johā Mat.11.d.
nes baptiſta neꝗ manducans panem neꝗ
bibens vinū: ⁊ dicitis. Demonium habet.
Uenit filius hoīs manducās ⁊ bibens ⁊ di=
citis. Ecce hō deuorator: ⁊ bibēs vinū ami=
cus publicanorum ⁊ peccatorū. Et iuſtifica Mat.26.a.
ta eſt ſapientia: ab oībus filijs ſuis ¶ Roga= Mar.14.a.
bat aūt illū q̄dam de phariſeis: vt mandu= Joh.12.a.
caret cū illo. Et ingreſſus domū phariſei diſ F

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cubuit. Et ecce mulier q̄ erat in ciuitate pec
catrix vt cognouit ꝙ ieſus accubuit ī domo
phariſei: attulit alabaſtrum vnguēti: ⁊ ſtās
retro ſecus pedes eiꝰ: lachꝛymis cepit riga/
re pedes eius ⁊ capillis capitis ſui tergebat
⁊ oſculabaꝫ pedes eius ⁊ vnguēto vngebat
Uidens autē phariſeus qui vocauerat euꝫ
ait intra ſe dicens. Hic ſi eſſet ꝓpheta ſciret
vtiqꝫ que ⁊ qualis eſt mulier q̄ tangit eum:
qꝛ peccatrix eſt. Et reſpōdēs ieſus dixit ad
illū. Simon: habeo tibi aliq̄d dicere. At ille
ait. Magiſter dic. Duo debitoꝛes erāt cui=
dam feneratoꝛi: vnꝰ debebat denarios qui/
gentos: ⁊ alius q̄nquaginta. Nō habentibꝰ
G illis vnde redderēt: donauit vtriſqꝫ. Quis
ḡ eum plus diligit. Reſpondēs ſimon dixit
Eſtimo qꝛ is cui plus donauit. At ille dixit
ei. Recte iudicaſti. Et ꝯuſus ad mulierē di
xit ſimoni Uides hanc mulierē? Intraui in
domū tuam: aquā pedibus meis nō dediſti
Hec autem lachꝛymis rigauit pedes meos
⁊ capillꝫ ſuis terſit. Oſculū mihi non dediſti
hec aūt ex quo intrauit non ceſſauit oſculari
pedes meos. Oleo caput meū non vnxiſti:
hec aūt vnguento vnxit pedes meos. Pro=
pter qḋ dico tibi. Remittunꝫ ei peccata ml=
ta: qm̄ dilexit multuꝫ. Cui aūt minꝰ dimitti
Mar.2.b. tur minus diligit. Dixit aūt ad illā ¶ Remit
tunꝫ tibi peccata. Et cepērt q̄ ſimul accum/
bebant dicere intra ſe. Quis eſt hic qui etiā
peccata dimittit? Dixit autem ad mulierem
Mat.9.e. ¶ Fides tua ſaluā te fecit. Uade in pace.
Mar.5.f. ET factū deinceps ⁊ ipē VIII
J.18.g. A iter faciebat ꝑ ciuitates ⁊ caſtella p̄=
dicans ⁊ euāgelizans regnum dei: et
duodecim cū illo: ⁊ mulieres aliq̄ q̄ erant cu,
rate a ſpiritibus malignis ⁊ infirmitatibus
maria q̄ vocaꝫ magdalene de q̄ ſeptē demo,
nia exierant: ⁊ iohāna vxoꝛ chuze ꝓcurato,
ris herodis: ⁊ ſuſanna ⁊ alie mlte: que mini,
Mat 13.a. ſtrabāt ei de facultatibꝰ ſuis ¶ Cū aūt turba
Mar.4.a. plurima cōueniret ⁊ de ciuitatibꝰ ꝓperarēt
ad eū dixit ꝑ ſimilitudinē. Exijt qui ſemiat
ſeminare ſemen ſuū. Et dū ſemiat: aliud ceci,
cidit ſecus viā: ⁊ conculcatū eſt: ⁊ volucres
celi comederūt illud. Et aliud cecidit ſupꝛa
petrā: ⁊ natū aruit qꝛ nō habebat humoꝛeꝫ
Et aliud cecidit inꝫ ſpinas ⁊ ſiꝫ exoꝛte ſpine
ſuffocauerūt illud. Et aliud cecidit in terrā
bonā: ⁊ oꝛtū fecit fructū centuplum. Hec di,
B cens clamabat. Qui hꝫ aures audiēdi audi,
Mat.13.b. at. Interrogabant aūt eū diſcipuli eiꝰ: q̄ eſſet
Mar.4.b. hec ꝑabolā. Quibꝰ ipē dixit ¶ Vob datū ē
Eſaie.6. noſſe myſteriū regni dei: ceteris aūt in para,
Act.18.d. bolis ¶ vt vidētes nō videāt: ⁊ audiētes nō
Joh.12.f. intelligigāt ¶ Eſt aūt hec ꝑabola Semen eſt
Mat.13.c.

vbum dei. Qꝺ autē ſecus viaꝫ: hi ſunt q̄ au Mar.4.c.
diunt: deinde venit diabolus ⁊ tollit verbū
de coꝛde eoꝝ: ne credētes ſalui fiāt. Naꝫ qꝺ
ſupꝛa petram: qui cū audierint cū gaudio ſu,
ſcipiūt vbum. Et hi radices nō hn̄t: q̄a ad
tps credunt: ⁊ in tpe temptatiōis recedunt
Quod āt in ſpinas cecidit: hi ſūt q̄ audiērt
⁊ a ſollicitudinibꝰ ⁊ diuitijs et voluptatibꝰ
vite euntes ſuffocanꝫ: ⁊ nō referūt fructum
Quod autē in bonā ꝫram: hi ſunt qui in coꝛ C
de bono ⁊ optimo audientes vbum retinēt
⁊ fructum afferunt in patiētia ¶ Nemo autē J.11.e.
lucernā accendens operit eā vaſe aut ſubꝰ Mt.5.b.
lectum ponit: ſed ſupꝛa candelabꝛum ponit: Mar.4.b.
vt intrantes videāt lumē ¶ Nō eſt em̄ occul/ Mat.10.e.
tum quod non manifeſtetur: nec abſcōditū Mar.4.d.
quod nū cognoſcaꝫ ⁊ in palam veniat. Ui=
dete ergo quid audiatis ¶ Qui em̄ habet da Mat.13.b.
bitur illi: ⁊ q̄cunqꝫ nō habet: etiā quod pu= et.25.c.
tat ſe habere auferēꝫ ab illo ¶ Uenerunt aūt Mar.4.e.
ad illū mater ⁊ fratres eius: ⁊ nō poterāt ad J.19.d.
ire cū p̄ turba. Et nunciatū eſt illi. Mr̄ tua Mat.12.g.
⁊ fratres tui ſtant foꝛis: volentes te videre Mar.3.g.
Qui reſpondēs dixit ad eos. Mater mea ⁊
fratres mei hi ſunt: q̄ vbum dei audiūt ⁊ fa=
ciunt. ¶ Factum autē in vna dieꝝ ⁊ ipē aſcē Mat.8.c.
dit in nauiculā: ⁊ diſcipuli eius: ⁊ ait ad il= Mar.4.g.
los. Tranſfretemus trans ſtagnū. Et aſcen=
derunt. Et nauigantibꝰ illis obdoꝛmiuit: et
deſcēdit ꝓcella venti in ſtagnum: ⁊ compel=
lebanꝫ ⁊ piclitabanꝫ. Accedētes aūt ſuſcita
uerunt eum dicentes: Pꝛeceptoꝛ perimus.
At ille ſurgens increpauit ventū ⁊ tēpeſta= D
tem aque: ⁊ ceſſauit: ⁊ facta eſt tranquillitaſ
Dixit aūt illis. Ubi eſt fides veſtra? Qui ti
mentes mirati ſunt ad inuicē dicētes. Quis
putas hic eſt ¶ Quia ⁊ ventis ⁊ mari impat Mat.8.f.
⁊ obediūt ei? Et nauigauerūt ad regionem Mar.4.g.
geraſenoꝝ que eſt cōtra galileā. Et cum de
naui egreſſus eſſet ad terrā: occurrit illi vir
q̄dam q̄ habebat demoniū iam tempoꝛibus
multis: ⁊ veſtimēto nō induebaꝫ neqꝫ in do
mo manebat ſed in monumētis. Is vt vidit
ieſum ꝓcidit ante illū: ⁊ exclamās voce ma=
gna dixit. ¶ Quid mihi ⁊ tibi eſt ieſu fili dei Mat.8.f.
altiſſimi? Obſecro te: ne me toꝛqueas. Pꝛe/ Mar.5.b.
cipiebat em̄ ſpūi immūdo vt exiret ab hoie
Multis em̄ tempꝛibus arripiebat illū: ⁊ vi=
ciebaꝫ cathenis ⁊ compedibus cuſtoditꝰ et
ruptis vinculis agebaꝫ a demonio in deſer
ta ¶ Interrogauit aūt illū ieſus dicens. Qꝺ Mar.5.b.
tibi nomen eſt? At ille dixit. Legio Quia in
trauerūt demonia multa in eū Et rogauērt E
illum: ne imperaret illis vt in abyſſum irent
¶ Erat aūt ibi grex poꝛcoꝝ mltoꝝ paſcētiū Mat.8.g.
ī mōte: ⁊ rogabāt eū vt ꝑmitteret eis ī illos Mar.5.b.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ingredi. Et ꝑmiſit illis. Exierūt ergo demo
nia ab hoie: ⁊ intrauerūt in porcos: ⁊ impe=
tu abijt grex ꝑ p̄ceps in ſtagnū: ⁊ ſuffocat⁹ ē
Mar.5.b. Joh.10.c. ¶ Q̄d vt viderūt factū q̄ paſcebant: fugerūt
⁊ nunciauerūt in ciuitatē ⁊ i villas. Exierūt
aūt videre qd̄ factū eſt: ⁊ venerūt ad ihm̄: ⁊
inuenerūt hoiem ſedentē a quo demonia ex=
ierant veſtitū: ac ſana mēte ad pedes eius ⁊
timuerūt. Nūciauerūt aūt ill' ⁊ qui viderāt
quō ſanus fact⁹ eſſet a legiōe. Et rogauerūt
illū ois m'titudo geraſenorū: vt diſcederet
Mar.5.c ab ipis: q2 mag̊ timore tenebant. ¶ Ipe aūt
aſcendēs nauim reuſus eſt. Et rogauit illū
vir: a quo demonia exierāt vt cum eo eſſet.
F Dimiſit aūt eū ihs dicens. Redi in domū
tuā: ⁊ narra q̄ta tibi fecit deus. Et abijt per
vniūſam ciuitatē p̄dicans q̄ta illi feciſſet ie=
Mat.9.d. Mar.5.d. Joh.4.g. ſus ¶ Factū eſt aūt cum rediſſet ieſus: exce=
pit illū turba. Erāt aūt oēs expectātes eum
Et ecce venit vir cui nomē iayrus: ⁊ ipe p̄n=
ceps ſynagoge erat ⁊ cecidit ad pedes Jeſu
rogans eū vt intraret in domū eius: q2 vni=
ca filia erat ei fere annoꝝ duodeci: ⁊ hec mo
riebat. Et contigit dū iret: a turb cōp̄meba
Mat.9.d. Mar.5.d. tur ¶ Et mulier q̄dā erat in fluxu ſanguinis
ab annis duodeci: q̄ in medicos erogauerat
oēm ſubam ſuam: nec ab vllo potuit curari.
Acceſſit retro ⁊ tetigit fimbriā veſtimēti ei⁹
⁊ ꝯfeſti ſtetit fluxus ſanguis ei⁹. Et ait ihs.
Quis eſt q̄ me tetigit? Negātibus aūt oib⁹
dixit petrus ⁊ q̄ cū illo erant. Preceptor tur
be te cōprimūt ⁊ affligunt ⁊ dicis q̄s me teti
git. Et dixit ihs. Tetigit me aliquis? Nā et
G ego noui ꝟtutem de me exiſſe. Vidēs autē
m'r q2 nō latuit: tremēs venit ⁊ ꝓcidit ante
pedes eius: ⁊ ob quā cauſam tetigerit eū in=
dicauit corā oi p̄p'lo: ⁊ quēadmodū ꝯfeſtim
Mat.6.c. Mar.3.f. ſanata ſit. At ipe dixit ei ¶ Filia: fides tua te
ſaluā fecit. Vade in pace. Adhuc illo loquē
te: venit quidā ad p̄ncipem ſynagoge dicēs
ei: q2 mortua eſt filia tua: noli vexare illum.
Jeſus aūt audito h̄ ꝟbo r̄ndit patri puelle.
Noli timere: crede tm̄ ⁊ ſalua erit. Et cū ve
niſſet domū nō ꝑmiſit intrare ſecū quēq̄: ni
ſi petrū ⁊ iacobū ⁊ iohannē: ⁊ p̄rem ⁊ m̄rem
puelle. Flebant aūt oēs ⁊ plangebant illam
Mat.9.e. Mar.5.d. Joh.11.b. At ille dixit. Nolite flere ¶ Nō ē mortua pu
ella ſed dormit. Et deridebāt eū: ſcientes q2
mortua eſſet. Ipe aūt tenens manū eis cla=
Mat.9.e. Mar.5.g. mauit dicens ¶ Puella ſurge: ⁊ reuerſus eſt
ſpūs eius: ⁊ ſurrexit cōtinuo. Et iuſſit illi da
re manducare. Et ſtupuerūt parētes ei⁹ qui
Mar.5.g. bus p̄cepit ¶ Ne alicui dicerēt qd̄ factū erat
A Mat.10.a. C ¶ Onuocatis aūt ieſus duode= IX
Mar.6.b. cim ap'lis: dedit ill' ꝟtutē ⁊ p̄tātem
Mat.10.a. ſup oia demonia ¶ ⁊ vt languores cu
Mar.3.c.
raret. Et miſit illos p̄dicare regnū dei: ⁊ ſa=
nare infirmos. ¶ Et ait ad illos. Nihil tuleri Mat.10.b. Mar.6.b.
tis in via: neq3 ꝟgam neq3 perā neq3 panē
neq3 pecuniā: neq3 duas tunicas habeatis.
Et in quācūq3 domū intraueritis ibi mane
te ⁊ inde ne exeatis. ¶ Et q̄cunq3 nō recepe= Mat.10.c.
rint vos: exeūtes de ciuitate illa: etiā pulue Mar.6.b.
rem pedū vr̄oꝝ excutite in teſtimoniū ſupra Actu.13.d.
illos. ¶ Egreſſi aūt circūibāt ꝑ caſtella: euā= Mar.6.b.
gelizantes ⁊ curātes vbiq3 ¶ Audiuit autē Mat.14.a.
herodes tetrarcha oia q̄ fiebāt ab eo: ⁊ heſi= Mar.6.b.
tabat eo q2 diceret a quibuſdā: q2 iohes ſur
rexit a mortuis: a quibuſdā ꝟo q2 helias ap B
paruit: ab alijs aūt q2 ꝓpheta vnus de anti
q̄s ſurrexit. Et ait herodes ¶ Johannē ego Mat.6.c.
decollaui. Quis eſt aūt iſte de q̄ ego talia au
dio? Et q̄rebat videre eū ¶ Et reuſi apoſtoli Mar.6.d.
narrauerūt illi q̄cūq3 fecerūt ¶ Aſſumptis illis Mat.14.c. Joh.6.a.
ſeceſſit ſeorſum in locū deſertum q̄ eſt bethſai=
de. Q̄d cū cognouiſſent turbe ſecute ſunt illum
⁊ excepit eos ⁊ loq̄bat ill' de regno dei ⁊ eos
q̄ cura indigebāt: ſanabat ¶ Dies aūt cepat Mat.14.c.
declinare. Et accedentes duodeci dixerunt Mar.6.e.
illi. Dimitte turbas vt eūtes in caſtella vil= Joh.6.a.
laſq3 q̄ circa ſunt diuertāt ⁊ inueniant eſcas
q2 hic in loco deſerto ſumus. Ait aūt ad illos
¶ Vos date ill' manducare. At illi dixerunt Mat.14.c.
¶ Non ſunt nob plus q̄ q̄nq3 panes et duo Mar.6.c. Mat.14.d.
piſces: niſi forte nos eam⁹ ⁊ emam⁹ in oēm Mar.6.e.
hāc turbā eſcas. Erāt aūt fere viri q̄nq3 mi Joh.6.a.
lia. Ait aūt ad diſcipulos ſuos: Facite illos
diſcūbere ꝑ cōuiuia q̄nq̄genos ⁊ ita fecerūt
Et diſcubuerūt oēs. ¶ Acceptis autē q̄nq3 Mat.14.d.
panibus ⁊ duobus piſcib⁹. reſpexit in celū Mar.6.f.
⁊ bn̄dixit illis. ⁊ fregit ⁊ diſtribuit diſcipul' Joh.6.b.
ſuis vt ponerent an̄ turbas. Et manducaue
runt oēs ⁊ ſaturati ſunt. Et ſublatum eſt qd̄ C
ſupfuit ill' fragmentorū cophini duodecim
¶ Et factū eſt cū ſolus eſſet orans: erant cum Mat.16.d. Mar.8.c.
illo ⁊ diſcipuli: ⁊ interrogauit illos dicens.
Quē me dicūt eſſe turbe. At illi reſpōderunt
⁊ dixerūt. Johem baptiſtā. alij aūt heliam.
alij ꝟo q2 vnus ꝓpha de p̄oribus ſurrexit.
Dixit aūt illis. Vos aūt quē me eſſe dicitis
Rn̄dens ſimō petr⁹ dixit. Chriſtū dei. ¶ At Mat.16.d.
ille increpās illos p̄cepit ne cui dicerēt. hoc Mar.8.c.
dicēs ¶ q2 oportet filiū hois m'ta pati ⁊ rep= Mat.16.e.
bari a ſeniorib⁹ ⁊ p̄ncipib⁹ ſacerdotū ⁊ ſcrib Mar.8.f.
⁊ occidi. ⁊ tertia die reſurgere. ¶ Dicebat āt Mat.16.f.
ad oēs. Si q̄s vult poſt me veire. abneget ſe Mar.8.g. J.14.f.
metipm̄: ⁊ tollat crucē ſuā q̄tidie. ⁊ ſeq̄t me
Qui eñ voluerit aiā ſuā ſaluā facere ꝑdet
illā. Nā q̄ ꝑdiderit aiā ſuā ꝓpter me: ſaluā
faciet illam. Quid eñ ꝓficit hō ſi lucret vni
uerſum mundū: ſe autem ipm̄ perdat et de= Mat.10.f.
trimentum ſui faciat. ¶ Nam qui me erubue Mar.8.g.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

rit ⁊ meos ſermones: hūc fili⁹ hominis eru-
B beſcet cum venerit in maieſtate ſua ⁊ patris
Mat.16.g. Mar.9.a. ⁊ ſanctorū angelorꝫ. ¶ Dico aūt vobis: ve-
re ſunt aliq̄ hic ſtātes: q̄ nō guſtabūt mortē
Mat.17.a. donec videāt regnū dei ¶ Factū eſt aūt poſt
Mar.9.a. hec ꝟba fere dies octo: ⁊ aſſumpſit petrū et
iacobū ⁊ iohannē: ⁊ aſcendit in montem vt
oraret. Et facta eſt dū oraret ſpecies vultus
eius altera: ⁊ veſtitus ei⁹ albus ⁊ refulgēs.
Et ecce duo viri loq̄bant̄ cū illo. Erāt autē
moyſes ⁊ helias viſi in maieſtate: ⁊ dicebāt
exceſſum ei⁹ quē cōpleturus erat in hierl̄m.
Petr⁹ ꝟo ⁊ q̄ cū illo erāt: grauati erāt ſōno.
Et euigilātes viderūt maieſtatē ei⁹ ⁊ duos
viros qui ſtabāt cū illo. Et factū eſt cū diſ-
cederēt ab illo: ait petr⁹ ad ih̄m. Preceptor
bonū eſt nos hic eſſe: ⁊ faciamus tria tabna
cula: vnū tibi: ⁊ vnū moyſi: ⁊ vnū helie. Ne
ſciens q̄d diceret. Hec aūt illo loquēte: fcā ē
nubes ⁊ obumbrauit eos: ⁊ timuerūt intran-
Mat.3.g. tib⁹ ill' in nubē ¶ Et vox facta eſt de nube di
et.17.b. cens. Hic eſt fili⁹ meus dilect⁹: ip̄m audite.
Mar.1.b. Et dū fieret vox: inuentus eſt ieſus ſolus: ⁊
et.9.a. Eſa.42. ipſi tacuerunt ⁊ nemi dixerunt in illis dieb⁹
2. Pe'1.d. q̄cq̄ ex his q̄ viderāt ¶ Factū eſt autē in ſe-
et.5.5.e. Mat.17.d. quenti die deſcendentib⁹ ill' de mōte occur-
Mar.10.c. rit ill' turba m̄lta. Et ecce vir de turba excla
E mauit dicēs. Mgr̄ obſecro te: reſpice i filiū
meū: q̄r vnicus eſt mihi. Et ecce ſp̄ūs apprē
hendit eū ⁊ ſubito clamat ⁊ elidit ⁊ diſſipat
eū cū ſpuma: ⁊ vix diſcedit dilaniās eū. Et
rogaui diſcip̄los tuos vt eijcerēt illū: ⁊ non
Mat.17.e. potuerūt. Reſpondens aūt ieſus dixit. ¶ O
Mar.9.c. generatio in fidel' ⁊ p̄uſa: vſq̄quo ero apud
vos ⁊ patiar vos? Adduc huc filium tuum
Et cū accederet eliſit illū demoniū ⁊ diſſipa-
uit. Et increpauit ih̄s ſp̄ūm immundū ⁊ ſa-
nauit puerꝫ: ⁊ reddidit illū patri ei⁹. Stupe
bant autē oēs in magnitudine dei. Omibuſq̄
mirātib⁹ i oīb⁹ q̄ faciebat: dixit ad diſcipu-
los ſuos. Ponite vos in cordib⁹ veſtris ſer
Mat.17 f. mones iſtos. ¶ Filius eīn hoīs: futurum eſt
Mar.9.e. vt tradat̄ in manus hoīm. At illi ignorabāt
F ꝟbum iſtud: ⁊ erat velatū an̄ eos vt nō ſenti
rent illud: ⁊ timebāt eū interrogare de h̄ ver
Mat.18.a. bo ¶ Intrauit aūt cogitatio in eos: q̄s eorꝫ
Mar.9.e. maior eſſet. At ieſus vidēs cogitatiōes cor-
dis illorꝫ apprehendit puerū: ⁊ ſtatuit illū ſe
cus ſe ⁊ ait ill'. Quicūq̄ ſuſcepit puerꝫ iſtuꝫ
in noīe meo me recipit. Et quicūq̄ me rece-
perit recipit eū qui me miſit. Nā q̄ minor eſt
Mar.9.f. inter vos oēs: hic maior eſt ¶ Rn̄dens autē
iohānes dixit. Preceptor vidim⁹ quendaꝫ
in noīe tuo eijcientē demonia ⁊ p̄hibuimus
eū: q̄r nō ſequit̄ nobiſcū. Et ait ad illos ih̄s.
Nolite p̄hibere. Qui eīn nō ē aduſum vos

p̄ vobis eſt. Factū eſt autē dum cōplerent̄
dies aſſumptiōis eius: ⁊ ipſe faciē ſuam fir-
mauit vt iret in hierl̄m. Et miſit nuncios an̄
ↄſpectum ſuū: ⁊ euntes intrauerūt in ciuita
tem ſamaritanorꝫ vt pararent illi. Et nō re-
ceperunt eū: quia facies eius erat eūtis hie-
ruſalē. Cum vidiſſent autē diſcipuli eius ia G
cobus ⁊ iohānes dixerunt. Domie vis dici
mus vt ignis deſcendat de celo ⁊ cōſummat
illos? Et cōuerſus increpauit illos dicens.
Neſcitis cuius ſp̄ūs eſtis. ¶ Filius hoīs nō Mat.18.b.
venit aīmas p̄dere ſed ſaluare. Et abierunt
in aliud caſtellū ¶ Factū eſt aūt ambulātib⁹ Mat.8.d.
illis in via dixit quidā ad illū. Sequar te q̄-
cunq̄ ieris. Dixit illi ieſus Vulpes foueas
habent: ⁊ volucres celi nidos ¶ Fili⁹ aūt ho 3. Regū.19.
mis nō habet vbi caput ſuū reclinet. Ait au- Mat.8.d.
tem ad alterꝫ ¶ Seq̄re me. Ille autem dixit Mat.8.e.
Dn̄e p̄mitte mihi p̄mū ire: ⁊ ſepelire patreꝫ
meū. Dixitq̄ ei ih̄s. Sine vt mortui ſepeli-
ant mortuos ſuos: tu aūt vade ⁊ annūcia re
gnum dei. Et ait alter. Seq̄r te dn̄e: ſed per-
mitte mihi p̄mū renūciare his q̄ domi ſunt.
Ait ad illum ieſus. Nemo mittens manum
ſuam ad aratrum ⁊ aſpiciens retro: apt⁹ eſt
regno dei.
X A
POſt hec autē deſignauit dn̄s ⁊ ali-
os ſeptuagitaduos: ⁊ miſit illos bi-
nos ante faciem ſuā in omnē ciuita-
tem ⁊ locum quo erat ipſe venturus. Et dice
bat illi. ¶ Meſſis quidē m̄lta: operarij autē Mat.9.g.
pauci. Rogate ergo dn̄m meſſis vt mittat B
operarios in meſſem ſuā ¶ Ite: ecce ego mit- Mat.10.c.
to vos ſicut agnos inter lupos. Nolite por-
tare ſacculum neq̄ perā neq̄ calciamēta: et
neminē p̄ viā ſalutaueritis ¶ In quācunq̄ do Mat.10.b.
mum intraueritis: p̄muꝫ dicite pax huic do Mar.6.b.
mui: ⁊ ſi ibi fuerit filus pacis requieſcet ſup
illum pax vr̄a: ſin autē ad vos reuertet̄. In C
eadem autem domo mane: edētes ⁊ bibētes
q̄ apud illos ſunt ¶ Dignus eſt eīn operari⁹ Mat.10.b.
mercede ſua. Nolite trāſire de domo in do- et.20.b.
mum. Et in quācūq̄ ciuitatē intraueritis ⁊
ſuſceperint vos: mādu cate q̄ apponūt̄ vob̄ D
⁊ curate infirmos q̄ in illa ſunt ¶ ⁊ dicite illis Mat.10.b.
appropinq̄bit i vos regnū dei. In quācūq̄ Mar.16.f.
aūt ciuitatē intraueritis ⁊ nō ſuſceperit vos
exeūtes in plateas eius dicite. Etiā puluerē
qui adheſit nobis d̄ ciuitate vr̄a extergim⁹
in vos. Tn̄ h̄ ſcitote q̄r appropinq̄bit regnū
dei. Dico vob̄: q̄r ſodomis in die illa remiſ-
ſius erit q̄ illi ciuitati ¶ Ve tibi corozaim ve Mat.11.e.
tibi bethſaida: q̄r ſi in tyro ⁊ ſidone facte fu- E
iſſent ꝟtutes q̄ facte ſunt in vob̄: olim i cili-
cio ⁊ cinere ſedētes peniterēt. Veruntn̄ tyro
⁊ ſidoni remiſſius erit in iudicio q̄ vob̄. Et

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tu capharnaum vſqꝫ ad celum exaltata vſqꝫ
Mat.10.g. ad infernū demergeris¶ Qui vos audit me
et.8.a. audit: ⁊ q̄ vos ſprenit me ſpernit. Qui autē
Joh.14.c. me ſpernit: ſpernit eū q̄ miſit me. Reuſi ſunt
aūt ſeptuagintaduo cū gaudio dicētes. Do
mine etiā demonia ſubijciunt nobis in noīe
tuo. Et ait illis. Videbam ſathanā ſicut ful-
gur de celo cadentē ¶ Ecce dedi vis ptātem
Mar.16.g. calcādi ſupra ſerpentes ⁊ ſcorpiones ⁊ ſuper
F oēm ꝟtutē inimici: ⁊ nihil vob nocebit. Ve
rūtamen in hoc nolite gaudere: q2 ſpūs vob
ſubijciunt. Gaudete aūt ꝙ noīa vr̄a ſcripta
ſunt in cel. In ipā hora exultauit in ſpūſctō
Mat.11.f. ⁊ dixit¶ Cōfiteor tibi dn̄e pat celi ⁊ t're: ꝙ
abſcondiſti hec a ſapientibꝰ ⁊ prudentibꝰ et
reuelaſti ea puulis. Etiā pr̄ qm̄ ſic placuit
Mat.11.g. an̄ te. ¶ Oīa mihi tradita ſunt a prē meo. Et
Joh.16.e. nemo ſcit quis ſit filiꝰ niſi pr̄: ⁊ q̄s ſit pat ni-
ſi filius: ⁊ cui voluerit filiꝰ reuelare. Et con-
Mat.13.b. uerſus ad diſcip'los ſuos dixit. ¶ Beati ocli
qui vidēt q̄ vos videt. Dico eīn vob ꝙ mlt
ti pphete ⁊ reges voluerūt videre q̄ vos vi-
detis ⁊ nō viderūt: ⁊ audire q̄ auditis ⁊ nō
Mat.22.f. audierūt¶ Et ecce quidā legiſperitus ſurre-
Mar.12.e. xit temptās illū ⁊ dicens. Mgr̄: q̄d faciēdo
G vitā eternā poſſidebo? At ille dixit ad eum.
Mat.22.f. In lege quid ſcriptū ē? Quō legis ¶ Ille re
Mar.12.e. ſpondens dixit. Diliges dn̄m deū tuū ex to
Deutro.6. to corde tuo: ⁊ ex tota aīa tua: ⁊ ex oībꝰ viri
Rho.13.c. bus tuis: ⁊ ex omni mente tua. ¶ ⁊ ꝓximum
Jac.2.b. tuū ſicut teipm. Dixitqꝫ illi. Recte reſpōdi
J.16.d. ſti. Hoc fac ⁊ viues¶ Ille aūt volēs iuſtifi-
care ſeipm dixit ad ieſum. Et q̄s eſt meꝰ ꝓxi
mus? Suſpiciēs aūt ieſus dixit Hō q̄dā de
ſcendebat ab hierlm in hiericho ⁊ incidit in
latrones: qui etiā deſpoliauert eū: ⁊ plagis
impoſitis abierūt ſemiuiuo relicto. Accidit
aūt vt ſacerdos quidā deſcenderet eadē via
⁊ viſo illo pteriuit Silr ⁊ leuita: cū eſſet ſecꝰ
locum ⁊ videret eū ptranſijt. Samaritanus
autē quidam iter faciens venit ſecus eum ⁊
vidēs eū: miſericordia motus eſt. Et appro-
pians alligauit vulnera eius infundēs oleū
⁊ vinū: ⁊ imponens illū in iumentum ſuum
duxit in ſtabulū: ⁊ curā eiꝰ egit. Et alt'a die
ꝓtulit duos denarios: ⁊ dedit ſtabulario ⁊
ait. Curā illius habe ⁊ quodcūqꝫ ſuperoga
ueris: ego cū rediero reddam tibi. Quis ho
rum triū videt tibi ꝓximꝰ fuiſſe illi qui inci
dit in latrones? At ille dixit. Qui fecit miſe-
ricordiā in illuꝫ. Et ait illi ieſus. Vade ⁊ tu
fac ſimiliter. Factū eſt aūt dū irent: ⁊ ipſe in
trauit in quoddā caſtellū: ⁊ mlier q̄dā mar-
tha noīe excepit illū in domuꝫ ſuam: ⁊ huic
erat ſoror nomine maria. Que etiam ſedens
ſecus pedes domini audiebat verbuꝫ illius

martha aūt ſatagebat circa freq̄ues miniſte
rium. Que ſtetit ⁊ ait. Dn̄e: nō eſt tibi cure
ꝙ ſoror mea reliquit me ſolā miſtrare? Dic ḡ
illi vt me adiuuet Et reſpōdens dixit illi do
minꝰ. Martha martha ſollicita es ⁊ turba-
ris erga plurima. Porro vnū eſt neceſſariū
Maria optimā partē elegit q̄ non auferet
ab ea. XI
Et factum eſt cum eſſet in quodam lo A
co orans: vt ceſſauit: dixit vnꝰ ex di
ſcipulis eius ad eum. Dn̄e: doce nos orare
ſicut docuit iohānes diſcip'los ſuos. Et ait
illis¶ Cū oratis dicite. Pater ſanctificet no Mat.6.c.
men tuum adueniat regnū tuū panē noſtrū Rho.8.d.
quotidianū da nobis hodie: ⁊ dimitte nobiſ
peccata noſtra: ſiquidē ⁊ nos dimittimꝰ de-
bitoribus noſtris: ⁊ ne nos inducas in tem-
ptationē. Et ait ad illos. Quis veſtrū habe
bit aicū ⁊ ibit ad illū media nocte ⁊ dicet illi
amice cōmoda michi tres panes: qm̄ amicꝰ
meus venit de via ad me: ⁊ nō habeo quod
ponam ante illū: ⁊ ille deintus rn̄dens dicat
noli mihi moleſtus eſſe: iam oſtiū clauſum ē
¶ ⁊ pueri mei mecū ſunt in cubili: nō poſſum Job.29.
ſurgere ⁊ dare tibi. Et ſi ille pſeuerauit pul- Eſaie.8.
ſans: dico vob: ⁊ ſi nō dabit illi ſurgens: eo B
ꝙ amicus eius ſit: ꝓpter improbitatem tn̄
eius ſurget: ⁊ dabit illi q̄tq̄t hꝫ neceſſarios.
Et ego dico vob¶ Petite ⁊ dabit vob: q̄ri- Mat.7.b.
te ⁊ inuenietis: pulſate ⁊ apiet vob. ¶ Ois Jac.1.a.
eīn qui petit accipit: ⁊ qui q̄rit iuenit: ⁊ pul- Joh.16.f.
ſanti apiet. Quis aūt ex vob patrē petit pa
nem: nūquid lapidem dabit illi? Aut piſcem
nūquid ꝓ piſce ſerpentē dabit illi? Aut ſi pe
tierit ouū: nūq̄d porriget illi ſcorpionē. Si
ergo vos cū ſitis mali noſtis bona data da-
re filijs veſtris: quātomagis pat veſter cele
ſtis de celo dabit ſpūm bonū petentibus ſe. Mat.9.f.
¶ Et erat eijciēs demoniū ⁊ illud erat mutū et.12.c.
⁊ cū eieciſſet demoniū locutꝰ eſt mutꝰ: ⁊ am Mat.12.c.
mirate ſūt turbe ¶ Quidā aūt ex eis dixerūt Mar.3.c.
In beelzebub pncipe demoniorum eijcit de Mat.12.e.
moniū¶ Et alij tēptantes: ſignū de celo q̄re- C
bant ab eo. Ipe aūt vt vidit cogitatiōes eo Mat.12.d.
rum dixit eis. ¶ Omne regnū in ſe diuiſum Mar.3.f.
deſolabit: ⁊ domus ſupra domuꝫ cadet. Si
aūt ⁊ ſathanas in ſeipm diuiſus eſt: quō ſta
bit regnum eius? q2 dicitis in beelzebub me
eijcere demonia? Si āt ego in beelzebub eij
cio demonia: filij veſtri in quo eijciunt? Jō
ipſi iudices veſtri erūt. Porro ſi i digito dei
eijcio demonia: pfecto puenit in vos regnū
dei. Cū fortis armatꝰ cuſtodit atriū ſuuꝫ: in
pace ſunt ea q̄ poſſidet. Si āt fortior eo ſup-
ueniēs vicerit eū: vniuſa arma eiꝰ auferet in
quibꝰ ꝯfidebat: ⁊ ſpolia eiꝰ diſtribuet. Qui

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nō eſt mecū ꝯtra me eſt. ⁊ q̄ nō colligit mecū
Mat.12.f. diſpgit¶ Cū immūdus ſpūs exierit de hoīe
ābulat ꝑ loca inaq̄ſa q̄rens reqͥem: ⁊ nō inue-
niens dicit. Reūtar in domū meā vnde exiui
B Et cū venerit inuenit eā ſcopis mundatam.
Tūc vadit ⁊ aſſumit ſeptē alios ſpūs ſecum
neq̄ores ſe: ⁊ igreſſi hītant ibi. Et fiūt nouiſ-
ſima hoīs illius peiora ꝑorib⁹. Factū eſt āt
cū hec diceret: extollēs vocē q̄dam mlier de
turba dixit illi. Btūs venter q̄ te portauit: ⁊
vbera q̄ ſuxiſti. At ille dixit. Quinimo: bea
ti q̄ audiūt ṽbū dei ⁊ cuſtodiūt illud. Tur
Mat.12.f. bis aūt concurrentib⁹ cepit dicere¶ Genera
Mar.8.c. tio hec generatio neq̄ eſt: ſignum q̄rit: ⁊ ſi-
gnū nō dabit̄ ei niſi ſignum ione Nam ſicut
fuit ionas ſignū niniuitis: ita erit ⁊ filius ho-
3.Regū.10 minis generatiōi iſti¶ Regina auſtri ſurget
2.parali.9. in iudicio cū viris generatōis huius ⁊ con-
denabit illos: qꝛ venit a finib⁹ t̄re audire ſa
pientiā ſalomonis. Et ecce plus q̄ ſalomon
Jone.3. hic¶ Viri niniuite ſurgent in iudicio cū ge
Mat.12.f. neratiōe hac ⁊ ꝯdēnabūt illā: qꝛ penitētiam
E egerunt in p̄dicatione ione. Et ecce pl⁹ q̄ io
S.8.c. na hic¶ Nemo lucernā accēdit ⁊ in abſcōdi
Mat.5.b. to ponit neq̄ ſub modio ſ3 ſupra candelabꝝ
Mar.4.d. vt q̄ ingrediūt̄ lumē videāt¶ Lucerna cor-
Mat.6.c. poris tui eſt oculus tu⁹. Si oculus tu⁹ fuit
ſimplex: totū corp⁹ tuū lucidū erit: ſi autem
neq̄ fuerit: etiā corpus tuū tenebroſum erit
Vide ergo ne lumen qđ in te eſt tenebre ſint Si
ergo corpus tuū lucidū fuerit nō habēs aliquā
partē tenebrarū: erit lucidum totum. Et ſi-
cut lucerna fulgoris illuminabit te. Et cum
loqueret̄: rogauit illum q̄dam phariſeus vt
F prāderet apud ſe. Jeſus aūt ingreſſus recu-
buit phariſe⁹ aūt cepit intra ſe reputans di-
cere: quare nō baptizatus eſſet ante prādiū.
Mat.23.c. Et ait dn̄s ad illum¶ Nūc vos phariſei qđ
deforis eſt calicis ⁊ catini mundatis: quod
autē intus eſt veſtrū: plenū eſt rapina ⁊ ini-
q̄tate. Stulte: nōne q̄ fecit quod deforis eſt
etiā id qđ deintus eſt fecit? Verūtn̄ qđ ſup
eſt date elemoſynā: ⁊ ecce oīa munda ſunt
Mat.23.d. vob¶ Sed ve vob phariſeis q̄ decimatꝭ mē
tam ⁊ rutam ⁊ oē olus: ⁊ p̄teritis iudiciū
⁊ charitatē dei. hec aūt oportuit facere ⁊ il-
Mat.23.b. la nō omittere¶ Ve vob phariſeis: q̄ diligi-
tis p̄mas cathedras ī ſynagogis ⁊ ſalutatio
Mat.23.c. nes in foro¶ Ve vobis qꝛ eſtis vt monumē
G ta que nō parent: ⁊ hoīes ambulātes ſupra
neſciūt. Reſpondēs aūt q̄dam ex legiſꝑitis
ait illi. Magiſter hec dicēs etiā cōtumeliā
Mat.23.a. nobis facis. At ille ait¶ Et vob legiſperitis
ve qꝛ oneratis hoīes oneribus que portare
nō poſſunt: ⁊ ipi vno digito veſtro nō tan-
gitis ſarcinas. Ve vob q̄ edificatꝭ monumē
ta ꝓphetaꝝ: pr̄es aūt veſtri occider̄t illos
Profecto teſtificami qꝛ ꝯſentitis opib⁹ pr̄m
vr̄oꝝ: q̄m q̄dem ipi eos occiderūt: vos aūt
edificatis eoꝝ ſepulcra. Propterea ⁊ ſapia
dei dixit.¶ Mittā ad illos ꝓphas ⁊ aplos Mat.23.f.
⁊ ex illꝭ occidēt ⁊ ꝑſequent̄: vt inq̄rat̄ ſāguis
oīm ꝓphaꝝ q̄ effuſus eſt a ꝯſtitutōne mūdi
a generatiōe iſta: a ſanguie abel vſq̄ ad ſan-
guinem zacharie: q̄ periit int̄ altare ⁊ edem
Ita dico vob: req̄retur ab hac generatione
¶ Ve vobis legiſꝑitis q̄ tuliſtis clauem ſcie: Mat.23.b.
ipi non introiſtis: ⁊ eos q̄ introibāt ꝓhibui
ſtis. Cū aūt hec ad illos diceret cepert pha-
riſei ⁊ legiſperiti g̃uiter inſiſtere¶ ⁊ os eius Actu.23.a.
oppmere de mltis inſidiātes ei: ⁊ q̄rētes ali
q̄d cape de ore eius vt accuſarent eū. XII A
Multis aūt turbis ꝯcurrētib⁹ ita vt
ſe inuicē cōculcarent cepit dicere ad
diſcipłos ſuos¶ Attēdite a fermēto Mat.16.b.
phariſeorū quod eſt hypocriſis¶ Nihil eñ Mar.8.c. Mat.10.c.
opertū eſt quod nō reuelet̄: neq̄ abſcōditū Mar.4.d.
qđ nō ſciat̄.¶ Qm̄ q̄ in tenebris dixiſtis: in Mat.12.e.
lumine dicent̄: ⁊ qđ in aure locuti eſtis i cu-
biculꝭ: p̄dicabit̄ in tectis. Dico aūt vob ami
cis meis ne terreami ab his q̄ occidūt corp⁹
⁊ poſt hec nō habent amplius quid faciāt.
¶ Oſtendam aūt vobis quem timeatis. Ti Mat.10.e.
mete eum qui poſtq̄ occiderit habet ptātē
mittere in gehennā. Ita dico vobis hunc ti
mete¶ Nōne q̄nq̄ paſſeres veneūt dipōdio Mat.10.f.
⁊ vnus ex illis nō eſt in obliuione corā deo.
¶ Sed ⁊ capilli capitis veſtri oēs numerati Mat.10.f.
ſunt Nolite ergo timere: mltis paſſerib⁹ plu B
ris eſtis vos¶ Dico aūt vobis oīs q̄cūq̄ cō Mat.10.f.
feſſus fuerit me coram homnib⁹: ⁊ fili⁹ hoīs Mar.8.g.
ꝯfitebit̄ illū corā angelis dei.¶ Qui autē ne- Mat.10.f.
gauerit me corā hominib⁹: negabit̄ corā an Mat.12.d.
gelis dei¶ Et oīs qui dicit ṽbū in filiū ho Mar.3.g.
minis remittet̄ illi: ei autē q̄ in ſpm̄ ſanctum
blaſphemauerit nō remittet̄.¶ Cū aūt indu Mat.10.d.
cent vos in ſynagogas: ⁊ ad mgr̄atus ⁊ ptā Mar.13.c.
tes: nolite ſolliciti eſſe qualiter rn̄deatis aut
q̄d dicatis. Spūs eñ ſanct⁹ docebit vos in
ipa hora q̄d oporteat vos dicere. Ait aūt ei
q̄dam de turba. Mgr̄ dic fratri meo vt di-
uidat mecū hereditatē. At ille dixit ei.¶ Ho Exo.2.
mo q̄s me cōſtituit iudicē aut diuiſorem ſu- Actu.7.b.
pra vos? Dixitq̄ ad illos. Videte ⁊ cauete
ab oī auaricia: qꝛ nō in abūdātia cuiuſq̄ vi
ta ei⁹ eſt ex his q̄ poſſidet Dixit āt ſilitudiē
ad illos dicēs. Hoīs cuiuſdā diuitꝭ vberes C
fruct⁹ ager attulit: ⁊ cogitabat itra ſe dicēs:
Quid faciā qꝛ nō habeo q̄ ꝯgregē fruct⁹ me
os? Et dixit. Hoc faciā.¶ Deſtruā horrea Eccl.5.
mea ⁊ maiora faciam: ⁊ illuc ꝯgregabo om-
nia que nata ſunt mihi ⁊ bona mea: ⁊ dicā

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

anime mee. Anima habes multa bona poſita
in annos plurimos: q̄eſce comede bibe epu-
lare. Dixit aũt illi de⁹. Stulte hac nocte ani
mã tuã repetũt a te. Que aũt paraſti: cuius
erũt? Sic ē q̄ ſibi theſaurizat ⁊ nõ eſt in deũ
Mat.6.e. diues. Dixitq̄ ad diſcip̄los ſuos ¶ Ideo di
Rho.12.c. co vob̄. Nolite ſolliciti eſſe anie veſtre quid
1.Pe.5.c. manducetis neq̄ corpori q̄d induami. Aia
D plus eſt q̄ꝫ eſca: ⁊ corpus plus q̄ꝫ veſtimẽtũ
Cõſiderate coruos: q̄ꝛ nõ ſeminant neq̄ me
tunt q̄bus nõ eſt cellariũ neq̄ horreũ: ⁊ de⁹
paſcit illos. Quãtomagis vos pluris eſtis ill'
Quis aũt veſtrũ cogitando põt adijcere ad
ſtaturã ſuã cubitũ vnũ. Si ḡ neq̄ quod mi-
nimũ eſt poteſtis q̄d de ceteris ſolliciti eſtis
Mat.6.f. ¶ Cõſiderate lilia quõ creſcũt. Nõ laborant
neq̄ nent. Dico aũt vob̄: nec ſalomõ in oĩ
gl'a ſua veſtiebat' ſicut vnuz ex iſtis. Si aũt
fenum q̄ꝺ hodie eſt in agro ⁊ cras i clibanũ
mittit' deus ſic veſtit: quãtomagis vos pu-
ſille fidei? Et vos nolite querere quid man-
ducetis: aut q̄d bibatis: ⁊ nolite in ſublime tol
li. Hec aũt oĩa gentes mũdi querũt. Pat'
Mat.6.g. aũt veſter ſcit q̄m his indigetis ¶ Verũtñ q̄
rite p̄mũ regnũ dei ⁊ iuſticiã eius: ⁊ hec om
nia adijcient' vobis Nolite timere puſillus
grex: q̄ꝛ complacuit patri vr̃o dare vob̄ re-
Mat.19.e. gnum ¶ Vendite q̄ poſſidetis: ⁊ date elemo/
Mar.10.c. ſynam ¶ Facite vob̄ ſacculos qui nõ vetera
Mat.6.d. ſcunt: theſaurũ non deficientẽ in celis. Quo
Mat.6.c. fur nõ appropiat: neq̄ tinea corrũpit ¶ Ubi
eñ theſaurus veſter eſt: ibi ⁊ cor veſtrũ erit
E Sint lumbi veſtri p̄cincti ⁊ lucerne ardẽtes
in manibus vr̃is: ⁊ vos ſiles homib⁹ expe-
ctantib⁹ dñm ſuũ q̄ñ reuertat' a nuptijs: vt
cũ venerit ⁊ pulſauerit cõfeſtim aperiant ei.
Mat.24.g. ¶ Beati ſerui illi: quos cũ venerit dñs inue/
nerit vigilãtes. Amen dico vob̄: q̄ p̄cinget
ſe ⁊ faciet illos diſcũbere: ⁊ tranſiens mini-
ſtrabit illis. Et ſi venerit in ſecũda vigilia et
ſi in tertia vigilia venerit: ⁊ ita inuenerit bea
Mat.24.f. ti ſunt ſerui illi ¶ Hoc aũt ſcitote q̄m ſi ſciret
Mar.13.g. paterfamilias q̄ hora fur veniret: vigilaret
vtiq̄: ⁊ nõ ſineret p̄fodi domũ ſuã. Et vos
eſtote parati: q̄ꝛ qua hora nõ putat' fili⁹ ho/
minis veniet. Ait autẽ ei petrus. Domie ad
nos dicis hanc parabolam: an ⁊ ad oẽs? Di
Mat.24.g. xit aũt dñs ¶ Quis putas ē fidel' diſpẽſator
⁊ prudens: quẽ cõſtituit dñs ſup̄ familiam
ſuã vt det illis in tempe tritici menſurã. Be
atus ille ſeruus quem cũ venerit dñs inue-
nerit ita facientẽ. Vere dico vobis: quoniã
F ſupra oĩa q̄ poſſidet conſtituet illũ. Q ſi dixe
rit ſeruus ille in corde ſuo moram facit dñs
meus venire ⁊ ceperit p̄cutere ſeruos et an-
cillas: ⁊ edere ⁊ bibere ⁊ inebriari: veniet dñs

ſerui illius in die qua non ſperet, ⁊ hora q̄ ne/
ſcit ⁊ diuidet eũ partemq̄ eius cũ infidelib⁹
ponet ¶ Ille aũt ſeruus qui cognouit volũ- Jac.4.d.
tatem dñi ſui: ⁊ nõ ſe p̄parauit: ⁊ non fec' ſm̄
voluntatem eius: vapulabit multis ¶ Q̄ aũt Oſee.4.
nõ cognouit ⁊ fecit digna: plagis vapulabit
paucis. Omi aũt cui multũ datũ eſt multũ
queret' ab eo: ⁊ cui cõmendauerũt multum
plus petẽt ab eo. Ignẽ veni mittere in terrã
⁊ q̄d volo niſi vt accendat'? Baptiſma autẽ G
habeo baptizari: ⁊ quõ coartor vſq̄ dũ p̄fi-
ciatur ¶ Putatis q̄ꝛ veni pacẽ mittere in t'rã Mat.10.f.
Nõ dico vobis ſed ſep̄ationẽ. Erũt eñ ex h̄
q̄nq̄ in domo vna diuiſi: tres i duos ⁊ duo
in tres diuident': pater in filiũ ⁊ fili⁹ in p̄rem
ſuũ: mater in filiã: ⁊ filia in m̄rem: ſocr⁹ i nu-
rum ſuã: ⁊ nurus in ſocrũ ſuã ¶ Dicebat aũt Mat.16.a.
ad turbas. Cũ videritis nubẽ orientẽ ab oc
caſu: ſtatim dicitis nimbus venit ⁊ ita fit: et
cũ auſtrũ flantẽ: dicitis quia eſtus erit ⁊ fit.
Hypocrite faciẽ celi ⁊ terre noſtis p̄bare: h̄
aũt temp⁹ quõ nõ p̄batis? Quid aũt ⁊ a vo
bis ip̄is nõ iudicatis q̄ꝺ iuſtũ eſt? Cũ autez
vadis cũ adũſario tuo ad p̄ncipem i via: da
operã liberari ab illo: ne forte trahat te ad iu
dicem: ⁊ iudex tradat te exactori: ⁊ exactor
mittat te in carcerẽ ¶ Dico tibi: ñ exies inde Mat.5.d.⁊
donec etiã nouiſſimũ minutũ reddas. XIII 18.g.
A
Aderant aũt q̄dam ip̄e in t̄pe nũciã
tes illi de galileis: quorũ ſanguinez
pilatus miſcuit cũ ſacrificijs eorum.
Et r̃ñdens dixit illis. Putatis q̄ hi galilei
p̄ oĩbus galileis peccatores fuerint: q̄ꝛ ta/
lia paſſi ſunt. ¶ Nõ dico vob̄: ſed niſi p̄niam Mat.4.e.
habueritis oẽs ſilr̃ p̄ibitis ſicut illi decẽ ⁊ Mar.1.c.
octo ſupra quos cecidit turris in ſyloe ⁊ occi Act.2.d. et.3.d.
dit eos. Putatis q̄ꝛ ⁊ ip̄i debitores fuerint: Apoc.2.d.
p̄ter oẽs hoĩes habitãtes in hierl'm. ¶ Nõ Ezech.18.
dico vob̄: ſed ſi nõ penitẽtiã habueritis oẽs Eccl.17.
ſilr̃ p̄ibitis Dicebat aũt ⁊ hanc ſimilitudinẽ Act.3.d.
B
Arborẽ fici habebat q̄dã plantatã in vinea
ſua: ⁊ venit q̄rens fructum in illa: ⁊ nõ inue-
nit. Dixit aũt ad cultorez vinee. ¶ Ecce anni Mat.21.c.
tres ſunt ex quo venio q̄rens fructũ in ficul- Mar.11.c. Danielis.4
nea hac: ⁊ nõ inuenio. Succide ergo illam.
Ut q̄d etiã terrã occupat? At ille reſpõdẽs
dixit illi. Dñe: dimitte illã ⁊ hoc anno vſq̄
dum fodiã circa illã ⁊ mittã ſtercora. Et ſi q̄
dem fecerit fructũ: ſin autẽ in futurum ſucci
des eã ¶ Erat aũt docens in ſynagoga eorũ Math.12.a.
ſabbatis. Et ecce mulier que habebat ſpiritũ Mar.3.a.
infirmitatis annis decẽ ⁊ octo: ⁊ erat i clina- ẽ.6.b. ĩ.14.a.
ta: nec omnino poterat ſurſum reſpicẽ. Quã C
cum videret ieſus: vocauit eã ad ſe: ⁊ ait illi Mat.12.b
Mulier dimiſſa es ab infirmitate tua. ¶ Et Mar.2.c.
impoſuit illi manus ⁊ confeſtim erecta eſt: ⁊ ẽ.6.a.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

gloꝛificabat deū. Reſpōdens aūt archiſyna
gogus indignās: qꝛ ſabbatis curaſſet ieſus.
dicebat turbe. Sex dies ſunt in q̄bus opoꝛ/
tet opari. In his ḡ venite et curami: ⁊ nō in
die ſabbati. Rñdens aūt ad illum dñs dixit
Hypocrite vnuſquiſq3 vr̃m ſabbato nō ſol=
uit bouem ſuū: aut aſinū a pſepio ⁊ ducit ad
B aq̄re? Hanc aūt filiā abꝛae quā alligauit ſa=
thanas ecce decem ⁊ octo annis: nō opoꝛtu=
it ſolui a vinculo iſto die ſabbati? Et hec cū
diceret erubuſcebāt omēs aduerſarij eius: ⁊
oīs pp̄ls gaudebat in vniūſis q̄ glo'ſe fiebant
ab eo. Dicebat ḡ. Cui ſile eſt regnū dei ⁊ cui
Mat.13.d. ſimile eſtimabo illud ¶ Sile eſt gno ſynapis
Mar.4.f. qd acceptū hō miſit in hoꝛtū ſuū ⁊ creuit: et
factū eſt in arboꝛē magnā: ⁊ volucres celi re
q̄euerunt in ramis eius. Et iterū dixit. Cui
Mat.13.d. ſile eſtimabo regnum dei ¶ Sile eſt fermēto
E qd acceptū mlr abſcōdit in farine ſata tria:
Mat.9.g. donec fermētaret totū. ¶ Et ibat p ciuitates
⁊ caſtella docēs: ⁊ iter faciēs in hierl'm. Ait
aūt illi q̄dā. Dñe: ſi pauci ſunt q̄ ſaluantur
Ipē aūt dixit ad illos. ¶ Cōtēdite intrare p
Mat.7.c. anguſtā poꝛtā: qꝛ multi dico vob q̄rēt intra
Joh.7.c. re ⁊ nō poterūt. Cū aūt intrauerit patfami/
lias ⁊ clauſerit oſtiū incipietis foꝛis ſtare:
⁊ pulſare ad oſtiū dicentes. dñe api nob: et
rñdēs dicet vobis ¶ Neſcio vos vnde ſitis.
Ps.6.e Tūc incipietis dicere. Manducauim⁹ co
et.7.b. F ram te ⁊ bibimus. ⁊ i plateis noſtris docuiſti
Mat.7.f. Et dicet vob. Neſcio vos vñ ſitis. ¶ Diſce=
.25.g. dite a me omēs operarij iniq̄tatis. ¶ Ibi erit
Mat.8.c. fletus ⁊ ſtridoꝛ dētiū: cum videritis abꝛaā
⁊ yſaac ⁊ iacob ⁊ omēs pphetas in reḡ dei.
Mat.8.c. vos āt expelli foꝛas. ¶ Et veniēt ab oꝛiēte ⁊
occidēte ⁊ aq̄lone ⁊ auſtro: ⁊ accūbent i reḡ
Mat.19.g. dei ¶ Et ecce ſunt nouiſſimi q̄ erāt pmi. ⁊ ſūt
Mar.10.e. pmi q̄ erant nouiſſimi. In ipa die acceſſerūt
q̄dā phariſeoꝛū dicētes illi. Exi ⁊ vade hic
G qꝛ herodes vult te occidere. Et ait ill'. Ite et
dicite vulpi illi. Ecce eijcio demonia ⁊ ſani/
tates pficio hodie ⁊ cras: ⁊ tertia die conſu=
moꝛ. Verūtn̄ opoꝛtet me hodie ⁊ cras et ſe=
quenti die ambulare: qꝛ nō capit pphetā p=
Mat.23.g. ire ex̄ hierl'm. ¶ Hierl'm hierl'm q̄ occidis p/
phetas ⁊ lapidas eos q̄ mittunt ad te. Quo
tiens volui cōgregare filios tuos queādmo
dum auis nidum ſuū ſub pennis. ⁊ noluiſti
Ecce relinquet vob domus vr̃a deſta. Di
co aūt vobis: qꝛ nō videbitis me donec veniat
A cū dicetis: bn̄dict⁹ q̄ veīt i noīe dñi. XIIII

ET factū eſt cū introiſſet ihs i domū
cuiuſdā pncipis phariſeoꝛū ſabba/
to mādūcare panē et ipi obſuabant
eum. Et ecce hō q̄dā hydꝛopicus erat añ il
lum. Et reſpondens ieſus dixit ad legiſperi
tos ⁊ phariſeos dicens ¶ Si licet ſabbato cu Mat.12.b.
rare? At illi tacuerunt. Ipſe v̄o app̄henſum Mar.3.a.
ſanauit eū ac dimiſit. Et reſpōdens ad illos S.6.b.
dixit. ¶ Cuius veſtrū aſin⁹ aut bos i puteū
cadet: ⁊ nō cōtinuo extrahet illū die ſabba=
ti? Et non poterāt ad hec reſpōdere illi ¶ Di S.13.e.
cebat aūt ⁊ ad iuitatos pabolam: intendens B
quomō pmos accubitus eligerēt: dicens ad Mat.23.b.
illos. Cum inuitatus fueris ad nuptias nō Mar.12.g.
diſcūbas in pmo loco: ne foꝛte honoꝛatioꝛ te
ſit inuitatus ab illo. ⁊ veniens is qui te et il=
lum vocauit: dicat tibi: da huic locū: ⁊ tūc
incipias cum ruboꝛe nouiſſimū locū tenere.
Sed cū vocatus fueris vade recūbe in no=
uiſſimo loco: vt cū venerit q̄ te inuitauit di=
cat tibi. Amice aſcende ſupius. Tunc erit ti= C
bi gloꝛia corā ſiml' diſcumbentib⁹ ¶ qꝛ oīs q̄ Mat.23.b.
ſe exaltat humiliabit: ⁊ q̄ ſe humiliat exalta/ Jac.4.c.
bitur. Dicebat aūt ⁊ ei q̄ ſe inuitauerat. Cū
facis prandium aut cenā: noli vocare aīcos
tuos neq3 fratres tuos: neq3 cognatos neq3
vicinos neq3 diuites: ne foꝛte ⁊ ipſi te reinui
tent: ⁊ fiat tibi retributio ¶ Sed cū facis cō= Thobie.4.
uiuiū voca paupes: debiles: claudos et ce/
cos: ⁊ beatus eris. q̄a non habēt retribuere
tibi. Retribuet eīn tibi in reſurrectōe iuſto=
rum. Hec cum audiſſet q̄dā de ſiml' diſcum= D
bentibus dixit illi: ¶ Beatus q̄ manducabit Ps.77.
panem in regno dei. At ipē dixit ei ¶ Homo Mat.22.a.
q̄dam fecit cenam magnā: ⁊ vocauit mltos. Apo.19.b.
Et miſit ſ'uū ſuū hoꝛa cene dicere inuita=
tis vt venirēt: quia iam parata ſunt omnia.
Et ceperūt ſimul omēs excuſare. Prim⁹ di=
xit ei: Villam emi: ⁊ neceſſe habeo exire et
videre illam. Rogo te habe me excuſatum.
Et alius dixit. Juga boum emi q̄nq3: et co
pbare illa. Rogo te: habe me excuſatū. Et
ali⁹ dixit. Vxoꝛem duxi: ⁊ ideo non poſſum
venire. Et reuerſus ſeruus nūciauit hec do
mino ſuo. Tūc iratus patfamilias dixit ſer/
uo ſuo. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis E
⁊ paupes ac debiles ⁊ cecos ⁊ claudos itro
duc huc. Et ait ſeruus. Dñe factum eſt vt i/
peraſti: ⁊ adhuc locus eſt. Et ait dñs ſeruo.
Exi in vias ⁊ ſepes ⁊ cōpelle intrare: vt im=
pleatur domus mea ¶ Dico aūt vob: qꝛ nēo Math.6.c.
viroꝝ illoꝝ qui vocati ſunt guſtabit cenā
meā. Ibāt autē turbe multe cum eo: et conū F
ſus dixit ad illos. ¶ Si quis venit ad me et Mat.10.g.
non odit patrē ſuum ⁊ matrem ⁊ vxoꝛem ⁊
filios et fratres ⁊ ſoꝛoꝛes: adhuc aūt ⁊ aīam
ſuā: non poteſt meus eſſe diſcipulus. ¶ Et q̄ Mat.10.g.
non baiulat crucē ſuam ⁊ venit poſt me: nō et.16.f.
poteſt meus eſſe diſcipulus. Quis eīn ex vo Mar.8.g.
bis volens turrim edificare: nonne prius ſe= S.9.c.
dens computat ſumptus qui neceſſarij ſunt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſi habeat ad ꝑficiendum: ne poſtq̄ poſuerit
fundamentū ⁊ nō potuerit ꝑficere: omnes q̄
vidēt: incipiāt illudere ei dicētes: qꝛ hic hō
B cepit edificare ⁊ nō potuit cōſummare. Aut
quis rex iturus cōmittere bellum aduerſus
aliū regem nō ſedēs ꝑus cogitat ſi poſſit cū
decem milibus occurrere ei: qui cum vigin
ti milibus venit ad ſe? Alioq̄n adhuc illo lō-
ge agente legationē mittens rogat ea q̄ paci
Mat.10.g. ſunt ¶ Sic ergo omīs ex vobis q̄ nō renūciat
J.18.c. omnibus que poſſidet: non poteſt meus eſſe
Mat.5.b. diſcipulus ¶ Bonum ē ſal. Si aūt ſal euanu
Mar.9.g. erit: in quo condietur? Neq3 in terram: neq3 in
A ſterquiliniū vtile eſt: ſed foras mittet. Qui
habet aures audiendi audiat. XV
Mat.9.b. E¶ Rant aūt appropinquantes ei pu-
Mar.2.d. blicani ⁊ peccatores: vt audirēt illū
Et murmurabant phariſei et ſcribe
dicentes: qꝛ hic peccatores recipit ⁊ mandu
Mat.18.b. cat cū illis ¶ Et ait ad illos parabolam iſtā
B dicens. Quis ex vobis hō qui habet centū
oues: ⁊ ſi ꝑdiderit vnam ex illis: nōne dimit
tit nonagintanouem ī deſerto: ⁊ vadit ad il-
lam que ꝑierat donec inueniat eā? Et cū in/
uenerit eam: imponit in humeros ſuos gau
dens ⁊ veniēs domū conuocat amicos ⁊ vi
cinos dicēs illis. Cōgratulamini mihi: quia
inueni ouem meā que ꝑierat. Dico vobis:
q̄ ita gaudium erit ī celo ſup vno peccatore
penitētiam agente: q̄ ſupra nonagitanouē
C iuſtis q̄ nō indigent penitētia. Aut que mu
lier habens drachmas decē: ſi ꝑdiderit dra
chmā vnā: nonne accendit lucernam ⁊ euer
tit domū ⁊ querit diligent' donec īueniat eā.
Et cū inuenerit: cōuocat amicas ⁊ vicinas
dicens Congratulamini mihi qꝛ inueni dra
chmam quā ꝑdiderā Jta dico vobis: gau
dium erit coram angel' dei ſup vno peccato/
re penitētiam agente. Ait aūt. Homo q̄dā
habuit duos filios. ⁊ dixit adoleſcētior ex il
D lis patri. Pater: da mihi portionē ſubſtātie
que me ꝯtingit. Et diuiſit illis ſubſtantiam
Et non poſt mltos dies: cōgregatis omibus
adoleſcētior filius ꝑegre ꝓfectus eſt ī regio-
nem longinquā. ⁊ ibi diſſipauit ſubſtantiā
ſuā viuendo luxurioſe. Et poſtq̄ omīa con
ſummaſſet: facta eſt fames valida in regiōe
illa: ⁊ ipſe cepit egere. Et abijt ⁊ adheſit vni
ciuiū regionis illius. ⁊ miſit illū in villā ſuā
vt paſceret porcos. Et cupiebat implere vē
trem ſuum de ſiliquis quas porci manduca
[de filio prodigo] bant: ⁊ nemo illi dabat. Jn ſe autem reuerſus
dixit. Quanti mercenarij in domo pr̄is mei
abundāt panibus: ego aūt hic fame pereo.
E Surgam ⁊ ibo ad patrem meum ⁊ dicam ei
J.18.c. ¶ Pater peccaui in celū ⁊ coram te: iam non
ſum dignus vocari filius tuus: fac me ſicut
vnum de mercenarijs tuis. Et ſurgens ve/
nit ad patrem ſuū. Cum aūt adhuc lōge eēt
vidit illū pater ipſius: ⁊ miſericordia motus
eſt. ⁊ accurrens cecidit ſup collū ei' ⁊ oſcu
latus eſt eū. Dixitq3 ei filius. Pater pecca/
ui in celū ⁊ coram te: iam non ſū dignus vo-
cari filius tuus. Dixit aūt pater ad ſeruos
ſuos. Cito ꝓferte ſtolā ꝑmā ⁊ induite illū
⁊ date annulum in manu eius: ⁊ calciamēta
in pedes eius. Et adducite vitulū ſaginatū
⁊ occidite: ⁊ manducem' ⁊ epulemur: quia F
hic filius meus mortuus erat: ⁊ reuixit: pe-
rierat ⁊ inuentus eſt. Et ceperunt epulari.
Erat aūt fili' ei' ſenior in agro. Et cum veni
ret ⁊ appropinq̄ret domui: audiuit ſympho-
niam ⁊ chorū. et vocauit vnū de ſeruis: ⁊ int'
rogauit q̄d hec eſſent. Iſq3 dixit illi. Frater
tuus venit: ⁊ occidit pater tuus vitulū ſagi-
natum: qꝛ ſaluum illum recepit. Jndignat'
eſt autem ⁊ nolebat introire. Pater ergo illi G
us egreſſus cepit rogare illū. At ille reſpon/
dens dixit patri ſuo. Ecce tot annis ſeruio ti-
bi. ⁊ nunq̄ mandatū tuū p̄teriui: ⁊ nūq̄ de
diſti mihi hedum vt cū amicis meis epula/
rer. Sed poſtq̄ filius tuus hic q̄ deuorauit
ſubſtantiā ſuā cum meretricibus venit: occi
diſti illi vitulū ſaginatū. At ipſe dixit illi. Fi
li tu ſemp mecū es: ⁊ oīa mea tua ſunt. Epu
lari aūt ⁊ gaudere oportebat: qꝛ frater tuus
hic mortu' erat: ⁊ reuixit: ꝑierat ⁊ inuēt' eſt.
D Icebat aūt ⁊ ad diſcip'los ſu XVI A
os. Homo q̄dam erat diues q̄ habe
bat villicum. ⁊ hic diffamat' eſt apud
illum: quaſi diſſipaſſet bona illius. Et voca
uit illū: ⁊ ait illi. Quid hoc audio de te. ¶ Red Mat.25.c.
de rationē villicatōnis tue. Jam eñ nō po/
teris villicare. Ait autem villicus intra ſe.
¶ Quid faciam quia dn̄s meus aufert a me Job.31. B
villicationē? Fodere nō valeo: mēdicare eru-
beſco. Scio q̄d faciam: vt cū amotus fuero
a villicatione recipiant me in domos ſuas.
Conuocatis itaq3 ſingulis debitoribus dn̄i
ſui: dicebat ꝑmo. Quātū debes dn̄o meo?
At ille dixit. Centū cados olei. Dixitq3 illi.
Accipe cautionē tuā. ⁊ ſede cito ſcribe q̄nq̄-
ginta. Deinde alio dixit. Tu vero quātū de-
bes? Qui ait. centum choros tritici. Ait illi.
Accipe lr̄as tuas: ⁊ ſcribe octoginta Et lau
dauit domin' villicū iniq̄tatis qꝛ prudenter
feciſſet: quia filij huius ſeculi prudentiores C
filijs lucis in generatōe ſua ſunt. Et ego vo-
bis dico. Facite vobis amicos de mammo-
na iniq̄tatis: vt cum defeceritis: recipiāt vos
in eterna tabernacula. Qui fidelis eſt in mi/
nimo, et in maiori fidelis eſt. et q̄ in modico

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſniquus eſt. ⁊ in maiori iniquus eſt. Si ḡ in
iniquo mãmona fidelis nõ fuiſtis. quod ve=
rum eſt ꝗs credit vob? Et ſi ĩ alieno fideles
Mat. 6. c. nõ fuiſtis. qđ veſtꝝ eſt ꝗs dabit vob¶ Nẽo
ſuus poteſt duobus domĩs ſuire. Aut eñ
vnũ odiet. ⁊ alterum diliget. aut vni adhere
D bit. ⁊ alterũ cõtemnet. Nõ poteſtis deo ſui
re ⁊ mãmone. Audiebãt aũt omĩa hec pha/
riſei ꝗ erant auari. ⁊ deridebãt illũ. Et ait ill'
Vos eſtis qui iuſtificatis vos corã homĩb⁹
deus aũt nouit corda vr̃a. Quia qđ homini
Mat. 11. d. bus altũ eſt. abomĩatio eſt añ deũ¶ Lex ⁊ p
phete vſq; ad iohannẽ ex eo regnũ dei euan
gelizatur: ⁊ omnis in illud vim facit ¶ Faci/
Mat. 5. b. Mar. 13. g. lius eſt aũt celum ⁊ terraꝫ p̃terire: ꝙ de lege
Mat. 5. c. vnũ apicem cadere¶ Omĩs ꝗ dimittit vxo/
et. 19. b. reꝫ ſuã. ⁊ alterã ducit: mechaẽ. ⁊ ꝗ dimiſſaꝫ
Mar. 10. b. a viro ducit: mechaẽ¶ Homo ꝗdam erat di=
Eccſ. 6. Apoc. 18. c. ues ꝗ induebaẽ purpura ⁊ byſſo. ⁊ epulaba
E tur quotidie ſplẽdide. Et erat ꝗdam mendi=
cus nomĩe lazarus: ꝗ iacebat ad ianuã eius
vlceribus plen⁹. cupiẽs ſaturari de micis ꝗ
cadebãt de menſa diuitis: ⁊ nemo illi dabat
Sed ⁊ canes veniebãt: ⁊ lingebãt vlcera ei⁹
Factũ eſt aũt vt moreretur mendic⁹: ⁊ porta/
F retur ab angel' in ſinum abrae. Mortuus ẽ
aũt et diues: ⁊ ſepult⁹ eſt in inferno. Eleuãs
aũt oculos ſuos cũ eſſet in tormentis: vidit
abraam a lõge ⁊ lazarũ in ſinu eius ⁊ ipẽ cla
mans dixit. Pater abraam miſerere mei: et
mitte lazarum vt intingat extremum digiti
ſui in aquã: vt refrigeret linguã meã: qꝛ cru/
Pſ. 77. cior in hac flãma. Et dixit illi abraam. ¶ Fili
recordare qꝛ recepiſti bona in vita tua: ⁊ la/
G zarus ſimiliẽ mala. Nũc aũt hic cõſolaẽ: tu
ꝟo cruciaris. Et in his oĩbus inẽ nos ⁊ vos
chaos magnũ firmatũ eſt: vt hi ꝗ volũt hinc
tranſire ad vos non poſſunt: neq; inde huc
tranſmeare. Et ait. Rogo ḡ te pater: vt mit=
tas eũ in domũ patris mei. Habeo eñ ꝗnq;
fratres: vt teſteẽ illis ne et ipſi veniãt in hũc
locũ tormentorũ. Et ait illi abraam. Habẽt
moyſen ⁊ pphetas: audiãt illos. Et ille di/
xit. Nõ pater abraam: ſed ſi ꝗs ex mortuis
ierit ad eos. pniaꝫ agẽt. Ait aũt illi. Si moy
ſen ⁊ pphetas nõ audiunt: neq; ſi ꝗs ex mor
A tuis reſurrexerit credent. XVII

Mat. 18. a. Mar. 9. f. Et ait ad diſcipulos ſuos ¶ Impoſſi
bile eſt vt non veniãt ſcandala. Ve
aũt illi p quem veniunt. Vtilius eſt
illi ſi lapis molaris imponaẽ circa collũ ei⁹.
⁊ pꝛ̃iciatur in mare: ꝙ vt ſcandalizet vnum
Leuiti. 19. de puſillis iſtis. Attendite vobis. ¶ Si pec/
Mat. 18. c. Eccl. 19. cauerit in te frater tuus: increpa illũ. ⁊ ſi pe/
Mat. 18. d. nitentiam egerit dimitte illi¶ Et ſi ſepties in
die peccauerit in te. ⁊ ſepties in die conuer/

ſus fuerit ad te dicens. penitet me. dimitte il
li. Et dixerũt apoſtoli dño. Adauge nobis B
fidem. dixit autẽ dñs¶ Si habueritis fidem Mat. 17. e. et. 21. c.
ſicut granuꝫ ſynapis diceretis huic arbori mo Mar. 11. e.
ro: eradicare ⁊ tranſplantare in mare: ⁊ obe=
diet vobis. Quis autẽ veſtrum habẽs ſuũ
arantẽ aut paſcẽtẽ boues. ꝗ regreſſo de agro
dicat illi ſtatim tranſi ⁊ recumbe: ⁊ nõ dicit:
para quod cenem ⁊ p̃cinge te ⁊ miniſtra mi/
hi donec manducem et bibam. ⁊ poſt hec tu
manducabis ⁊ bibes. Nunꝗd gratiã habet
ſeruo illi: quia fecit que ei imꝑauerat? Non
puto. Sic ⁊ vos cum feceritis omĩa ꝗ prece C
pta ſunt vobis dicite: ſui inutiles ſum⁹ Qđ
debuimus facere fecimus. Et factum eſt dũ
iret in hierl'm tranſibat ꝑ mediã ſamariam ⁊
galileã. Et cum ingrederetur quoddã caſtellũ
occurrerũt ei decem viri leproſi. Qui ſtete/
runt a longe. ⁊ leuauerunt vocem dicentes.
Ieſu p̃ceptor miſerere noſtri. Quos vt vi= D
dit: dixit. Ite oſtendite vos ſacerdotibus.
¶ Et factũ eſt dum irent mũdati ſunt. Vnus Mat. 8. a.
aũt ex illis vt vidit qꝛ mundatus eſt: regreſ= Mar. 1. g.
ſus eſt cũ magna voce magnificans deũ. Et S. 5. c.
cecidit in faciem ante pedes eius: gr̃as agẽs
Et hic erat ſamaritanus. Reſpondens autẽ
ieſus dixit¶ Nonne decem mũdati ſunt? Et Leuitici. 14.
nouem vbi ſunt? Non eſt inuentus qui redi=
ret ⁊ daret gloriã deo niſi hic alienigena. Et
ait illi. Surge: vade. qꝛ fides tua te ſaluũ fe=
cit. Interrogatus aũt a phariſeis quãdo ve
nit regnum dei? reſpondẽs eis dixit. Nõ ve E
niet regnum dei cũ obſuatõne: neq; dicent:
ecce hic aut ecce illic. Ecce eñ regnũ dei in/
tra vos eſt. Et ait ad diſcipulos ſuos. Veni
ent dies quãdo deſideratis videre vnũ dieꝫ
filij homĩs ⁊ nõ videbitis. Et dicent vobis
¶ Ecce hic ⁊ ecce illic. Nolite ire: neq; ſecta/ Mat. 24. d.
mini. Nam ſicut fulgur choruſcans ſb̃ celo i Mar. 13. e.
ea que ſub celo ſunt fulget. ita erit fili⁹ hoĩs
in die ſua. Primũ aũt oportet illuꝫ mł'ta pa/ F
ti ⁊ reprobari a generatõe hac. ¶ Et ſicut fa/ Mat. 24. e.
ctum eſt in diebus noe. ita erit ⁊ in diebus fi 1. Pe. 3. d.
lij homĩs. Edebãt ⁊ bibebant. vxores duce
bant: ⁊ dabanẽ ad nuptias. vſq; in diẽ ꝗ in=
trauit noe in arcam. ⁊ venit diluuiũ ⁊ perdi=
dit omẽs. Similiẽ ſicut factuꝫ eſt in diebus
loth. Edebãt ⁊ bibebãt. emebãt et vẽdebãt
plantabant ⁊ edificabãt: qua die auteꝫ exijt
loth a ſodomis. pluit igneꝫ ⁊ ſulphur de ce=
lo: ⁊ omẽs ꝑdidit. Scđm hec erit qua die fi= G
lius homĩs reuelabiẽ. In illa hora ꝗ fuerit ĩ
tecto ⁊ vaſa eius in domo. ne deſcendat tol=
lere illa. ⁊ qui in agro ſimiliẽ non redeat re=
tro¶ Memores eſtote vxoris loth¶ Quicũ= Gen. 19.
q; ꝗſiuerit aĩaꝫ ſuã ſaluã facẽ ꝑdet illã. Et ꝗ= Mat. 16. f. Mar. 8. g.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cunq; ꝑdiderit illaȝ: viuificabit eã. Dico vo
Mat.24.f. bis in illa nocte erunt duo in lecto vno: vn⁹
aſſumet ⁊ alter relinquet¶ Due erũt molen-
tes in vnum: vna aſſumet et altera relinqͣt.
Duo in agro vnus aſſumet ⁊ alter relinqͣt.
Reſpondẽtes dicũt illi. Ubi domine: Qui
Mat.24.d. dixit illis¶ Ubicũq; fuerit corpus: illuc cõ-
A gregabunt et aquile. XVIII
Ecci.18. Dicebat autẽ ⁊ ꝑabolã ad illos¶ qm̄
1.Thes.5.d. oportet ſp orare ⁊ nõ deficere: dicẽs
Iudex qͣdam erat in qͣdam ciuitate:
q̃ deũ nõ timebat. ⁊ hoieȝ ñ verebat Uidua
autẽ qͣdaȝ erat in ciuitate illa: ⁊ veniebat ad
eũ dicẽs. Uindica me de aduſario meo. Et
nolebat ꝑ multũ temp⁹. Poſt hec autem di
xit intra ſe. Et ſi deũ non timeo nec homieȝ
revereor: tñ q: moleſta eſt mihi hec vidua
vindicabo illã: ne in nouiſſimo veniens ſug-
gillet me. Ait aũt dñs. Audite qͩ iudex ini-
B qͣtatis dicit. Deus aũt nõ faciet vindictam
electorũ ſuorũ clamãtiuȝ ad ſe die ac nocte.
⁊ patiam habebit in illis. Dico autẽ vobis:
q: cito faciet vindictã illorũ. Uerũtñ filius
hominis veniẽs: putas inueniet fidẽ in terra.
Dixit aũt ⁊ ad quoſdã q̃ in ſe confidebãt tã-
q̃ iuſti: ⁊ aſpnabant ceteros. ꝑabolã iſtam
S.2.f. dicẽs¶ Duo hoies aſcẽdebant in templũ vt
Actu.3.a. orarent vnus phariſeus ⁊ alter publicanus
Eccõ.8. Phariſeus ſtãs. hec apud ſe orabat. Deus
grãs ago tibi. q: non ſum ſicut ceteri hoim.
raptores. iniuſti. adulteri⁹ velut etiã hic pu
blicanus. Ieiuno bis in ſabbato. decias do
Ecci 5. omniũ q̃ poſſideo¶ Et publican⁹ a lõge ſtãs
S.15.e. nolebat nec oculos ad celũ leuare: ſed ꝑcuti
ebat pectus ſuũ dicẽs. Deus ꝓpiti⁹ eſto mi
C chi peccatori. Dico vob deſcẽdit h̄ iuſtifica
Mat.23.e. tus in domũ ſuam ab illo¶ q: omis q̃ ſe exal-
tat humiliabit: ⁊ q̃ ſe humiliat exaltabitur.
Mat.19.b. ¶ Afferebãt aũt ad illũ ⁊ infantes vt eos tan
Mar.10.b. geret. Qͦ cũ viderẽt diſcipuli increpabant
illos. Ihs aũt ꝯuocans illos dixit. Sinite
pueros venire ad me: ⁊ nolite vetare eos.
Taliũ eſt em̄ regnũ dei. Amen dico vob. q̃-
cunq; nõ accepit regnũ dei ſicut puer nõ in-
trabit illud. Et interrogauit eũ qͣdã princeps
Mat.19.d. dicens¶ Mgr̄ bone: qͩ faciens vitã eternã
Mar.10.b. poſſidebo. Dixit aũt ei ihs. Quid me dicis
bonũ: Nẽo bon⁹ niſi ſolus de⁹. Mandata
Exo.20. noſti¶ Nõ occides. nõ mechaberl. nõ furtũ
Mat.19.d. facies. non falſum teſtimoniũ dices. honora
Mar.10.c. prẽm tuũ ⁊ mr̃em. Qui ait. Hec oĩa cuſtodi
ui a iuuẽtute mea. Quo audito ihus ait ei.
Mat.19.e. ¶ Adhuc vnũ tibi deeſt. Oia q̃cũq; hẽs vẽ-
Mar.10.c. de ⁊ da paupibus: ⁊ hẽbis theſaurũ i celo ⁊
veni ſeq̃re me. His ille audinis ꝯtriſtat⁹ eſt
E q: diues erat valde. Uidẽs aũt ieſus illũ tri

ſtem factuȝ. dixit. Quã difficile q̃ pecunias
hñt in regnũ dei intrabũt¶ Facili⁹ eſt em̄ ca Mat.19.f.
melum ꝑ foramẽ ac⁹ trãſire q̃ȝ diuitẽ intrare Mar.10.c.
in regnũ dei Et dixerũt q̃ audiebãt. Et quiſ
põt ſaluu⁹ fieri: Ait ill'¶ Que ipoſſibilia ſunt Mat.19.f.
apud hoies: poſſibilia ſunt apud deum. Ait Mar.10.c.
aũt petr⁹. Ecce nos dimiſimus oia: ⁊ ſecuti
ſum⁹ te. ¶ Qui dixit eis. Amẽ dico vob. nẽo Mat.19.g.
eſt q̃ reliquit domũ aut parẽtes aut fratres Mat.10.d.
aut vxorẽ aut filios ꝓpter regnũ dei ⁊ nõ re
cipiat mľta plura in hoc tpe ⁊ in ſeculo futu-
ro vitã eternã ¶ Aſſumpſit aũt ihs duodeci Mat.20.d.
⁊ ait ill'. Ecce aſcendim⁹ hieroſolymã. ⁊ con Mar.10.e.
ſummabũt omia q̃ ſcripta ſunt ꝑ prophetas F
de filio homis. Tradet em̄ gentib⁹ ⁊ illude-
tur ⁊ flagellabit ⁊ cõſpuet. poſtq̃ȝ flagella-
uerint occidẽt eũ. ⁊ die tertia reſurget. Et ip
ſi nihil horũ intellexerũt. Et erat vbũ iſtud
abſconditũ eſt ab eis. ⁊ nõ intelligebant q̃ di
cebãt¶ Factũ ẽ ãt cũ appropinq̃ret hiericho Mat.20.g.
cecus qͣdã ſedebat ſecus viã mendicãs. Et Mar.10.g.
cũ audiret turbã ꝑtereũtẽ: interrogabat qͩ h̄
eſſet. Dixerũt aũt ei q: ihs nazaren⁹ trãſiret G
Et clamauit dicens¶ Ieſu fili dauid miſere Mat.20.g.
re mei. Et q̃ ꝑibant increpabãt eũ vt taceret
Ipſe vo multo magis clamabat. fili Dauid
miſerere mei. Stans aũt ihs iuſſit illũ addu
ci ad ſe. Et cũ appropinq̃ſſet: interrogauit illũ
dicens. Quid tibi vis faciam: At ille dixit.
Dñe vt videã. Et ihs dixit ei. Reſpice¶ Fi Mat.9.e.
des tua te ſaluũ fecit. Et confeſtim vidit ⁊ ſe Mar.5.f.
quebat illuȝ magnificãs deũ. Et ois plebs
vt vidit dedit laudem deo. XIX
Et ingreſſus ꝑambulabat hiericho. A
Et ecce vir noie zache⁹ ⁊ hic ꝑnceps
erat publicanorũ: et ipe diues. Et q̃
rebat videre ieſum q̃s eſſet. ⁊ nõ poterat pre
turba: q: ſtatura puſillus erat. Et ꝑcurrens
aſcendit in arborem ſycomorũ vt videret eũ
q: inde erat tranſitur⁹. Et cũ veniſſet ad lo/
cum: ſuſpiciẽs ihs vidit illũ: et dixit ad illũ
Zachee feſtinãs deſcende: q: hodie i domo
tua oportet me manere. Et feſtinãs deſcẽdit
⁊ excepit illũ gaudens. Et cũ viderẽt omẽs
murmurabãt dicẽtes q: ad hoieȝ peccatorẽ B
diuertiſſet. Stans aũt zache⁹ dixit ad Ieſum
Ecce dimidiũ bonoꝝ meorũ dñe do paupi-
b⁹ ⁊ ſi qͩ aliquẽ defraudaui reddo q̃druplũ
Ait ihs ad eũ. Quia hodie ſal⁹ domui huic
facta eſt eo q: et ipe fili⁹ ſit abrae. ¶ Uenit em̄ Mat.15.c.
fili⁹ hois q̃rere ⁊ ſaluum facere quod ꝑierat.
Hec ill' audientib⁹ adijciens dixit ꝑabolam
eo q: eſſet ꝓpe hierl'm: ⁊ q: exiſtimarẽt q: cõ-
feſtim regnũ dei manifeſtaret ¶ Dixit ergo. Mat.25.b.
Hõ quidã nobil' abijt in regionẽ longinquã Mar.13.g.
accipe ſibi regnuȝ ⁊ reũti. Uocatis aũt decẽ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝟuis ſuis dedit eis decem mnas.et ait ad il-
los. Negociamī dum venio. Ciues autē eius
oderant eū:et miſerūt legatō ꝫ poſt illū dicē-
C tes. Nolumus hunc regnare ſup nos. Et fa
ctum eſt vt rediret accepto regno. ⁊ iuſſit vo
cari ſeruos q̄bus dedit pecuniā: vt ſciret q̄ꝫ-
tum quiſq̄ꝫ negociat⁹ eſſet. Uenit aūt p̄mus
dicens. Domie:mna tua decem mnas acq̄ſi
Mat.25.d. uit. Et ait illi¶ Euge bone ꝟue q꞉ in modico
fuiſti fidel':eris poteſtatē habēs ſupra deceꝫ
ciuitates. Et alter venit dicens. Dn̄e: mna
tua fecit q̄nq̄ꝫ mnas. Et huic ait: Et tu eſto
ſup q̄nq̄ꝫ ciuitates. Et alter venit dicēs Do
mine:ecce mna tua quam habui repoſitā in
ſudario. Timui eī̄ te q꞉ hō auſterus es tol
lis quod nō poſuiſti:et metis qđ nō ſemina/
D ſti. Dixit ei. De ore tuo te iudico ſerue neq̄ꝫ.
Sciebas q̄ ego hō auſterus ſum tollens qđ
non poſui:et metēs qđ nō ſeminaui. Et qua
re nō dediſti pecuniā meā ad menſam et ego
veniens cū vſuris vtiq̄ꝫ exegiſſem illud. Et
aſtantib⁹ dixit. Auferte ab illo mnā: et date
illi q̄ decem mnas habet. Et dixerūt ei. Do
Mat.13.b. et.25.c. mine hꝫ decem mnas. ¶Dico aūt vob q꞉ oī
Mar.4.c. hn̄ti dabiť et abundabit:ab eo aūt q̄ non hꝫ
L.8.c. ⁊ quod hꝫ auferet̄ ab eo¶ Uerū tn̄ inimicos
Deutro.19. meos illos q̄ noluerūt me regnare ſup ſe ad-
ducite huc:⁊ interficite an̄ me. Et his dictis
Mat.21.a. p̄cedebat aſcendēs hieroſolymā.¶ Et factū
Mar.11.a. eſt cum appropinquaſſet ad bethphage ⁊ be
Joh.12.b. thaniā ad montē q̄ vocat̄ oliueti: miſit du/
Mat.21.a. os diſcip̄los ſuos dicēs.¶ Jte in caſtellū qđ
Mar.11.a. cōtra vos eſt. Jn qđ introeūtes :inuenietis
E pullū aſine alligatum:cui nemo vnq̄ꝫ hoim
ſedit. Soluite illū:et adducite. Et ſi q̄s vos
interrogauerit quare ſoluitis : ſic dicetis ei.
Quia dn̄s opam ei⁹ deſiderat. Abierūt aūt
q̄ miſſi erāt:⁊ inuenerūt ſicut dixit ill' ſtātem
pulluꝫ. Soluentib⁹ aūt ill' pullum dixerunt
dn̄i eius ad illos. Quid ſoluitis pulluꝫ? At
illi dixerūt. Quia dn̄s eū neceſſariuꝫ habet.
Et duxerūt illū ad ihm. Et iactātes veſtimē
Mat.21.a. ta ſua ſupra pullū impoſuerūt ieſum.¶ Eūte
Mar.11.b. auteꝫ illo ſubſternebāt veſtimēta ſua in via.
Joh.12.b. F Et cū appropinq̄ret iam ad deſcēſum mont'
oliueti:ceperūt oēs turbe deſcendētiuꝫ gau
dentes laudare deum voce mag̃ ſup oibus
q̄s viderāt ꝟtutibus dicentes. Bn̄dictus q̄
venit rex in noīe domī :pax in celo:et gloria
Mar.21.c. in excelſis¶ Et q̄daꝫ phariſeoꝝ de turb di-
xerunt ad illū. Mgr̄ increpa diſcip̄los tuoſ
Abachuc.2. G ¶Quib⁹ ipē ait. Dico vob :q꞉ ſi hi tacuerit
lapides clamabunt. Et vt appropinq̄uit vi-
dens ciuitatē fleuit ſup illam dicēs /Quia ſi
Naū.3. cog̃uiſſes ⁊ tu.¶ Et q̄dem in hac die tua que
ad pacē tibi:nūc aūt abſcōdita ſūt ab oculis

tuis. Quia venient dies in te ⁊ circūdabunt
te:inimici tui vallo:⁊ circūdabūt te:et coan-
guſtabunt te vndiq̄ꝫ: ⁊ ad terrā p̄ſternent te
⁊ filios tuos q̄ in te ſunt¶ Et nō relinquēt in Mat.24.a.
te lapidē ſup lapidē:eo q̄ n̄ cog̃ueri tp̄s viſi Mar.13.a.
tatōis tue¶ Et ingreſſus in templū cepit eij- Mat.21.b.
cere vendētes ⁊ emētes:dicens ill'¶ Scp̄tuꝫ Mar.11.d.
eſt:q꞉ domus mea domus oratōis eſt. Uos Joh.2.d.
aūt feciſtis illā ſpeluncam latronuꝫ. Et erat Eſaie.56.
docens quotidie in tēplo ¶ Principes autē Hiere.7.
ſacerdotū et ſcribe ⁊ p̄ncipes pleb q̄rebāt il- Mat.21.g.
lum pdere ⁊ nō inueniebant q̄d facerent illi. Mar.12.b.
Ois eīm p̄p̄ls ſuſpēſus erat audiēs illū. XX J.22.a. Joh.7.e.et.g.et.8 c. A

Et factum eſt in vna dierum docen/
te illo populū in templo et euangeli-
zante conuenerunt p̄ncipes ſacerdo
tum ⁊ ſcribe cū ſenioribus: ⁊ aiūt dicētes ad
illum.¶ Dic nob in qua poteſtate hec facis. Mat.21.d.
Aut q̄s eſt q̄ dedit tibi hāc p̄tātem? Reſpō- Mar.11.f.
dens aūt ieſus dixit ad illos. Jnterrogabo
vos ⁊ ego vnū ꝟbuꝫ. Reſpōdete mihi. Ba-
ptiſmū iohānis đ celo erat:an ex hominibus.
At illi cogitabāt intra ſe dicētes. Quia ſi di
xerimus de celo:dicet. Quare g̊ nō credidi-
ſtis illi? Si aūt dixerimus ex hoibus plebs
vniūſa lapidabit nos. Certi ſunt eniꝫ iohem B
p̄phetam eſſe. Et reſponderūt ſe neſcire vn̄
eſſet. Et ieſus ait ill'. Neq̄ꝫ ego dico vobis in
qua poteſtate hec facio ¶ Cepit auteꝫ dicere Mat.21.f.
ad plebem pabolam hāc. Hō q̄dam planta- Mar.12.a.
uit vineā ⁊ locauit eam colonis:et ipē pegre
fuit multis tempibus. Et in tpe illo miſit ad
cultores ſeruum : vt de fructu vinee darent
illi. Qui ceſum dimiſerunt eum inanem. Et
addidit alterum ſeruū mittere. Jlli aūt hūc
q̄ꝫ cedentes: ⁊ afficientes ꝯtumelia : dimiſe/
runt inanem. Et addidit tertiū mittere: q̄ et
illum vulnerātes eiecerūt. Dixit aūt dn̄s vi
nee. Quid faciā? Mittam filiū meū dilectū
forſitan cū hunc viderint verebunt̄. Quem
cū vidiſſent coloni:cogitauerūt intra ſe dicē C
tes¶ Hic eſt heres. Occidamus illū : vt nr̄a Gen̄.37.
fiat hereditas. Et eiectū illū extra vineā oc-
ciderunt. Quid g̊ faciet illis dn̄s vinee? Ue
niet ⁊ pdet colonos iſtos ⁊ dabit vineā alijs
Quo audito dixerūt illi. Abſit. Jlle āt aſpi-
ciens eos ait¶ Quid eſt g̊ hoc qđ ſcriptū eſt Ps̄.117.
lapidem quē reprobauerunt edificātes h fa Mat.21.g.
ctus eſt in cput anguli? Omis q̄ ceciderit ſu Mar.12.b.
pra illum lapidem conquaſſabit̄:ſupra quē 1.Pe.2.a.
aūt ceciderit cōminuet illū. Et q̄rebant p̄nci Actu.4.b.
pes ſacerdotū ⁊ ſcribe mittere in illū manus
illa hora ⁊ timuerūt p̄p̄lm. Cognouerunt em̄ D
q̄ ad ipos dixerit ſimilitudinē hāc¶ Et ob/ Mat.22.c.
ꝟuātes miſerūt inſidiatores q̄ ſe iuſtos ſimu Mar.12.b.
larent: vt capent eum in ꝟmone: et traderēt Joh.7.g. et.8.c.

illum ꝑncipatui ⁊ poteſtati pſidis. Et inter/
Mat.22.c. rogauerunt eum dicẽtes: ¶ Mgr̃ ſcimus qꝛ
Mar.12.c. recte dicis ⁊ doces. ⁊ nõ accipis pſonam: ſꝫ
viam dei in veritate doces. Licet nobis tri=
butum dare ceſari: an nõ? Conſiderãs autẽ
dolum eorũ dixit ad eos. Quid me tempta/
tis? Oſtendite mihi denariũ. Cuius hꝫ ima/
ginem ⁊ inſcriptionẽ? Reſpondentes dixe/
runt. Ceſaris. Et ait illis. Reddite ergo q̃ ſunt
E ceſaris ceſari: ⁊ que ſunt dei deo. Et nõ po/
tuerunt ꝟbum eius repħendere corã plebe:
⁊ mirati in reſponſo eius tacuerũt. Acceſſe/
runt autẽ q̃dam ſaduceorũ: qui negant eſſe
reſurrectõem: et interrogauerũt eum dicen/
Deutro.25. tes. ¶ Magiſter: moyſes ſcripſit nob: ſi fratˀ
Mar.22.d. alicuius mortuus fuerit habens vxorem et
Mar.12.c. hic ſine liberis fuerit: vt accipiat eam frater
eius vxorem: ⁊ ſuſcitet ſemen fratri ſuo. Se=
ptem ergo fratres erant et ꝑmꝰ accepit vxo/
rem ⁊ mortuus eſt ſine filijs. Et ſequẽs acce/
pit illã: ⁊ ipſe mortuus eſt ſine filio. Et tertiꝰ
accepit illam: ſimiliť ⁊ omẽs ſeptẽ ⁊ non reli/
querunt ſemen: et mortui ſunt. Nouiſſime
F oĩm mortua eſt ⁊ mulier. In reſurrectõne ergo
cuius eorũ erit vxor? Siquidem ſeptẽ habue/
runt eam vxorẽ. Et ait illis ieſus. Filij huiꝰ
ſeculi nubũt: ⁊ tradunť ad nuptias: illi ꝟo q̃
digni habebunt ſeculo illo et reſurrectione
ex mortuis neq3 nubẽt neq3 ducent vxores:
Mat.22.e. neq3 vltra mori poterũt ¶ Equales enĩ ãge=
Mar.12.d. lis ſunt: ⁊ filij ſunt dei: cũ ſint filij reſurrectio/
Exo.3. nis. Quia ꝟo reſurgant mortui ¶ et moyſes
oſtendit ſecus rubũ: ſicut dicit dominũ deũ
abraã ⁊ deum yſaac ⁊ deũ iacob. Deus autẽ
nõ eſt mortuorũ ſed viuorũ. Omẽs enim vi/
G uunt ei. Reſpondẽtes aũt quidã ſcribarum
Mat.22.g. dixerũt ei. Mgr̃ bene dixiſti. ¶ Et amplius
Mar.12.f. nõ audiebant euz quicq3 interrogare. Dixit
aũt ad illos. Quomõ dicũt chriſtũ filiuz eſſe
dauid: ⁊ ipſe dauid dicit in libro pſalmorum
Ps.109. ¶ Dixit dñs dño meo: ſede a dextris meis:
donec ponã inimicos tuos ſcabellum pedũ
Mat.22.d. tuorũ. ¶ Dauid ergo dñm illũ vocat: ⁊ quõ filiꝰ
Mar.12.f. eius eſt? Audiẽte aũt oĩ ꝑplo dixit diſcipuliſ
Mar.12.g. ſuis ¶ Attendite a ſcrib q̃ volũt ambulare in
ſtolˀ: et amãt ſalutatões i foro ⁊ ꝑmas cathe=
dras i ſynagogis ⁊ ꝑmos diſcubitꝰ i cõuiui=
is. Qui deuorãt domos viduaꝝ: ſimulãtes
A lõgã oratõz. Hi accipiẽt dãnatõez maiorẽ.
Mar.12.g. REſpiciẽs aũt vidit eos q̃ XXI
mittebãt munera ſua in gazophyla/
tiũ diuites. Vidit aũt ⁊ q̃ndã viduã
paupculam mittentẽ era minuta duo. Et di/
xit. Vere dico vob: qꝛ vidua hec paup plus
q̃ omẽs miſit. Nam oẽs hi ex abũdanti ſibi
miſerũt in munera dei: hec aũt ex eo qđ deeſt
illi omnẽ victũ ſuũ quẽ habuit miſit. Et qui= B
buſdam dicẽtibus de tẽplo q͛ bonis lapidi=
bus ⁊ donis ornatũ eſſet dixit ¶ Hec q̃ vide= Mat.24.a.
tis: venient dies in q̃bus nõ relinquetur la/ Mar.13.a.
pis ſupra lapidẽ q̃ nõ deſtruať ¶ Interroga Mat.24.a.
uerũt ãt illũ dicẽtes. Preceptor qñ hec erũt Mar.13.b.
⁊ quod ſignum cum fieri incipiẽt? Qui dixit
¶ Videte ne ſeducami. Mlti enĩ veniẽt i no/ Mat.24.a.
mine meo dicentes qꝛ ego ſuz: ⁊ tpus appro= Mar.13.b. Eph.5.b.
pinquit. Nolite ire poſt eos Cũ aũt audieri/ 1.Cor.3.d.
tis ꝑlia ⁊ ſeditões: nolite terreri. Oportet ꝑ= Collo.2.d.
mum hec fieri: ſed nondũ ſtati finis. Tũc di= C
cebat illˀ ¶ Surget gens ꝯtra gentem ⁊ regnũ Mat.24.b.
aduſus regnum: ⁊ terremotꝰ magni erunt ꝑ Mar.13.b.
loca ⁊ peſtilentie ⁊ fames: terroreſq3 de celo
⁊ ſig̃ magna erũt. ¶ Sed añ hec oĩa iniĳtient Mat.24.b.
vob manus ſuas ⁊ pſequenť tradẽtes in ſy= Mar.13.b.
nagogas ⁊ cuſtodias. trahẽtes ad reges ⁊ ꝑ/ Joh.15.f.
ſides ꝑpter nomen meũ. Cõtinget aũt vob
in teſtimoniũ. Ponite ergo in cordibus veſtris
nõ ꝑmeditari queãdmodũ reſpõdeatꝭ. Ego
enĩ dabo vobis os et ſapiam: cui nõ poterũt
reſiſtere ⁊ cõtradicere oẽs aduerſarij veſtri
Tradẽmi aũt a parẽtibꝰ ⁊ fratribꝰ ⁊ cogñtis ⁊
amicis: ⁊ morte afficient ex vobis. Et eritis
odio omibus hominibus ꝑpter nomen meuz.
¶ Et capillꝰ de capite vr̃o nõ peribit. In pa/ Mat.10.f.
tientia vr̃a poſſidebitis aĩas vr̃as. ¶ Cum D
aũt videritis circũdari ab exercitu hierˡm: Mat.24.c.
tunc ſcitote qꝛ appropinquit deſolatio eius. Mar.13.d.
¶ Tunc q̃ in iudea ſunt fugiãt ad mõtes: ⁊ q̃ Mat.24.c.
in medio eius diſcedãt: et q̃ in regionibꝰ: nõ Mar.13.d.
intrent in eam: qꝛ dies vltiõis hi ſunt: vt im=
pleanť omia que ſcripta ſunt ¶ Ve aũt ꝑgnã Mat.24.c.
tibus et nutrientibus in illis diebus. Erit Mar.13.d. Eſaie.13.
enĩ preſſura mag̃ ſup terrã: et ira ꝑplo huic. Ezech.13.
Et cadẽt in ore gladij: ⁊ captiui ducenť i om/
nes gentes. Et hierˡm calcabiť a gentibꝰ do/ E
nec impleanť tp̃a nationũ. ¶ Et erũt ſigna in Eſaie.13.
ſole ⁊ luna ⁊ ſtellˀ: et in terris ꝑſſura gentiuz Johelis.2.
ꝑ cõfuſione ſonitꝰ maris ⁊ fluctuũ: areſcen/
tibus hominibꝰ ꝑ timore ⁊ expectatõe q̃ ſuper
uenient vniuerſo orbi. Nam ꝟtutes celoruz
mouebunť ¶ Et tũc videbũt filiũ hoĩs veni= Mat.24.g.
entem in nube cum ꝑtãte mag̃ et maieſtate. Mar.13.f. Job.26.
Hiis aũt fieri incipientibus: reſpicite et leua/ Eſaie.3.
te capita veſtra: qm̃ appropinquat redẽptio F
veſtra ¶ Et dixit illˀ ſimilitudinem. Videte fi/ Mat.24.c.
culneaz ⁊ oẽs arbores: cũ ꝓducũt iam ex ſe Mar.13.f.
fructum: ſcitis qm̃ ꝓpe eſt eſtas. Ita et vos
cũ videritꝭ hec fieri: ſcitote qm̃ ꝓpe eſt regnũ
dei. Amẽ dico vobis: qꝛ non ꝑteribit gene/
ratio hec donec omia fiant. ¶ Celum et terra Mat.24.c.
trãſibunt: ꝟba aũt mea nõ tranſibũt ¶ Attẽ/ Mar.13.g.
dite aũt vobis ne forte grauenť corda vr̃a Rho.13.d. 2.Thes.5.
in crapula ⁊ ebrietate ⁊ curis huius vite: et Apoc.8.d.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſupueniat in vos repentina dies illa. Tāq̄
laqueus ſupueniet em̄ in oēs q̄ ſedēt ſup fa=
ciem om̄is terre. Uigilate itaq̄ omi t̄pe orā=
tes: vt digni habeami fugere iſta oīa q̄ futu=
ra ſunt: ⁊ ſtare an̄ filiū homis. Erat aūt die
A bus docens in tēplo: noctib⁹ vo exiēs mora
Mat.16.a. batur in mōte q̄ vocat oliueti. Et oīs p̄plus
Mar.14.a. manicabat ad eū in tēplo audire eū. XXII
Joh.12.a. ¶Appropinq̄bat autem dies feſtus
ẽ.19.g. azymorum qui dicit paſca. ¶Et q̄re
et.20.e. bāt p̄ncipes ſacerdotū et ſcribe quō
Mat.21.g. eum interficerēt: timebant vo plebē ¶Intra
Mar.12.b. Joh.7.e. uit aūt ſathanas in iudam q̄ cognominabat
et.g. ſcarioth vnū de duodecim ¶⁊ abijt ⁊ locut⁹
Joh.13.a. Mat.25.b. eſt cū p̄ncipibus ſacerdotū ⁊ magiſtratibus
Mar.14.b. quemadmodū illum traderet eis. Et gauiſi
ſunt ⁊ pacti ſunt pecuniā illi dare. Et ſpopō
dit. Et q̄rebat oportunitatē: vt traderet illū
ſine turbis. Uenit aūt dies azymorū: i q̄ ne=
ceſſe erat occidi paſca. Et miſit petrū ⁊ iohā
nem dicēs. Euntes parate nob paſca: vt mā
ducemus. At illi dixerūt. Ubi vis parem⁹?
Mat.26.b. Et dixit ad eos. ¶Ecce introeuntib⁹ vob ci/
Mar.14.b. uitatē occurret vobis hō q̄dam amphoram
aque portās: ſequimi eū in domū in quā in/
B trat: ⁊ dicetis patrifamilias dom⁹. Dicit ti/
bi mgr̄. Ubi eſt diuerſorium: vbi paſca cum
diſcipul' meis manducē? Et ipe oſtēdet vo
bis cenaculū magnū ſtratū: ⁊ ibi parate. Eū
tes aūt inuenerūt ſicut dixit ill': ⁊ parauerūt
paſca. Et cū facta eēt hora diſcubuit: ⁊ duo
decim apoſtoli cū eo Et ait ill'. Deſiderio de
ſideraui hoc paſca manducare vobiſcū ante
q̄ patiar. Dico em̄ vob q: ex hoc nō mādu=
Mat.16.c. cabo illud donec ipleat i regno dei ¶Et acce
Mar.14.c. pto calice gr̄as egit ⁊ dixit. Accipite et diui=
1.Cor.11.c. dite inter vos. Dico em̄ vob q: nō bibā de
generatōne vitis donec regnum dei veniat.
Mat.26.c. ¶Et accepto pane gr̄as egit ⁊ fregit et dedit
Mar.14.c. eis dicens. Hoc eſt corp⁹ meū qd̄ p vob da=
Actu.17.d. tur. Hoc facite i meā cōmemorationē. Simi
Mat.26.c. liter ⁊ calicē poſtq̄ cenauit dicens. ¶Hic eſt
Mar.14.c. calix nouū teſtamentū in ſanguine meo: qui
Hebre.9.c. p vobis fundet. Uerūtamē ecce manus tra
C dentis me mecū eſt in menſa ¶Et q̄dē filius
Mat.18.b. et.26.a. hoīs ſm̄ qd̄ definitū eſt vadit. Uerūtamen
Mar.14.c. ve hoī illi p quē tradet. ¶Et ipſi ceperūt q̄re=
Mat.29.b. re inter ſe: q̄s eſſet ex eis q̄ hoc factur⁹ eſſet.
Mar.14.b. Joh.13.e. ¶Facta eſt aūt ⁊ ꝯtentio int' eos: q̄s eorū vi
Mat.18.a. deret eſſe maior. Dixit aūt eis ¶Reges gen=
Mar.9.c. tium dominant eorū: ⁊ q̄ ptātē habent ſup
Mat.20.f. eos benefici vocant. Uos aūt nō ſic. Sed q̄
Mar.10.f. maior eſt in vob fiat ſicut minor: ⁊ q̄ p̄ceſſor
Mat.20.f. eſt: ſicut miniſtrator. ¶Nā q̄s maior eſt q̄ re=
cumbit: an qui miniſtrat? Nonne q̄ recūbit?
Ego aūt in medio veſtrū ſū ſicut q̄ miſtrat.

Uos aūt eſtis q̄ p̄manſiſtis mecū in tēptatōi
bus meis ¶Et ego diſpono vobis ſic diſpo= Mat.19.g.
ſuit mihi pater me⁹ regnū: vt edatis et biba/
tis ſup menſam meā in regno meo: ⁊ ſedeatis
ſup thronos iudicātes duodeci trib⁹ iſrael.
Ait aūt dn̄s ſimoni. Simon: ecce ſathanas
expetiuit vos vt cribraret ſicut triticū. Ego D
aūt rogaui p te: vt nō deficiat fides tua. Et
tu aliquādo conuſus: confirma fratres tuos
¶Qui dixit ei. Dn̄e: tecū paratus ſum et in Mat.26.e.
carcerē ⁊ in mortē ire. Et ille dixit. Dico tibi Mar.14.e.
petre: nō cantabit hodie gallus dōec ter ab=
neges noſſe me. Et dixit eis. Qn̄ miſi vos ſi
ne ſacculo ⁊ pera ⁊ calciamentis nunq̄d ali/
q̄d defuit vobis? At illi dixerūt. Nihil. Di/
xit ḡ eis. Sed nunc q̄ habet ſacculū tollat: ſi
militer ⁊ perā. Et q̄ nō habet: vēdat tunicā
ſuam ⁊ emat gladiū. ¶Dico em̄ vob q̄m ad= Eſaie.53.
huc hoc quod ſcriptū eſt oportet impleri in Mar.15.d.
me. Et cū iniquis deputat⁹ eſt. Etem̄ ea que
ſunt de me: finem habēt. At illi dixerūt. Do
mine: ecce duo gladij h̄. At ille dixit eis. Sa
tis eſt ¶Et egreſſus ibat ſm̄ ꝯſuetudinem in Mat.26.d.
montē oliuarū. Secuti ſunt aūt illū ⁊ diſci/ Joh.18.a.
puli ¶Et cū p̄ueniſſet ad locū: dixit ill'. Ora= Mat. 6.d.
te: ne intretis in temptatōē. Et ipe auulſus Mar. 4.d.
E
eſt ab eis q̄tum iactus eſt lapidis: ⁊ poſitis
genibus orabat dicēs ¶Pater ſi vis: trāſfer Mat.26.d.
calicē iſtū a me. Uerūtamen nō mea volun/ Mar.14.d.
tas: ſed tua fiat. Apparuit autē illi angelus. Joh.6.d.
de celo confortans eū. Et factus in agonia
prolixius orabat. Et factus eſt ſudor eius ſic
gutte ſanguis decurrentis in terrā ¶Et cum Mat.26.d.
ſurrexiſſet ab oratōe ⁊ veniſſet ad diſcipl'os Mar.14.d.
ſuos: inuenit eos dormientes p̄ triſticia. Et
ait ill'. Quid dormitis? Surgite orate: ne in=
tretis i temptatōē. ¶Adhuc eo loquētē ecce Mat.26.e.
turba: ⁊ q̄ vocabat iudas vnus de duodeci Mar.14.e.
antecedebat eos: ⁊ appropinquauit ieſu: vt Joh.18.a.
oſcularet eū. Jeſus aūt dixit illi. Juda: oſcu
lo filiū homis tradis ¶Uidētes aūt hi qui Mat.26.e.
circa ipm erant qd̄ futurum erat: dixerūt ei. Mar. 4.e. Joh.18.b.
Dn̄e: ſi p̄cutimus in gladio. Et p̄cuſſit vn⁹
ex ill' ſeruū p̄ncipis ſacerdotū: ⁊ amputa/
uit auriculam eius dextrā. Reſpondēs au=
tem ieſus ait. Sinite: Uſq̄ huc. Et cum teti
giſſet auriculā eius ſanauit eum. Dixit autē
ieſus ad eos q̄ venerant ad ſe p̄ncipes ſacer=
dotū ⁊ magiſtratus tēpli ⁊ ſeniores ¶Qua Mat.26.e.
ſi ad latronē exiſtis cum gladijs ⁊ fuſtibus. Mar. 4.e.
¶Cum quotidie vobiſcū fuerim in templo. Joh.18.d.
nō extēdiſtis manus in me. Sed hec eſt ho F
ra veſtra ⁊ poteſtas tenebrarū ¶Comprehē Mat.26.f.
dentes aūt eum: duxerūt ad domū p̄ncipis Mar.14.f.
ſacerdotum. petrus vo ſequebat eū a lōge. Joh.18.c.
¶Accenſo autē igne in medio atrij ⁊ circūſe= Mat.26.g.
Mar. 4.g.
Joh.18.c.

dentibus ill':erat petr⁹ in medio eoꝝ. Quez
cū vidiſſet ancilla q̄dam ſedentē ad lumen ⁊
eum fuiſſet intuita:dixit. Et h̄ cum illo erat
At ille negauit eū dicēſ:Mulier nō noui il
lum. Et poſt puſillū alius vidēs eum dixit.
Et tu de ill'es. Petrus vo ait. O hō nō ſum
Et interuallo facto q̄ſi hore vnius:ali⁹ q̄dā
affirmabat dicēs. Uere ⁊ hic cū illo erat:nā
G ⁊ galile⁹ eſt. Et ait petrus. Hō:neſcio quid
dicis. Et ↄtinuo adhuc illo loquēte cātauit
Mat.26.g. gallus. Et ↄuerſus dn̄s reſpexit petrū. ¶ Et
Mar.14.g. recordatus eſt petrus vbi dn̄i ſicut dixerat:
qꝛ p̄uſq̄ȝ gallus cantet : ter me negabis. Et
egreſſus foras petrus fleuit amare Et viri q̄
Mat.26.g. tenebant illū:illudebant ei cedentes ¶ Et ve-
Mar.14.g. lauerunt eū: ⁊ ꝑcutiebāt faciē eius : ⁊ inꝛro-
Joh.18.d. gauerūt eū dicētes: Propheti za. Quis ē q̄
te ꝑcuſſit: Et alia multa blaſphemātes dice
bant in eum. Et vt fact⁹ eſt dies : ↄuenerunt
ſeniores plebis ⁊ p̄ncipes ſacerdotū ⁊ ſcribe
Mat.26.f. ⁊ duxerūt illū in conciliū ſuū dicentes. ¶ Si
Mar.14.f. tu es xp̄s dic nob. Et ait ill'. Si vob dixero
Joh.6.g. non credetis mihi:ſi autē et interrogauero:
Mat.26.f. non reſpōdebitis mihi : neq̄ȝ dimittet'. ¶ Ex
Mar.14.g. hoc aūt erit filius hoīs ſedens a dextris vir-
Joh.6.g. tutis dei. Dixerūt aūt omēs. Tu ḡ es filius
dei: Qui ait. Uos dicitis:qꝛ ego ſum. At il-
Mat.26.g. li dixerūt ¶ Quid adhuc deſideramus teſti-
Mar.14.g. monium: Ipſi eīn audiuimus de ore eius.
A ¶ T ſurgens oīs m'titudo XXIII
Mat.27.a. E eoꝝ duxerūt illū ad pilatū. Ceperūt
Mar.15.a. aūt illū accuſare dicētes. Hunc inue
Joh.18.c. nimus ſubuertentē gentē nr̄am: ⁊ ꝓhibentē
tributa dare ceſari ⁊ dicentem ſe xp̄m regem
Mat.27.b. eſſe. ¶ Pilatus aūt interrogauit eum dicens
Mar.15.a. Tu es rex iudeoꝝ: Et ille rn̄dens ait: ¶ Tu
Joh.18.f. dicis. Ait aūt pilatus ad p̄ncipes ſacerdotū
Joh.18.g. ⁊ turbas. Nihil inuenio cauſe in hoc hoīe
At illi inualeſcebant dicentes. Cōmouit po
pulum docēs ꝑ vniūſam iudeā :incipiens a
galilea vſq̄ȝ huc. Pilat⁹ aūt audiēs galileaȝ
interrogauit ſi hō galile⁹ eſſet. Et vt coḡuit
q̄ de herodis p̄tāte eſſet remiſit eū ad hero-
dem:q̄ ⁊ ip̄e hieroſolymis erat illis diebus.
B Herodes aūt viſo ieſu:gauiſus ē valdꝰ. Erat
eīn cupiens ex multo t̄pe videre eū : eo q̄ au
diret multa de eo ⁊ ſperabat ſignū aliq̄d vi-
dere ab eo fieri. Inꝛrogabat aūt eū mlt' ſer-
Mat.26.f. monibus. At ip̄e nihil illi reſpōdebat ¶ Sta
Mar.14.f. bant aūt p̄ncipes ſacerdotū ⁊ ſcribe conſtan
ter accuſantes eū. Spreuit aūt illū herodes
cū exercitu ſuo: ⁊ illuſi t indutū veſte alba: ⁊
remiſit ad pilatuȝ. Et facti ſunt amici Hero-
des ⁊ pilatus in ipſa die :nam antea inimici
erāt ad inuicē. Pilatus aūt cōuocatis prin-
cipibus ſacerdotū ⁊ mgr̄atibus ⁊ plebe : di-

xit ad illos ¶ Obtuliſtis mihi hunc hominē Act.13.c.
q̄ſi auertentē ꝑplm. ⁊ ecce ego corā vob inꝛ-
rogans nullam cām inuenio in hoīe iſto : ex
his i q̄bus eū accuſatis. Sed neq̄ȝ herodes C
Nam remiſi vos ad illū: ⁊ ecce nihil dignuȝ
morte actū eſt ei. Emendatū ḡ illū dimittam
¶ Neceſſe aūt habebat dimittere eis ꝑ diē fe Mat.27.
ſtum vnū. Exclamauit autē ſimul vniuerſa Mar.15.a
turba dicēs ¶ Tolle hunc ⁊ dimitte nob bar- Mat.27.c.
rabam ¶ Qui erat ꝓpter ſeditionē quandam Mar.15.b.
factā in ciuitate ⁊ homicidiū miſſus in carce- Joh.18.g.
rem. Iterum aūt pilatus locutus eſt ad eos Actu.3.c.
volens dimittere ih̄m. At illi ſuccla mabāt
dicētes. Crucifige crucifige eū. Ille autē ter
tio dixit ad illos. Quid enim mali fecit iſte. Actu.18.c.
¶ Nullam cauſam mort' inuenio in eo. Cor-
ripiam ḡ illū ⁊ dimittā. At illi inſtabāt voci-
bus magnis poſtulātes vt crucifigeret : ⁊ in-
ualeſcebant voces eoꝝ. Et pilat⁹ adiudica- D
uit fieri petitionē eoꝝ ¶ Dimiſit aūt illis euȝ Mat.27.c.
q̄ ꝓpter homicidiū ⁊ ſeditionē miſſus fu̇at i Mar.15.c.
carcerem quē petebant. Ieſum vo tradidit Joh.18.g.
volūtati eoꝝ ¶ Et cū ducerent eū appꝛhēde- Mat.27.d.
runt ſimonē quendā cyrenenſem venienteȝ Mar.15.c.
de villa : ⁊ impoſuerūt illi cruceȝ portare p⁹
ieſum. Sequebat aūt illū multa turba ꝑpl'i et
mulierū:q̄ plangebant ⁊ lamentabant eum.
Cōuerſus aūt ad illas ieſus dixit. Filie hie-
ruſalem:nolite flere ſuꝑ me:ſed ſuꝑ voſip̄as
flete. ⁊ ſuꝑ filios vr̄os. Qm̄ ecce venient dies
in q̄bus dicent ¶ Beate ſteriles : ⁊ ventres q̄ .21.d.
nō genuerūt: ⁊ vbera q̄ nō lactauerūt ¶ Tūc Sapien.3.
incipient dicere mōtibus:cadite ſuꝑ nos:et Eſaie.54.
collib⁹ operite nos. Quia ſi i viridi lig̃ hec fa- Hal.4.d.
ciūt in arido q̄d fiet: Ducebāt aūt ⁊ alij duo Apoca.6.d. et.9.b.
nequā cū eo : vt interficerent ¶ Et poſtq̄ȝ vene- Eſaie.2.
runt in locū qui vocat caluarie. ibi crucifixe- Oſee.10.
runt eū: ⁊ latrones vnū a dextris. alterum a E
ſiniſtris. Ih̄s aūt dicebat. Pat' dimitte ill'. Mat.27.d.
Nō eīn ſciūt q̄d faciunt ¶ Diuidētes vo ve- Mar.15.d.
ſtimēta ei⁹ miſerūt ſortes. Et ſtabat ꝑpl's ex- Joh.19.c.
pectās ⁊ deridebāt eū p̄ncipes cū eis dicētes Mat.27.d.
Alios ſaluos fecit. ſe ſaluū faciat. ſi h̄ eſt xp̄s Mar.15.d.
dei electus ¶ Illudebāt aūt ei ⁊ milites acce- Joh.9.d.
dentes: ⁊ acetū offerētes ei dicētes. Si tu es Mat.27.f.
rex iudeoꝝ : ſaluū te fac ¶ Erat aūt ⁊ ſupſcri- Mar.15.f.
ptio ſcripta ſuꝑ eū l'ris grecis ⁊ latinis et he- Joh.19.c.
braicis: h̄ eſt rex iudeoꝝ ¶ Un⁹ aūt de his q̄ Mat.27.c.
pendebāt latronib⁹ blaſphemabat eū dicēs Mar.15.c.
Si tu es xp̄us ¶ ſaluū fac teipſum ⁊ nos Rn̄- Joh.19.d.
dens aūt alt' increpabat eū dicēs. Neq̄ȝ tu ti- F
mes deū. q̄ in eadē damnatiōe es. Et nos q̄- Mat.27.c.
dem iuſte: nam dig̃ factis recipim⁹. Hic vo Mar.15.c.
nihil mali geſſit. Et dicebat ad ih̄m. Domine Mat.27.c.
memēto mei cū veneris in regnū tuū. Et di- Mar.15.c.
xit illi ieſus. Amē dico tibi: hodie mecū eris

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in pӑdiſo. Erat autez fere hora ſexta: ⁊ tene
bre facte ſunt in vniũſa terra vſqȝ in horã no-
Apoc.6.d. nam¶ Et obſcurat⁹ eſt ſol¶ ⁊ velũ tẽpli ſciſſuz
Mat.27.f. eſt mediũ. Et clamans voce mag̃ Jeſus ait.
Mar.15.f. Pater¶ in manus tuas cõmendo ſpũz meuz
Ps.30 G Et hec dicẽs expirauit. ¶ Videns aũt centu/
Mat.27.f. rio quod factũ fuerat glorificauit deũ dicẽs
Mar.15.f. Vere hic hõ iuſt⁹ erat. Et oĩs turba eorum
q̃ ſimul aderãt ad ſpectaculũ iſtud: ⁊ videbãt
q̃ fiebant: pcutientes pectora ſua reuertebã-
tur. Stabãt aũt oẽs noti eius a lõge: ⁊ muli-
eres q̃ ſecute eũ erant a galilea hec vidẽtes.
Mat.27.g. ¶ Et ecce vir noĩe ioſeph q̃ erat decurio vir
Mar.15.g. bonus ⁊ iuſtus h̃ nõ cõſenſerat cõcilio ⁊ acti
Joh.19.g. bus eorum ab arimathia ciuitate iudee. qui ex
Mat.27.g. pectabat ⁊ ipẽ regnũ dei ¶ Hic acceſſit ad pi/
Mar.15.g. latum ⁊ petijt corpus ieſu. ⁊ depoſitũ inuol-
Joh.19.g. uit in ſyndone: ⁊ poſuit eũ in monumẽto ex-
ciſo: in quo nonduz q̃ſq̃ poſitus fuerat. Et
dies erat paraſceues. ⁊ ſabbatũ illuceſcebat
Subſecute aũt mulieres q̃ cũ eo venerãt de
galilea viderũt monumentũ: ⁊ quemadmo-
dum poſitũ erat corpus eius: ⁊ reũtẽtes pa-
rauerũt aromata ⁊ vnguenta ⁊ ſabbato qui
A dem ſiluerũt ſm mãdatum. XXIIII
Mat.18.a. Vna aũt ſabbati valde diluculo vẽ
Mar.16.a. nerũt ad monumẽtũ portantes que
Joh.20.a. parauerãt aromata ⁊ inuenerũt lapi
dem reuolutũ a monumẽto: ⁊ ingreſſe nõ in
uenerũt corpus dñi ieſu. Et factũ eſt dũ mẽ
te ꝯſternate eſſent de iſto: ecce duo viri ſtete
Mat.28.c. runt ſecus illas in veſte fulgenti. ¶ Cũ time/
Mar.16.c. rent aũt ⁊ declinarẽt vultũ in terrã. dixerũt
B ad illas. Quid q̃ritis viuentẽ cum mortuis
Nõ eſt h̃: ſed ſurrexit. Recordami q̃lit̃ locu-
tus eſt vob: cum adhuc in galilea eſſz dicẽs
Quia oportet filiũ hoĩs tradi in man⁹ homi
num peccatorum: ⁊ crucifigi: et die tertia reſur
Mat.28.b. gere¶ Et recordate ſunt v̄borum eius: et re/
Mar.16.c. greſſe a monumẽto nunciauerunt hec oĩa ill̃
vndecim ⁊ ceteris oĩb⁹ Erat aũt maria ma/
gdalene ⁊ iohãna ⁊ et maria iacobi. et cetere q̃
cũ eis erãt: q̃ dicebãt ad aplõs hec. Et viſa
ſunt añ illos ſicut deliramẽtũ v̄ba iſta: ⁊ nõ
crediderunt ill̃. Petrus aũt ſurgẽs cucurrit
ad monumẽtũ et pcũbens vidit lintheamia
ſola poſita: ⁊ abijt ſecũ mirans qđ factũ fue-
rat. Et ecce duo ex illis ibant ipſa die in ca-
ſtellum qđ erat in ſpacio ſtadiorũ ſexaginta
C ab hierlm nomie emaus ⁊ ipi loq̃bant̃ ad in
Mar.16.c. uicem de his oĩbus q̃ acciderant¶ Et factuz
eſt dũ fabularent̃ et ſecũ q̃rerent: ⁊ ipſe ih̃us
appropinquãs ibat cum ill̃. Oculi aũt illorũ
tenebant̃: ne eum agnoſcerẽt. Et ait ad illos
Qui ſunt hi ſmones quos cõfertis ad inui/
cem ambulãtes: ⁊ eſtis triſtes? Et reſpõdẽs

vnus cui nomẽ cleophas: dixit ei. Tu ſolus
pegrinus es in hieruſalem: et nõ cognouiſti
q̃ facta ſunt in illa his diebus. Quib⁹ ille di/
xit. Que? Et dixerunt. De ieſu nazareno q̃
fuit vir ppheta: potẽs in ope et ſmone. co-
ram deo ⁊ omni pplo. Et quomõ eũ tradide-
runt ſũmi ſacerdotes et pncipes nr̃i in dam-
natõnem mortis: ⁊ crucifixerũt eũ. Nos aũt
ſperabam⁹: q2 ipẽ eẽt erat redẽptur⁹ iſrl̃. Et D
nunc ſup hec oĩa tertia dies eſt hodie: q̃ hec
facta ſunt. Sed ⁊ mulieres quedam ex nr̃is
terruerũt nos que añ lucem fuerũt ad monu
mentũ ⁊ non inuento corpore ei⁹: venerunt
dicentes: ſe etiã viſionẽ angelorũ vidiſſe: q̃
dicunt eum viuere. Et abierunt q̃dam ex no
ſtris ad monumentũ: et ita inuenerunt ſicut
mulieres dixerunt: ipſuz v̄o nõ inuenerunt
Et ipẽ dixit ad eoſ. O ſtulti ⁊ tardi corde ad
credendum in omnibus q̃ locuti ſunt pphẽ.
¶ Nõne hec oportuit pati xp̃m ⁊ ita intrare Actu.14.d.
in gloriã ſuam? Et incipiẽs a moyſe ⁊ oĩbus
pphetis: int̃pretabat̃ illis in omib⁹ ſcriptu-
ris q̃ de ipſo erãt. Et appropinquauerunt ca
ſtello quo ibãt: ⁊ ipſe ſe finxit lõgi⁹ ire. ¶ Et Gen.19.
coegerũt illum dicẽtes. Mane nobiſcũ qm̃
adueſperaſcit: ⁊ inclinata eſt iam dies. Et i/ E
trauit cum illis. Et factum eſt dũ recũberet
cum eis: accepit panez ⁊ bñdixit ac fregit: ⁊
porrigebat illis. Et aperti ſunt oculi eorum
⁊ cognouerũt eũ: ⁊ ipſe euanuit ex ocul̃ eorum
Et dixerunt ad inuicem. Nõne cor noſtruz
ardens erat in nobis dum loqueret̃ in via ⁊
aperiret nobis ſcripturaſ? Et ſurgẽtes eadẽ
hora regreſſi ſunt in hieruſalem: ⁊ iuenerũt
ꝯgregatos vndecim. ⁊ eos q̃ cum illis erant
dicentes. q̃ ſurrexit dñs vere et apparuit ſi/
moni. Et ipſi narrabãt q̃ geſta erãt in via: et
quomõ cognouerũt eũ i fractiõe panis. Dũ
aũt hec loquunt̃: ſtetit ih̃s in medio eorũ et F
dixit. Pax vobis. Ego ſum: nolite timere.
Conturbati v̄o ⁊ ꝯterriti exiſtimabãt ſe ſpiri
tum videre. Et dixit eis. Quid turbati eſtis
⁊ cogitatõnes aſcẽdunt in corda veſtra? Vi
dete manus meas ⁊ pedes: q2 ego ipſe ſum.
Palpate ⁊ videte: q2 ſpũs carn ẽ ⁊ oſſa non
habet: ſicut me videtis habere. Et cum hec
dixiſſet oſtendit eis manus ⁊ pedes Adhuc
autem illis nõ credentib⁹ ⁊ mirantibus pre
gaudio dixit. Habetis hic aliquid qđ man
ducetur? At illi obtulerunt ei partem piſcis
aſſi: ⁊ fauum mellis. Et cũ manducaſſet co/
ram eis ſumẽs reliquias dedit eis. Et dixit
ad eos. Hec ſunt v̄ba que locut⁹ ſum ad vos
cum adhuc eſſem vobiſcuz. qm̃ neceſſe eſt i-
pleri oĩa que ſcripta ſunt in lege moyſi ⁊ p/
phetis et pſalmis de me. Tunc aperuit illis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſenſuꝫ: vt intelligerēt ſcripturas: ⁊ dixit eis.
G ¶ Qm ſic ſcriptuꝫ eſt ⁊ ſic oportebat chriſtū
Actu. 17. a. pati ⁊ ruſurgere a mortuis tertia die: ⁊ p̄di/
cari in nomie eius penitentiam et remiſſionē
peccatorū in omnes gentes: incipientibꝰ ab
hieroſolyma. Vos autēꝫ teſtes eſtis horum
Eſaie. 44. ¶ Et ego mittam ꝓmiſſum patris mei ĩ vos.
Actu. 1. a. vos aūt ſedete in ciuitate. quoaduſqꝫ indua
mini virtute ex alto. Eduxit āt eos foras in
bethaniā: ⁊ eleuatis manibus ſuis bn̄dixit
Mar. 16. g. eis ¶ Et factū eſt dum bn̄diceret illis receſſit
Actu. 1. b. ab eis. ⁊ ferebat̄ in celū. Et ipſi adorātes re/
greſſi ſunt in hierl'm cum gaudio magno. et
erant ſp̄ in templo laudantes et bn̄dicentes
deum.

Explicit euangeliū ſm̄ Lucam. Incipit
prologus in euangelium ſm̄ Johannem

Hic eſt Johannes euangeliſta
vnus ex diſcipulis domi: qui
virgo a deo electus eſt: quem
de nuptijs volentē nubere vo/
cauit deus. Cui v̄ginitatis in
hoc duplex teſtimoniū datur in euangelio.
ꝙ ⁊ p̄ ceteris dilectus a deo dicit̄. ⁊ huic ma=
trem ſuā pendens in cruce cōmendauit dn̄s
vt v̄gineꝫ v̄go ſeruaret. Deniqꝫ manifeſtās
in euangelio ꝙ erat ipſe incorruptibilis v̄bi
opus inchoans: ſolus v̄bum carnē factum
eſſe. nec lumen a tenebris cōp̄henſum fuiſ=
ſe teſtat̄: Primū ſignū ponēs qd̄ in nuptijs
fecit dn̄s. oſtendēs ꝙ ipſe erat: vt legentibꝰ
demōſtraret ꝙ vbi dn̄s inuitatus ſit defice/
re nuptiarū vinum debeat: ⁊ veteribꝰ immu
tatis. noua omīa que a xp̄o inſtituunt̄ appa=
reant. Hoc autē euangelium ſcripſit in aſia:
poſteaqꝫ in pathmos inſula apocalypſim
ſcripſerat: vt cui in p̄ncipio canonis incorru
ptibile p̄ncipium p̄notat̄ in geneſi: ei etiā in
corruptibilis finis ꝑ v̄ginem in apocalypſi
redderetur dicente xp̄o: ego ſum alpha et ω
Et hic eſt iohānes: q̄ ſciens ſupueniſſe dieꝫ
receſſus ſui: cōuocatis diſcipul's ſuis in ephe
ſo. ꝑ m'ta ſignorū expimenta p̄mēs chriſtū.
deſcendens in defoſſum ſepulture ſue locuꝫ.
facta oratōe poſitus eſt ad p̄res ſuos: taꝫ ex
neus a dolore mortis q̄ꝫ a corruptiōe carnis
īuenit̄ alienus. Tamē poſt oēs euangeliū
ſcripſit: ⁊ h̄ v̄gini debebat̄. Quoꝝ tamē vel
ſcriptorū t̄pis diſpoſitio. vel librorū ordina
tio. ideo a nob̄ ꝑ ſingula nō exponit̄ vt ſcien=
di deſiderio collato ⁊ q̄rentibꝰ fructus labo/
ris et deo magiſterij doctrina ſeruet̄.

Explicit prologus.

Incipit Regiſtrum in euange/
lium iohannis vigintiunum ca/
pitula habens.

Euangeliſta de diuinitate chri= I
ſti loquitur. ac phariſeoruꝫ le=
uite Johannem interrogāt an
ipſe ſit chriſtus. qui vidēs Je/
ſum, agnum dei dicit. ⁊ andre/
as dicit petro inuenimus meſſiam. ⁊ accedit
nathanael ad Jeſum.

Jeſus in nuptijs aquā in vinum conuertit. II
numularios de t̄eplo eijcit. ſolutōemqꝫ ſui
templi predicit.

Chriſtus nicodemo de baptiſmo ⁊ alijs my III
ſterijs loquit̄. atqꝫ ſubiungens dilectōꝫ dei
in iudea baptiſat. ⁊ iohannes in ennon: ⁊ fit
queſtio de p̄ncipalitate baptiſmatis iohānis
et chriſti.

Jeſus cū m'ere ſamaritana loquit̄. de potu IIII
diſcernit. ac credunt multi ſamaritani in euꝫ
atqꝫ filiū reguli a morte ſuſcitat.

Jacentē infirmū. xxxviij annorū apud pro V
baticā piſcinā xp̄s ſanat. ac iudeos docet de
ſua diuinitate ⁊ mortuorum reſurrectiōe: re=
mittēs eos ad ſcrutiniū ſcripturarū.

Satiat xp̄s de q̄nqꝫ panibꝰ et duobꝰ piſcibꝰ VI
multitudinē hoīm. q̄ volentes eū regē face=
re: fugit. atqꝫ ſuꝑ mare ābulās docet de pāe
celeſti qui eſt chriſtus.

Chriſtus in feſto ſcenophegie ĩ t̄eplo docet VII
iudeos. ac nouiſſimo die feſtiuitatis de ad=
uentu ſpū̄ſſancti p̄dicit. ⁊ cū nicodemo prin=
cipes cōtendunt.

Adducunt phariſei mulierē adulterā: quaꝫ VIII
xp̄s abſoluens ſe dicit eſſe lumen mundi. ac
ad longū inſtruens iudeos. dicit ſe fuiſſe an̄
abraam.

Chriſtꝰ cecū a natiuitate curat. quē a iudeis IX
ex ſynagoga expulſum ih̄s benigne ſuſcepit
⁊ dicit ſe in iudiciū in hūc mundum venire.

Hoſtiū eccl'e xp̄s ſe eſſe affirmat atqꝫ bonum X
paſtorē. quē dicentē ſe eſſe deū: iudei lapida
re nitunt̄: de quorū manibus euaſit.

Lazarus a xp̄o reſuſcitat̄. ⁊ colligunt iudei XI
conciliū vt occidant xp̄m.

Maria vngit pedes ieſu. q̄ ſuꝑ aſinā ſedēs XII
docet gentiles de g̃no frumenti qd̄ in terraꝫ
mittit̄. ac voce miſſa de celo: m'ti ex p̄ncipi=
bus credunt in ieſum.

Jeſus pedes diſcipulorū lauat docens eos XIII
mandatū dilectōis. atqꝫ iudā traditorem: et
petri negationē predicit.

Docet chriſtus de manſione patris in ipſo. XIIII
de obſeruandis mandatis: ac miſſione ſpū̄ſ=
ſancti.

Dicit ſe xp̄us vitē ⁊ diſcipulos palmites: ⁊ XV
dat̄ preceptum de dilectōe.

Predicit xp̄s diſcipulorū paſſionē ac ſuam XVI
aſcenſionem: ⁊ ſpū̄ſſancti miſſionem.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

XVII Petit filius ſuā clarificationē.atq; orans ꝓ
diſcipulis eos patri cōmendat.
XVIII Jhm a iuda traditū.iudei in terrā ꝓcidētes
capiūt.atq; ponit̄ negatio petri Queꝛit̄ xp̄s
a pōtifice de doctrina ſua ⁊ de diſcipul'.ꝑcuſ
ſuſq; a ſeruo pōtificis.pilato p̄ſentat̄.
XIX Flagellat̄ a militib⁹ xp̄s et coronat̄ cui⁹ moꝛ
tem iudei inſtāter petunt ⁊ barrabā dimitti.
Jhu crucifixo milites eius veſtimenta diui
dūt.mr̄em ſuā diſcipl'o cōmendat xp̄s.atq;
potatus aceto:tradit p̄ri ſpūm.frangunt̄ la⸗
tronū crura.apit̄ q; lācea lat⁹ ihu.cui⁹ corp⁹
aromatibus cōditum ioſeph ſepeliuit.
XX Ponit̄ xp̄i reſurrectio ⁊ reſurrectiōis mani
feſtatio.⁊ dat̄ diſcipul' ſpūſſanct⁹.Atq; tho
mas mittit manum in latus ieſu.
XXI Manifeſtat ſe ihs diſcipul' ad mare tybera
dis.ac petro cōmittit oues paſcendas.

Explicit Regiſtrū. Incipit euā⸗
gelium ſm̄ Johānem: Caplm̄ I

In principio
erat verbum ⁊ verbuʒ erat
apud deum:⁊ deus erat ve
bum. Hoc erat in principio
apud deū. Omia per ipſum
f.cta ſunt.⁊ ſine ip̄o factum
eſt nihil. Qd̄ factum eſt in ip̄o vita erat:⁊ vi
ta erat lux hominū:⁊ lux in tenebris lucet:⁊
Mat.3.a. tenebre eā non cōp̄henderūt ¶ Fuit hō miſſ⁹
J.3.f. a deo:cui nomē erat iohānes. Hic veit in te
ſtimoniū vt teſtimoniū ꝑhiberet de lumine,
vt omēs crederēt ꝑ illū. Nō erat ille lux:ſed
vt teſtimoniū ꝑhiberet de lumine. Erat lux
vera q̄ illuminat oēm hoiem veniente ī hūc
mundū. In mūdo erat:⁊ mūdus ꝑ ip̄m fa
B ctus eſt:⁊ mūdus eū nō cognouit. In ꝓpria
venit.⁊ ſui eum nō receperūt. Quotq̄t autē
receperūt eum dedit eis ꝑtātem filios dei fi⸗
eri his q̄ credunt in noīe ei⁹. Qui non ex ſan
guinibus neq; ex volūtate carnis neq; ex vo
luntate viri:ſed ex deo nati ſunt. Et verbum
caro factum eſt:et habitauit in nob̄. Et vidi
mus gl'am eius:gl'am q̄ſi vnigeniti a patre,
plenū gratie ⁊ veritatis. Johānes teſtimo
niuʒ ꝑhibet de ip̄o ⁊ clamat dicēs. Hic erat
quē dixi q̄ poſt me venturus eſt:an̄ me fact⁹
eſt:q2 p̄oꝛ me erat. Et de plenitudīe eius nos
oēs accepim⁹,gr̄am ꝓ gr̄a:q2 lex ꝑ moyſen
data eſt:gr̄a et veritas ꝑ ihm xp̄m facta eſt.
1.Joh.4.c. ¶ Deuʒ nemo vidit vnq;. Unigenit⁹ fili⁹ qui
C eſt in ſinu patris:ip̄e enarrauit ¶ Et h̄ eſt te
J.5.f. ſtimoniū iohānis:qn̄ miſerūt iudei ab hiero
ſolymis ſacerdotes ⁊ leuitas ad eum vt int̄
rogarent eū, Tu quis es? Et cōfeſſus eſt:et
nō negauit. Et confeſſus eſt:q2 non ſum ego
xp̄s. Et interrogauerūt eū Quid ḡ. Helias
es tu? Et dixit. Non ſum. Propheta es tu?
Et reſpōdit. Non. Dixerunt ergo ei. Quis
es vt reſpōſum demus his qui miſerūt nos Eſaie.40.
Quid dic̄ de teip̄o? Ait. ¶ Ego vox clamā Mat.3.a.
tis in deſerto:dirigite viam dn̄i,ſicut dixit Mar.1.a.
eſaias ꝓpheta. Et q̄ miſſi fuerāt erāt ex pha Luce.3.a.
riſeis. Et interrogauerūt eum et dixerūt ei. D
Quid ergo baptizas ſi tu nō es xp̄s.neq; he
lias:neq; ꝓpheta? Reſpōdit eis iohannes
dicens ¶ Ego baptizo in aqua:medius autē Mat.3.e.
veſtrum ſtetit quem vos neſcitis. Ipſe eſt q̄ Mar.1.b.
poſt me venturus eſt:q̄ ante me factus eſt. Luce.3.d.
cuius ego nō ſum dignus vt ſoluam ei⁹ coꝛ Actu.1.a.
rigiam calciamēti Hec ī bethania facta ſunt et.9.a.
trās ioꝛdaneʒ vbi erat iohannes baptizans.
Altera die vidit iohānes ieſum venientem
ad ſe ⁊ ait.ecce agnus dei.ecce q̄ tollit pecca⸗
ta mundi. Hic eſt de quo dixi. Poſt me ve⸗
nit vir qui ante me factus eſt:quia prioꝛ me
erat:et ego neſciebam eum. Sed vt manife
ſtetur in iſr̄l:ꝓpterea veni ego in aqua ba
ptizans. Et teſtimoniū ꝑhibuit iohānes di E
cens.¶ Quia vidi ſpūm deſcendentē q̄ſi co⸗ Mat.3.g.
lumbā de celo:⁊ manſit ſup eū.et ego neſcie⸗ Mar.1.b.
bam eum:ſed q̄ miſit me baptizare in aq̄.ille Luce.3.e.
mihi dixit. Sup quem videris ſpūm deſcen
dentem et manentē ſup eum.hic eſt q̄ bapti⸗
ʒat in ſpūſancto. Et ego vidi ⁊ teſtimoniū ꝑ
hibui quia hic eſt filius dei. Altera die iteꝝ
ſtabat iohannes:et ex diſcipulis eius duo.
Et reſpiciens ieſum ambulantē dixit. Ecce
agnus dei. Et audierunt eum duo diſcipuli
loquentē:⁊ ſecuti ſunt ieſum. Cōuerſus aūt
ieſus ⁊ vidēs eos ſequētes ſe.dic̄ eis. Quid
queritis? Qui dixerūt ei. Rabbi quod dici
tur interp̄tatum magiſter:vbi habitas? Di F
cit eis. Uenite ⁊ videte. Uenerūt ⁊ viderūt
vbi maneret:⁊ apud eum manſerunt die illo.
Hoꝛa autē erat q̄ſi decima. Erat auteʒ An⸗
dreas frater ſimonis petri.vnus ex duobus
q̄ audierat a iohāne.et ſecuti fuerāt euʒ. In⸗
uenit hic p̄mum fratrē ſuū ſimonē ⁊ dicit ei.
Inuenimus meſſiā:quod eſt iterp̄tatū chri⸗
ſtus. Et adduxit eū ad ieſum. Intuit⁹ auteʒ
eū ieſus dixit. Tu es ſimon filius iohanna:
tu vocaberis cephas qd̄ interp̄tatur petr⁹.
In craſtinū voluit exire ī galileaʒ ⁊ inuenit G
philippū. Et dicit ei Jeſus Seq̄re me.. Erat
autem philippus a bethſaida ciuitate An
dree ⁊ petri. Inuenit philippus nathanael
⁊ dicit ei. Quem ſcripſit moyſes in lege ⁊ ꝓ⸗
phete:inuenimus ieſum filiū ioſeph a naza⸗
reth. Et dixit ei nathanael. A nazareth pōt
aliquid boni eſſe, Dicit ei Philippus. Ue⸗

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf